

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií

Katedra Sociologie

Bc. Adéla Lexová

**Postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu
zaměstnávání v České republice**

Diplomová práce

Praha 2016

Autor práce: **Bc. Adéla Lexová**

Vedoucí práce: **Doc. Milan Tuček, CSc.**

Rok obhajoby: 2016

Bibliografický záznam

LEXOVÁ, Adéla. *Postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání v ČR*. Praha, 2016. 124 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut sociologických studií. Katedra sociologie. Vedoucí diplomové práce Doc. Milan Tuček, CSc.

Abstrakt

Agenturní zaměstnávání je unikátní flexibilní nástroj schopný rychle reagovat na měnící se podmínky a požadavky současného trhu práce. Zároveň poskytuje flexibilní úvazky a zaměstnání nejen rizikovým skupinám na trhu práce, čímž pomáhá snižovat nezaměstnanost. Flexibilita agenturního zaměstnávání je však provázena vysokou mírou nejistoty. V České republice je agenturní zaměstnávání zatím nedoceněno a jeho využívání nedosahuje úrovně většiny Evropských zemí. Důvodem mohou být předsudky a stereotypy české společnosti založené na generalizaci protiprávního počínání některých agentur práce na všechny agentury a důležitost jistoty zaměstnání pro většinu české populace. Cílem práce bylo odhalit a analyzovat postoj a důvěru lidí v agentury práce a agenturní zaměstnávání. Výsledky vlastního reprezentativního šetření ukázaly, že lidé v ČR agenturám práce spíše nedůvěřují, spíše by se na ně neobrátili při hledání zaměstnání a spíše by se nenechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Jejich postoj se poté odlišuje v závislosti na jejich přímé zkušenosti s agenturním zaměstnáváním, povědomí o jeho fungování a sociodemografických charakteristikách, konkrétně na pohlaví, vzdělání a osobním příjmu. Vytvořená typologie ukázala, že lidé mají pozitivní či negativní postoj na základě pohlaví, vzdělání a velikosti místa bydliště.

Abstract

Agency employment is a unique flexible tool, which is able to respond quickly to changing conditions and demands of the current labour market. It also provides flexible employment contracts and employment to risk groups in the labour market, thereby it helps to reduce unemployment. However, the flexibility of agency work is accompanied by high uncertainty. Agency employment is in the Czech Republic still underestimated

and its use does not reach the level of most European countries. This may be caused by the prejudices and stereotypes of Czech society based on the generalization of the illegal activities of some employment agencies on all agencies and by the importance of job security for the majority of the Czech population. The aim was to detect and analyze the attitude of the people to the employment agencies and agency employment. Results from own representative research showed that people in the Czech Republic don't trust to employment agencies, they wouldn't use the while searching the job and they wouldn't accept the job in the form of agency employment. Their attitudes then differ depending on their own experience with agency employment, their awareness of functioning of employment agencies and sociodemographic characteristics, namely gender, education and personal income. Created typology showed that people have a positive or negative attitude based on gender, education and size of place of residence.

Klíčová slova

Agenturní zaměstnávání, agentury práce, personální agentury, trh práce, dočasné přidělení, nezaměstnanost, flexibilní práce

Keywords

Agency employment, employment agencies, recruitment agencies, labour market, temporary employment, unemployment, flexible work

Rozsah práce: 240 400 znaků s mezerami

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval/a samostatně a použil/a jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne

Bc. Adéla Lexová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu práce docentu Milanovi Tučkovi, CSc. za jeho cenné rady a trpělivost při vedení mé diplomové práce. Dále agentuře NMS Research Market za realizaci dotazníkového šetření a všem respondentům za jejich ochotu a čas. Moje poděkování patří také kolegyním v agentuře práce za poskytnutí odborných konzultací a rad k dané problematice. V neposlední řadě bych ráda poděkovala svému příteli za psychickou podporu a rodičům za dlouholetou podporu při studiu.

<p style="text-align: center;">Institut sociologických studií Teze diplomové práce Teorie a praxe agenturního zaměstnávání v českém prostředí</p>
--

1. Vymezení předmětu zkoumání

Tématem diplomové práce je teorie a praxe agenturního zaměstnávání v české společnosti a tematicky se tedy řadí do oblasti sociologie práce. V České republice aktivně působí zhruba 1500 agentur práce, které zprostředkovávají zájemcům práci. Odhady odborníků ovšem hovoří o tom, že až třicet procent z nich využívá legislativní mezery a okrádá zaměstnance i stát o stovky milionů korun. Nekalé praktiky firem vydávajících se za pracovní agentury poškozují celý český pracovní trh a českou společnost. Důvěra lidí v agentury práce se kvůli nepoctivým „rádoby agenturám“ na trhu snižuje a stát navíc přichází o stovky milionů korun na daních. Uchazeči o práci skrze pracovní agenturu v rostoucí míře ztrácejí zájem, bojí se toho, že agentura s nimi bude jednat hůře, než kdyby byli přímo pod zaměstnavatelem nebo že dostanou nižší mzdu. To by ale bylo v rozporu se Zákonem o srovnatelných podmínkách, kterým se všichni zprostředkovatelé práce musí řídit. Zhoršují tak pověst všem, tedy i těm, které dodržují legislativní podmínky. To následně může mít dopad i na zaměstnanost v celém regionu. Do tohoto procesu jsou zainteresováni nejen přímý účastníci, tedy uživatel, agentura práce a zaměstnanec agentury práce, ale i stát České republiky skrze Ministerstvo práce a sociálních věcí, dále odborové svazy a Asociace poskytovatelů personálních služeb.

2. Teoretická východiska

V teoretické části bych ráda nastínila historii a vývoj agentur práce se zaměřením na české prostředí, dále bych se věnovala institucím vykonávajícím dohled nad těmito zprostředkovateli práce, charakteristiku základních činností, funkcí a poslání pracovních agentur důvody pro jejich využití a výhody spolupráce. K tématu agentur práce se vyjadřují především právníké texty a publikace. Ze sociologického hlediska je toto téma víceméně nedotčené a doufám tedy, že se mi jej z tohoto úhlu podaří, alespoň částečně, postihnout. V teoretické části budou tedy využity především odborné články a zprávy a případné statistiky.

3. Cíle diplomové práce

Ve své práci bych se ráda věnovala postavení a fungování agentur práce na českém trhu a jejich pravomoci. Zaměřila bych se především na vztah uživatel-agentura práce-zaměstnanec agentury práce a jejich pohled na výhody a nevýhody fungování agenturního zaměstnávání. V tomto ohledu se setkáváme s různými zkušenostmi a protichůdnými názory. Cílem práce tedy není odhalit nekalé praktiky agentur práce, ale zmapovat problematiku jejich fungování z různých úhlů pohledu zainteresovaných aktérů, kteří mají odlišné zkušenosti a názory na jejich praktiky a fungování. Zaměřím se na to, jak se na problematiku agentur práce, výhody a nevýhody jejich využití, dívají zaměstnavatelé, pracovníci samotných agentury a zaměstnanci a pokusím se toto téma zpracovat ze sociologického úhlu pohledu. Dílčím cílem je pak zjištění, jak se k problematice agentur práce staví instituce, jež vykonávají dohled nad působením agentur práce, a to: Ministerstvo práce a sociálních věcí, odborové svazy a Asociace poskytovatelů personálních služeb. Zda jsou agentury práce příživníky na jejich zaměstnancích, provozující novodobé otroctví či jsou korektním a etickým poskytovatelem služeb a pomocníkem jak firmám při hledání zaměstnanců tak nezaměstnaným při hledání zaměstnání a vyplňujícím tak díru na trhu, kterou nedokážou pokrýt úřady práce.

4. Metodologie

V analytické části práce budou použita jak data kvantitativního charakteru, tak i data kvalitativní charakteru, jelikož díky tomu bude možné mít komplexnější představu o zkoumané problematice. Budou použita data ze statistik o agenturách práce, která poslouží především v otázce prozkoumání fungování a současném stavu agentur práce v českém prostředí. K naplnění cíle diplomové práce, tedy problematiky výhod, nevýhod využití agentur práce a odlišných zkušeností s jejich praktikami, bude využito osobních rozhovorů. Bude provedeno několik hloubkových rozhovorů se zástupci skupin uživatel-agentura práce-zaměstnanec. Ráda bych provedla alespoň 6 rozhovorů, po dvou zástupcích z každé skupiny, ideálně pak z rozdílných prostředí. Se zástupci z velké a menší agentury práce nebo z Prahy a menšího města apod. Pokud se mi podaří získat kontakty a ochotné zástupce, ráda bych také provedla expertní rozhovory s reprezentanty Ministerstva práce a sociálních věcí, odborových svazů a Asociace poskytovatelů personálních služeb ohledně fungování a existence agentur práce. Nebo bych ráda získala alespoň jejich vyjádření a postoj k této problematice. Rozhovory

budou mít polostrukturovaný charakter a budou se zaměřovat na výhody, nevýhody, fungování a postoje k agenturám práce z pohledu zástupců zainteresovaných skupin aktérů.

5. Výzkumné otázky

- Jaké jsou výhody a nevýhody fungování agentur práce s pohledu zaměstnance?
- Jaké jsou výhody a nevýhody fungování agentur práce s pohledu agentur práce?
- Jaké jsou výhody a nevýhody fungování agentur práce s pohledu uživatele-zaměstnavatele?
- Jak se k problematice fungování agentur práce staví dohlízející složky (Ministerstvo práce a sociálních věcí, odborové svazy a Asociace poskytovatelů personálních služeb)?

6. Předpokládaná struktura diplomové práce

- 1) Úvod
- 2) Teorie agenturního zaměstnávání
- 3) Metody
- 4) Analytická část-praxe agenturního zaměstnávání (výhody a nevýhody)
- 5) Závěr

7. Základní literatura k tématu

a) Tematická

APA. Dostupné z: <<http://www.apa.cz/aktuality.htm>>

Časopis Práce a mzda. Dostupný z: <<http://www.mzdovapraxe.cz/>>

Český statistický úřad. Dostupný z: <<http://www.czso.cz/>>

HORÁKOVÁ, A. *Teorie a praxe agenturního zaměstnávání*. Praha, 2013. 72 s. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Katedra pracovního práva a práva sociálního zabezpečení. Vedoucí práce Martin Štefko.

MPSV. *Integrovaný portál MPSV*. Dostupný z: <<http://portal.mpsv.cz>>

MPSV. *Ministerstvo práce a sociálních věcí*. Dostupný z: <http://www.mpsv.cz/cs/>

PICHRT, J. 2013. *Agenturní zaměstnávání v komplexních souvislostech*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck.

ŠUBRT, B. *Právní analýza institutu agenturního zaměstnávání v ČR*. Dostupný z: <https://portal.mpsv.cz/sz/zamest/zpr_prace/pravni_analyza_ap_v_cr.doc>

ŠUBRT, B. *Pracovněprávní problémy dodávek prací a agenturního zaměstnávání*. Dostupný z: www.volny.cz/akv/agzam041212.doc

TOŠOVSKÝ, A. *Agenturní zaměstnávání a jeho praktické problémy*. Praha, 2009. 82 s. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Katedra pracovního práva a práva sociálního zabezpečení. Vedoucí práce Martin Štefko.

b) Metodologická

BABBIE, E. 2004. *The practice of social research*. Belmont: Thomson Learning.

HENDL, J- 2009. *Přehled statistických metod – Analýza a metaanalýza dat*. Praha: Portál.

HENDL, J. 2008. *Kvalitativní výzkum – Základní teorie, metody a aplikace*. Praha: Portál.

Obsah

Úvod.....	4
1 Trh práce v ČR.....	7
1.1 TRH PRÁCE PO ROCE 1989.....	7
1.2 TRH PRÁCE PO VSTUPU DO EU A SOUČASNOST.....	9
2 Flexibilita a nejistota současného trhu práce	12
2.1 FLEXIBILIZACE TRHU PRÁCE	12
2.1.1 <i>Pozitivní a negativní flexibilita</i>	14
2.2 NEJISTOTA NA TRHU PRÁCE	15
2.3 RIZIKOVÉ SKUPINY NA TRHU PRÁCE.....	16
2.3.1 <i>Mladiství a absolventi škol</i>	17
2.3.2 <i>Ženy</i>	18
2.3.3 <i>Nekvalifikovaní pracovníci</i>	19
2.3.4 <i>Zdravotně postižení</i>	20
2.3.5 <i>Lidé nad 50 let</i>	20
2.4 SHRnutí ČÁSTI O TRHU PRÁCE	21
3 Poskytovatelé personálních služeb na trhu práce.....	23
3.1 PERSONÁLNÍ AGENTURA VS. AGENTURA PRÁCE	23
3.1.1 <i>Personální agentura</i>	24
3.1.2 <i>Agentura práce</i>	25
3.1.3 <i>Zprostředkování zaměstnání</i>	27
4 Agenturní zaměstnávání.....	28
4.1 AGENTURNÍ ZAMĚSTNÁVÁNÍ JAKO ATYPICKÁ FORMA ZAMĚSTNÁNÍ	28
4.2 AGENTURNÍ ZAMĚSTNÁVÁNÍ VS. OUTSOURCING	29
4.3 AGENTURNÍ ZAMĚSTNÁVÁNÍ A JEHO PRÁVNÍ ÚPRAVA	30
4.3.1 <i>Agenturní zaměstnávání a srovnatelné podmínky</i>	32
4.4 SUBJEKTY AGENTURNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ	33
4.4.1 <i>Dočasné přidělení agenturního zaměstnance</i>	34
4.5 ASOCIACE ZASTŘEŠUJÍCÍ AGENTURNÍ ZAMĚSTNÁVÁNÍ.....	35
4.5.1 <i>Ciett a Eurociett</i>	35
4.5.2 <i>Asociace poskytovatelů personálních služeb</i>	36
4.5.3 <i>Asociace pracovních agentur</i>	37
4.6 AGENTURNÍ ZAMĚSTNÁVÁNÍ A TRH PRÁCE	38

4.6.1	ČR a agenturní zaměstnávání	39
4.7	PROBLEMATIKA AGENTURNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ	41
4.7.1	Agenturní zaměstnávání jako prekérní zaměstnání	42
4.7.1.1	Problém srovnatelných podmínek.....	42
4.7.1.2	Nejistota agenturního zaměstnávání	44
4.8	PŘÍNOS AGENTURNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ	45
4.8.1	Nezaměstnanost a trh práce.....	45
4.8.2	Uživatelé (firmy)	47
4.8.3	Agenturní zaměstnanci.....	48
4.9	SHRnutí ČÁSTI AGENTURNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ.....	49
5	Výzkumný problém a metodologie.....	51
5.1	STANOVENÍ HYPOTÉZ A SESTAVENÍ DOTAZNÍKU	51
5.1.1	Postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání.....	53
5.1.2	Sociodemografické proměnné.....	54
5.2	SBĚR DAT.....	56
5.3	EXPERTNÍ VYJÁDŘENÍ	57
5.3.1	Postoj zaměstnanců agentury práce a Asociace pracovních agentur (APA)	58
5.3.2	Postoj firem a agenturního zaměstnance.....	61
5.3.3	Postoj Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV)	62
6	Analýza dat	65
6.1	POPIS VÝBĚROVÉHO VZORKU	66
6.2	POSTOJ LIDÍ K AGENTURÁM PRÁCE A AGENTURNÍMU ZAMĚSTNÁVÁNÍ.....	69
6.2.1	Využití agentur práce při hledání zaměstnání	70
6.2.2	Důvěra v agentury práce	72
6.2.3	Ochota nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání.....	74
6.3	POVĚDOMÍ LIDÍ O FUNGOVÁNÍ AGENTURNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ.....	77
6.4	POSTOJ LIDÍ A SOCIODEMOGRAFICKÉ CHARAKTERISTIKY.....	80
6.5	MOTIVY PRO A PROTI PŘIJETÍ ZAMĚSTNÁNÍ FORMOU AGENTURNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ	84
6.5.1	Motivy pro.....	85
6.5.2	Motivy proti.....	87
6.6	VYTVOŘENÍ TYPOLOGIE	91
6.6.1	Souvislost se sociodemografickými proměnnými.....	92

6.6.1.1 Pohlaví	92
6.6.1.2 Vzdělání	94
6.6.1.3 Velikost místa bydliště.....	97
6.6.1.4 Věk.....	99
6.6.2 <i>Souvislost s dalšími proměnnými</i>	100
6.6.2.1 Povědomí o agenturním zaměstnávání	101
6.6.2.2 Zkušenost s agenturním zaměstnáváním	102
6.7 SHRNU TÍ ANALÝZY A DISKUZE VÝSLEDKŮ	104
7 Závěr	109
8 Summary	113
9 Použitá literatura	118
10 Seznam tabulek, grafů a obrázků	121
11 Seznam příloh	122
12 Přílohy.....	123

Úvod

Agenturní zaměstnávání je v českém prostředí poměrně novým institutem, avšak problematika jeho fungování je v současné době často diskutována. Agenturní zaměstnávání jako legislativní pojem vznikl až od 1. 1. 2004, kdy vešel v účinnost nový zákon o zaměstnanosti a od té doby jeho právní úprava prošla nemalými změnami. Agenturní zaměstnávání neboli dočasné přidělení zaměstnance k výkonu práce pro jinou právnickou nebo fyzickou osobu je relativně nová, specifická forma zaměstnávání, která může být poskytována pouze agenturami práce. Současná ekonomická situace, potřeby zaměstnavatelů i situace na trhu práce vyžadují stále větší flexibilitu pracovních sil, kterou může agenturní zaměstnávání poskytnout, a proto se na trhu práce v České republice stále více se prosazuje. Přesto je ve srovnání s evropskými zeměmi využívání agenturního zaměstnávání v České republice spíše podprůměrné a je zde tedy prostor pro další vývoj.

Firmami je agenturní zaměstnávání využíváno především jako okamžité řešení nedostatku pracovních sil v důsledku změn na trhu práce za současných snížených finančních nákladů spojených s náborem a případným propouštěním takto dočasně přijaté pracovní síly. Pozitiva však přináší nejen firmám, ale i zaměstnancům v podobě flexibilních pracovních úvazků a snižování nezaměstnanosti, čímž přispívá i ekonomice státu celkově. Zvýšená flexibilita ať už agenturního zaměstnávání nebo trhu obecně je však provázena zvýšenou nejistotou. Nejistota na trhu práce je poté diverzifikována a nejvíce jsou nezaměstnaností ohroženy rizikové skupiny na trhu práce. Agenturní zaměstnávání poskytuje zaměstnání těmto skupinám ve větší míře než jiné formy zaměstnávání, snižuje tedy jejich nezaměstnanost, avšak nejistota zůstává jeho základní charakteristikou, neboť agenturní zaměstnávání může být sjednáno maximálně na jeden rok, avšak tato doba určitá může být neomezeně cyklena. Agenturní zaměstnanec však nemá žádnou garanci dalšího prodloužení pracovního poměru.

Tématem diplomové práce je postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání v České republice. Činnost agentur práce je veřejností přijímána různě a existuje pravděpodobně několik skutečností ovlivňujících názor lidí. Především existovaly, a v menší míře stále existují, více či méně nelegální agentury práce či pseudoagentury, které využívají legislativních mezer a vykořisťují své zaměstnance. Tyto šedé agentury poté svým jednáním ovlivňují celkový obraz agentur práce. Dále svou roli přitom hrají také média, která hovoří pouze o této protiprávní činnosti agentur

práce a negativně se tak podílí na utváření stereotypů a předsudků lidských názorů. V neposlední řadě hrají roli sociodemografické charakteristiky lidí a jejich životní a ekonomická situace, které v menší či větší míře mohou ovlivňovat postoj lidí, zájem o agenturní zaměstnávání či náchylnost k médii předkládaným stereotypům. Důvody pro jistou míru nedůvěry v poctivost těchto subjektů můžeme hledat také v neznalosti souvislostí a zákonného fungování agenturního zaměstnávání, neboť je v České republice využíváno v menší míře a jeho podstata je složitá. Postoj lidí k agenturnímu zaměstnávání může mít vliv na další působení a směřování agentur práce a na četnost využívání institutu agenturního zaměstnávání firmami na českém trhu práce. Je tedy důležité se této problematice věnovat.

Téma své diplomové práce jsem si vybrala z důvodu jeho aktuálnosti a naléhavosti, ale také z důvodu osobních zkušeností z agentury práce v oddělení agenturního zaměstnávání a možnosti toto téma diskutovat s lidmi, kteří se v tomto prostředí pohybují již několik let. Odklon cílů diplomové práce od původního projektu, který chtěl zmapovat problematiku agenturního zaměstnávání z různých úhlů pohledu zainteresovaných aktérů, byl způsoben nabídkou uskutečnit reprezentativní dotazníkové šetření. Tím jsem získala možnost šetřit téma postoje české populace k agenturnímu zaměstnávání, které by bez reprezentativního vzorku nebylo možné a které má zásadní přínos pro tuto problematiku. Tato změna byla konzultována s vedoucím práce, který ji schválil. Původní záměr byl však částečně realizován uskutečněním několika rozhovorů, které měly především zastávat formu expertního vyjádření k problematice agentur práce a agenturního zaměstnávání v České republice.

Práce je tematicky rozdělená na tři hlavní, spolu související části. První část se zaměřuje na trh práce v České republice. Popisuje jeho vývoj, který je důležitý pro souvislost současného stavu, jeho fungování a existenci agentur práce a agenturního zaměstnávání. Zaměřuje se na flexibilizaci trhu práce, která je charakteristikou i požadavkem současné situace, a jejímž průvodním jevem je nejistota v menší či větší míře pro různé sociální skupiny na trhu práce.

Druhá část se věnuje vysvětlení pojmů vztahujících se k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání, které jsou nezbytné k pochopení této problematiky. Dále popisuje právní náležitosti agenturního zaměstnávání a jeho současné fungování. Shrnuty jsou také problematické oblasti agenturního zaměstnávání a působení nelegálních agentur práce. Na druhé straně také jeho přínosy pro firmy, zaměstnance, ale i pro celkovou ekonomiku České republiky.

Třetí část je věnována analýze výsledků vlastního dotazníkového šetření, jehož cílem bylo popsat postoj české populace k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání a jeho závislost na sociodemografických charakteristikách lidí, jejich povědomí o fungování agenturního zaměstnávání a zkušenostech s tímto institutem. Výsledky dotazníkového šetření byly dány do souvislosti především s výsledky rozhovorů a dále s poznatky získanými studiem literatury, osobními zkušenostmi s agenturním zaměstnáváním a s výsledky některých dalších šetření.

1 Trh práce v ČR

Na začátek této práce bych ráda stručně charakterizovala vývoj trhu práce v České republice, který je důležitý pro pochopení jeho současného stavu. Je také důležitý pro pochopení vzniku a vývoje agentur práce na českém trhu a jejich současného fungování. Pro ČR byla zásadním zlomem, a to nejen pro fungování trhu práce, socioekonomická transformace po roce 1989. Po tomto roce se také začínají objevovat první personální agentury a agentury práce, do té doby českému trhu neznámé instituce. Druhým zásadním bodem byl vstup ČR do Evropské Unie, který významným způsobem ovlivnil další směřování ČR a jejího trhu práce. Směrnice Evropské Unie měly, a dodnes mají, výsadní postavení při nastavení právních mantinelů fungování agenturního zaměstnávání. Vstupem ČR do EU a s tím souvisejícím hospodářským růstem, došlo také k rozmachu využívání agentur práce a agenturního zaměstnávání. Následující kapitoly se tedy zaměřují na tyto dvě období prizmatem ekonomického růstu, vývoje nezaměstnanosti a organizace trhu práce.

1.1 Trh práce po roce 1989

Ekonomická transformace na přelomu století, jejímž cílem byla změna centrálně plánované ekonomiky na tržní, s sebou přinesla otevření trhu práce. Společně se zahraničními firmami poprvé na trh práce v ČR vstoupily také zahraniční personální agentury a agentury práce. Socioekonomická transformace se samozřejmě nemohla udát ze dne na den, a proto ještě několik let přetrvávalo dědictví centrálně řízené ekonomiky.

„Důsledkem centrální organizace výroby a distribuce z období před rokem 1990 byl rozhodující vliv domácích výrobců na trh výrobků a služeb a absence vnější konkurence“, čímž byly podniky do značné míry „chráněny“ před vlivem světových trhů [Kotýnková 2006: 110]. Pracovněprávní vztahy byly silně regulovány, což zaměstnancům zajišťovalo vysoký stupeň jistoty a stability pracovního místa, nepříznivě se to však odráželo na jejich nízké výkonnosti a celkově nízké efektivnosti využívání pracovní síly. Společně s přezaměstnaností to vedlo k nízké produktivitě práce. Centrální regulace mezd udržovala mzdy na nízké úrovni, nepodněcovala k zavádění technických inovací, což vedlo k celkovému technickému a technologickému zaostávání [Kotýnková 2006: 110]. Politické, ekonomické a sociální reformy počátkem 90. let byly tedy nezbytné.

Cílem transformace byla především ekonomická reforma, zaměřená na vytvoření efektivně fungující tržní ekonomiky a trhu práce a doprovázená sociální reformou, jež měla zajistit sociální průchodnost ekonomických přeměn. Celkově tyto změny vedly k liberalizaci obchodu a otevření ekonomiky světovým trhům, což však vedlo také k poklesu výkonnosti ekonomiky v důsledku nedostatečné konkurenceschopnosti. To způsobilo pokles poptávky po pracovní síle, pokles zaměstnanosti a vznik a postupný vývoj nezaměstnanosti, která se stala součástí sociálně-ekonomické reality společnosti. Byla tedy potřeba také sociální reforma, která se zaměřovala na ochranu sociálně zranitelných skupin obyvatelstva, především nezaměstnaností. Došlo k vytvoření potřebných a chybějících sociálních institucí jako je například úřad práce, přijetí nových institutů, reprezentovaných především minimálními příjmovými veličinami jako je minimální mzda či životní minimum, nových mechanismů a sociálních dávek a s tím souvisejících zákonů [Kotýnková 2006: 110-111]. Došlo také k rozvoji nezávislé práce, kdy podnikání bylo velmi výjimečné před rokem 1989. Počet lidí samostatně výdělečně činných stabilně rostl do roku 2003. Změny nastaly také ve struktuře trhu práce. Zemědělství a výroba prudce klesaly, zatímco terciální sektor (obchod a služby) zásadně expandoval [Večerník 2007: 17].

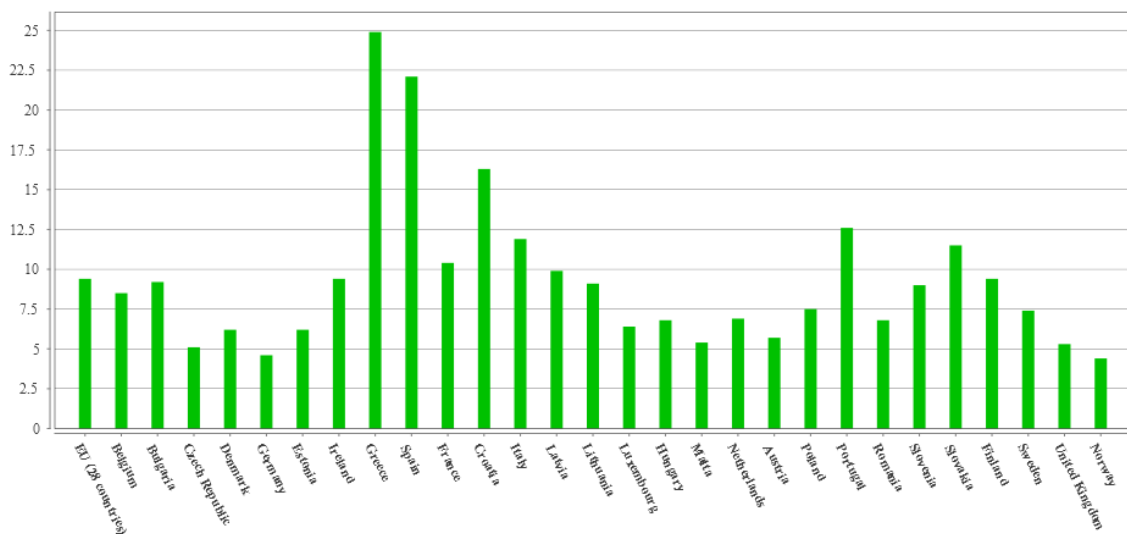
Začátkem transformace došlo k prudkému poklesu zaměstnanosti v důsledku ekonomického vývoje. Nezaměstnanost se zdvojnásobila mezi lety 1993 a 1999, kdy na konci roku dosahovala míra nezaměstnanosti 9% [Večerník 2007: 20]. Z trhu práce byli v tomto období vytlačeni především pracující důchodci do ekonomické neaktivity, čímž došlo k zachování míry nezaměstnanosti na nízké úrovni, avšak k výraznému snížení ekonomické aktivity a zaměstnanost se dále snižovala až do roku 2004. Období 1995-2005 celkově bylo obdobím ekonomického růstu a růstu produktivity. Počátkem 90. let byla produktivita práce nízká v důsledku technologické zaostalosti, avšak tlak na zajištění konkurenceschopnosti si vynutil nahrazení starých technologií novými. Procesy privatizace a restrukturalizace ekonomiky a adaptace ekonomických subjektů na nové podmínky vytvořily prostředí, které umožnilo rychlý růst produktivity práce a celkový ekonomický růst. Změny v letech 1995-2005 byly vyvolány v důsledku poklesu počtu pracovních míst, čímž došlo k poklesu zaměstnaných a nárůstu nezaměstnaných osob, ale také nárůstem počtu obyvatel v produktivním věku 15-64 let [Kotýnková 2006: 113-114].

1.2 Trh práce po vstupu do EU a současnost

V roce 2004 vstoupila ČR do Evropské Unie, čímž došlo v rámci globalizace k ještě většímu propojení ekonomik a trhů práce jednotlivých zemí. Se vstupem do EU je spojeno především ještě větší otevření zahraničních trhů, vývoj exportu, oživení u obchodních partnerů, příliv zahraničních investic, růst kapitálu a spotřeby domácností. V tomto období dochází také k rapidnímu růstu počtu personálních agentur a agentur práce, neboť hospodářský růst vedl k obrovské poptávce po pracovní síle a tím i po agenturních zaměstnancích. Následující období po vstupu ČR do EU bylo tedy obdobím ekonomického růstu a růstu zaměstnanosti až do roku 2007. V tomto roce se v české ekonomice, po mírném oslabení růstu tempa ekonomiky, začaly projevovat první příznaky světové ekonomické recese zejména v druhé polovině roku 2008. Plnou silou dopadla ekonomická recese na ČR v roce 2009. Oživení ekonomiky v letech 2010-2011 se ukázalo jako krátkodobé a poté se česká ekonomika opětovně navrátila do recese [Soukup 2015: 79-82].

Dlouhodobým problémem členských zemí EU je také vysoká míra nezaměstnanosti, která se opět začala zvyšovat s návratem české ekonomiky do recese. Celkové zvyšování produktivity práce se tedy v průběhu let nepromítlo do snižování nezaměstnanosti. ČR se tak poprvé musela vypořádat s novou situací, především dlouhodobé nezaměstnanosti. Na druhé straně se v letech 2011-2013 zvyšovala úroveň zaměstnanosti, a to především v důsledku posouvání hranice odchodu do důchodu. Nezanedbatelnou roli hrálo také zapojení dříve okrajových skupin na trhu práce, jako jsou pracující důchodci, studenti nebo mladé matky s dětmi. „Jejich většímu zapojení nicméně bránil zejména nedostatek částečných úvazků“ [Trh práce 1993-2013 (online)]. Příčin dlouhodobě vysoké míry nezaměstnanosti v zemích EU je několik, situace v jednotlivých členských zemích však může být odlišná, neboť na zaměstnanost má vliv velká řada faktorů. Nicméně lze formulovat čtyři základní příčiny, a to: drahá pracovní síla, vysoké mzdy, zdanění práce a odvody na zdravotní a sociální pojištění, dále rozvoj technologií, který vyvolává posuny v ekonomice a dochází k zániku míst, nesoulad mezi poptávkou a nabídkou na trhu práce, kdy vzdělanostní struktura pracovníků často neodpovídá potřebám pracovního trhu a v neposlední řadě nízká mobilita pracovníků a to jak mezi členskými zeměmi, tak uvnitř jednotlivých zemí [Soukup 2015: 73]. Ve srovnání s ostatními zeměmi Evropské unie se dlouhodobě Česká republika vyznačuje nižší úrovní nezaměstnanosti, jak zobrazuje následující graf.

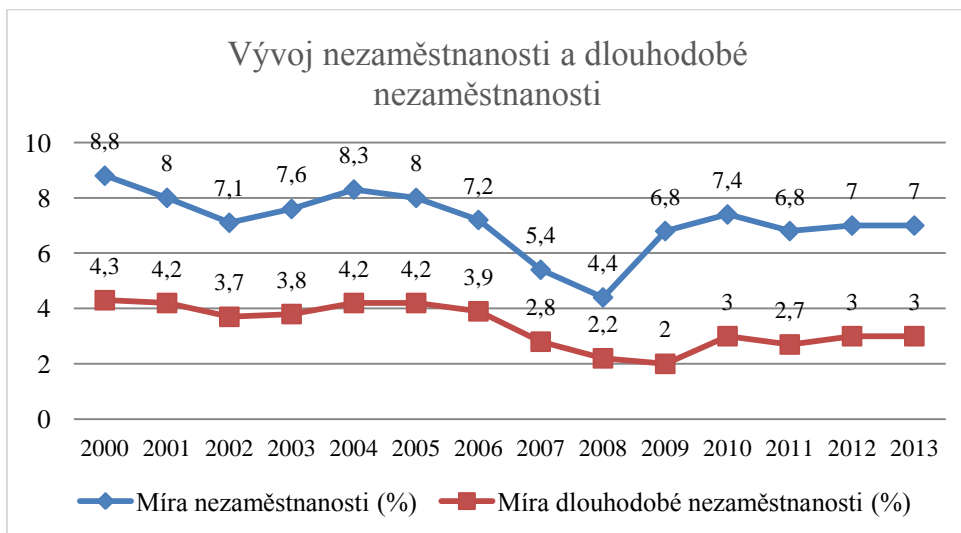
Graf 1: Míra nezaměstnanosti v Evropských zemích

Zdroj: Eurostat 2015 (online).

Vedle míry nezaměstnanosti je klíčová doba trvání nezaměstnanosti, kde s prodlužující se dobou trvání se zesilují efekty tzv. hystereze na trhu práce. Nebezpečná je především dlouhodobá nezaměstnanost, která trvá více než jeden rok. Dlouhodobě nezaměstnaní si zvyknou na život bez práce a ztrácí zájem si ji hledat. Také zaměstnavatelé nechtějí dlouhodobě nezaměstnané osoby zaměstnat, jelikož se obávají, že přišli o své pracovní návyky a kvalifikaci [Soukup 2015: 81]. V následující tabulce je tedy ukázán vývoj obecné nezaměstnanosti a míry výskytu dlouhodobé nezaměstnanosti, která vyjadřuje procento dlouhodobě nezaměstnaných na celkovém počtu nezaměstnaných. Jak můžeme vidět, nejvyšší míru výskytu dlouhodobé nezaměstnanosti dosahovala ČR v roce 2006, kdy vlivem rychlého ekonomického růstu klesala celková nezaměstnanost, ale pokles se ve skupině dlouhodobě nezaměstnaných příliš neprojevoval. Nejnižšího počtu dlouhodobě nezaměstnaných bylo dosaženo v roce 2009, kdy však celková nezaměstnanost v době nejhlubšího ekonomického propadu výrazně vzrostla. Nízký podíl dlouhodobě nezaměstnaných na celkové nezaměstnanosti byl způsoben především nárůstem nově nezaměstnaných, kteří zpočátku tvořili krátkodobou nezaměstnanost. Opětný návrat české ekonomiky do recese způsobil, že z krátkodobě nezaměstnaných se postupně stávali dlouhodobě nezaměstnaní a míra výskytu dlouhodobé nezaměstnanosti se opět začala zvyšovat [Soukup 2015: 82].

Graf 2: Zobrazení vývoje míry nezaměstnanosti a míry výskytu dlouhodobé nezaměstnanosti

Zdroj: ČSÚ (2014).

V současné době výsledky Výběrového šetření pracovních sil ukazují trvalý růst zaměstnanosti. Na konci loňského roku dosáhla zaměstnanost rekordu, a to 70,8 %. Druhou stránkou je snižování počtu nezaměstnaných, který je v současné době jeden z nejnižších v Evropě (na konci roku 2015 klesla až na 4,5 %). Míry nezaměstnanosti jsou však stále výrazně vyšší u žen a mladších osob do 25 let; jsou také ostře diferencovány podle dosaženého stupně vzdělání, jak je popsáno v kapitole věnující se rizikovým skupinám na trhu práce. Tento růst je také provázen růstem průměrné mzdy v souvislosti s nedostatkem kvalifikovaných pracovních sil v některých oblastech [Statistika (online)].

Agentury práce a personální agentury jsou instituce, které velmi pružně reagují na podmínky vývoje trhu práce. Působení personálních agentur a agentur práce je silně spjata s vývojem nezaměstnanosti, kterou snižuje, jak bude ukázáno v části věnující se přínosu agenturního zaměstnávání, ale také s vývojem celkové ekonomiky. Obecně platí, že agenturní zaměstnávání a růst HDP se vyvíjí současně: stoupá-li HDP, agenturní zaměstnávání je jedním z prvních sektorů, které z toho těží [Ciett 2015 (online)]. Zároveň je agenturní zaměstnávání nástrojem řešení požadavku současného trhu práce, a to požadavku flexibility, který je popsán v následujících kapitolách.

2 Flexibilita a nejistota současného trhu práce

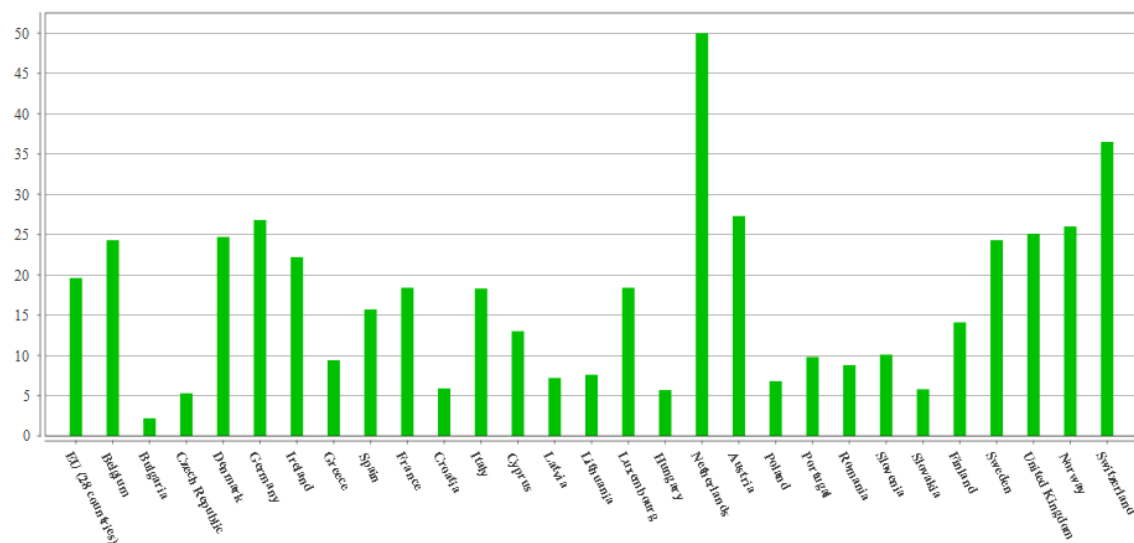
Globalizace na trhu způsobila zvýšený tlak na přizpůsobivost firem na stále se měnící požadavky a podmínky trhu práce. Flexibilním nástrojem schopným rychle reagovat na změněné požadavky trhu práce a na současný požadavek flexibility je, mimo jiné, právě agenturní zaměstnávání. Flexibilita je dnes považována za jeden z předpokladů hospodářského růstu, jejímž průvodním jevem je ztráta jistot zaměstnanců a stabilních pracovních míst. Zvýšený přínos agenturního zaměstnávání v oblasti flexibility je tedy také provázen zvýšenou nejistotou lidí zaměstnaných touto formou. V následujících kapitolách bude téma flexibility a nejistoty na trhu práce rozebráno z obecného hlediska, propojeno s agenturním zaměstnáváním pak bude více v druhé části této práce, věnované právě agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání.

2.1 Flexibilizace trhu práce

Téma pracovní flexibility nebo flexibilizace trhu práce je v českém kontextu poměrně novým tématem, které začalo diskutovat až po transformaci pracovního trhu v roce 1989. Dřívější rigidní uspořádání bylo charakteristické vysokou jistotou práce, malou orientací na výkon a modelem jednoho zaměstnání na celý život. V souvislosti s novými tlaky a hrozbami globalizace na konkurenceschopnost firem začal být kladen důraz na flexibilizaci pracovní síly, maximální výkon, angažovanost a produktivitu práce [Dudová 2008: 16]. Jako odpověď se začaly objevovat nové formy zaměstnanosti, pracovních smluv a způsobů uspořádání práce jako je práce na částečný úvazek, práce na dobu určitou, práce na živnostenský list nebo právě agenturní zaměstnávání. Pracovní flexibilita má několik forem, a to flexibilitu časovou, prostorovou a flexibilitu pracovních podmínek. Časová flexibilita zahrnuje pružnost pracovní doby, možnosti plánování pracovního rozvrhu a využívání různých typů pracovních úvazků. Tyto formy organizace pracovní doby vyjadřují snahu samotných firem přizpůsobit se změnám na trhu práce, reagovat na měnící se poptávku a zároveň ochotu vyjít vstříc požadavkům zaměstnanců na harmonizaci rodinného či soukromého a pracovního života. Časová flexibilita však může být pozitivní, kdy si tuto možnost volí sám zaměstnanec či se alespoň podílí na rozhodování o své pracovní době nebo negativní, kdy se musí zcela přizpůsobit požadavkům zaměstnavatele. Tento fakt má poté rozdílné dopady na soukromé životy lidí [Dudová 2007: 40-42]. Flexibilita pracovních podmínek významně souvisí s jistotou a stabilitou práce a zaměstnání, kdy dochází k nárůstu smluv na dobu

určitou a s tím vzrůstá nejistota na trhu práce. Pracovní flexibilita poté souvisí s místem výkonu práce a ochotou zaměstnanců za práci dojíždět [Dudová 2007: 47-49]. V tomto směru se agenturní zaměstnávání týká především časové flexibility, kdy nabízí různé flexibilní pracovní úvazky a pracovní flexibility, kdy se v rámci agenturního zaměstnávání uzavírají především smlouvy na dobu určitou, z čehož plyne už zmiňovaná nejistota. Jestli je pracovník schopen profitovat z možností nestandardní práce, záleží na jeho schopnostech, dovednostech a postavení na trhu práce [Dudová 2008: 20]. Podíl nestandardních způsobů práce na celkové zaměstnanosti neustále roste. Přesto však pouze 5% zaměstnanců pracuje v ČR na částečný úvazek, který je nejčastěji diskutovanou formou nestandardního zaměstnávání. Tímto podílem se řadíme k zemím s nejnižším rozšířením částečných úvazků v rámci Evropské unie, jak ukazuje následující graf. Nejde jen o tuto flexibilní formu práce, ale i řadu dalších, které jsou nedostatečně využívány. Oproti mnohým zemím je tak český pracovní trh stále ještě konzervativní [Presová 2013 (online)].

Graf 3: Evropa: procento lidí pracujících na zkrácený úvazek ze všech pracujících

Zdroj: Eurostat 2015 (online).

Na druhé straně také zaměstnavatelé vyžadují flexibilitu pracovní síly, která je hlavním požadavkem adaptace na podmínky dynamizovaných trhů práce. V tomto směru je flexibilita interpretována jako přizpůsobivost poptávky po práci a nabídky práce vůči tržním změnám a změnám podmínek na trhu práce [Sirovátka 2009: 12]. Z pohledu firmy můžeme rozlišit flexibilitu funkční (interní), numerickou (externí) a

finanční (flexibilita mezd). Funkční flexibilita vyjadřuje schopnost pracovníků měnit své úkoly a dále se vzdělávat uvnitř firmy, numerická pak označuje schopnost firmy přizpůsobit počet zaměstnanců a jejich pracovní dobu aktuálním potřebám, a to právě pomocí nestandardních forem zaměstnání, dočasných kontraktů a outsourcingu pracovníků nebo právě agenturního zaměstnávání. Agenturní zaměstnávání v tomto směru poskytuje rychlé řešení situace, na jedné straně rychlé nalezení nového zaměstnance, na straně druhé možnost smlouvy na dobu určitou s možností téměř okamžitého ukončení. Finanční flexibilita pak znamená přizpůsobivost mezd zaměstnanců podle ceny požadovaných schopností na aktuálním trhu práce a jejich výkonnosti. Dle tohoto pohledu jsou pracovníci rozděleni na „jádro“ kmenových pracovníků klíčových pro fungování firmy, od kterých se očekává funkční flexibilita a „periferii“ pracovníků méně chráněných vůči tlakům trhu práce, jejichž počty lze flexibilně upravovat a zde uplatňovat numerickou flexibilitu [Dudová 2008: 17]. Z tohoto pohledu lze tedy také agenturní zaměstnance považovat za „periferii“.

2.1.1 Pozitivní a negativní flexibilita

Na flexibilizaci pracovních trhů se dlouho nahlíželo jako na pozitivní jev, v současnosti představuje fenomén značně ambivalentní a záleží z jakého úhlu pohledu je na ni nahlíženo. Na jedné straně může být flexibilita „pozitivní“, která pracujícím lidem umožňuje řešení problému harmonizace rodinného či soukromého života s životem pracovním. Na straně druhé rostou formy „negativní“ flexibility, v nichž se musí zaměstnanec zcela přizpůsobit požadavkům zaměstnavatele, což omezuje možnosti kombinace soukromého a pracovního života a může to být zdrojem nových rizik a nejistot na trhu práce [Dudová 2008: 19]. Dle šetření Households, Work and Flexibility v ČR na rozdíl od zemí západní Evropy převažují formy negativní flexibility, které jsou pak spojeny především s nízkou autonomií v práci, nízkým příjmem a vzděláním nad flexibilitou pozitivní, která souvisí s vyšší spokojeností v zaměstnání, vyššími příjmy a možností vyjednávání pracovní doby [Dudová 2008: 19].

Negativní dopady má flexibilita nejen na pracovníky, ale i na samotné firmy, které se snaží zvyšovat flexibilitu svých zaměstnanců, neboť nejistota práce a rozdělení pracovníků na „jádro“ a „periferii“ může mít za následek úpadek loajality zaměstnanců a týmové práce, což se může projevit na poklesu produktivity práce [Dudová 2008: 19]. S rostoucí flexibilizací pracovních trhů s tím související rozpad klasického modelu zaměstnání na celý život a plný úvazek, fragmentarizace pracovních kariér, rostoucí

ohrožení nezaměstnaností a rozmach nestandardních forem práce jsou výzvou, s níž se musí vyrovnat také současné sociální systémy. Jedním s cílů EU je také právě propojení flexibility, ve smyslu flexibility pracovních trhů a organizace práce a jistoty, ve smyslu sociálních jistot a jistoty zaměstnání v tzv. konceptu „flexicurity“. Koncept flexicurity by měl vést k podpoře vzestupné pracovní mobility zaměstnanců, plynulému pohybu pracovníků mezi jednotlivými zaměstnáními a k jejich lepší zaměstnatelnosti v každé životní fázi. Dále by měl rozvíjet flexibilní organizace práce, která umožní lepší sladování soukromého a pracovního života [Dudová 2008: 18-19]. Za nástroj dosažení těchto cílů, může být považováno také agenturní zaměstnávání, které umožňuje zaměstnancům rychlejší nalezení zaměstnání, celkově snižuje nezaměstnanost a to i nezaměstnanost rizikových skupin na trhu práce a nabízí flexibilní úvazky pro harmonizaci soukromého a pracovního života. Tyto přínosy a další budou dále rozebrány v části věnované agenturnímu zaměstnávání.

2.2 Nejistota na trhu práce

Jak již bylo řečeno, průvodním negativním jevem flexibilizace současného trhu práce a jeho fungování je i oslabování jistot zaměstnanců. Přestože ČR od svého vzniku nevykazuje dlouhodobě vysokou míru nezaměstnanosti, řada indikací ukazuje na postupně rostoucí okruh lidí, ohrožených nejistotami trhu práce, stejně jako výraznější diferenciaci těchto nejistot, která se projevuje opakovanou či dlouhodobou nezaměstnaností těchto osob. Nárůst marginalizovaných skupin na trhu práce je výrazem dualizace pozic na trhu práce a má řadu negativních dopadů nejen na trh práce, ale především v rovině sociálních nerovností a sociálního vyloučení [Sirovátka et al. 2009: 8]. Teorie dualizace trhu práce dělí trh práce na primární či privilegovaný, který je charakteristický stabilitou pracovních míst, vyššími odměnami a možnostmi kariérního růstu a trh sekundární s menší stabilitou pracovního místa, vyšší fluktuací, nižšími odměnami a celkově horší perspektivou [Dudková 2008: 17]. Agenturní zaměstnávání je dáváno do souvislosti se sekundárním trhem, avšak jak bude postupně ukázáno v této práci, nemusí to platit vždy.

Postavení na trhu práce však zůstává v dnešní době základem sociálního statusu, základem pro sebeúctu a životní standard. Tak se (ne)dostupnost zaměstnání stává klíčovým zdrojem nerovnosti a „duality“ společnosti a pro velkou část dnešní společnosti hlavní příčinou jejich marginalizace a sociálního vyloučení. „Tato dualizace

se prohlubuje zejména v kontextu ‚nových sociálních rizik‘, k nimž patří nedostatek či zaostávání kvalifikací a dovedností potřebných k pracovnímu uplatnění, omezené možnosti harmonizace práce a rodinného života a v neposlední řadě omezený přístup k institucím sociálního státu“ [Sirovátka et al. 2009: 11]. V pozadí dualizace pracovního trhu stojí na jedné straně procesy inovace, technologické změny, modernizace a restrukturalizace ekonomiky, které vyžadují permanentní re-adaptaci v kvalifikaci a dovednostech, přičemž nekvalifikovaná práce je vytlačována nebo znevýhodněna a na straně druhé globalizace soutěže a vysoká mobilita kapitálu, což vede k soutěži v nákladech, tlaku na mzdy, sociální odvody a zdanění, což zasahuje především pracovní sílu méně kvalifikovanou. S tím, jak se na trhu práce uplatňují také ženy, vzniká problém harmonizace rodiny zaměstnání. Tato narůstající ‚nová rizika‘ postihují skupiny nejméně vybavené lidským kapitálem, nejslabší skupiny na trhu práce, které jsou tak ve větší míře vystaveny nejistotám zaměstnání a příjmu. „Základem dualizace trhu práce však není jen kvalita lidského kapitálu, ale také sociální a institucionální mechanismy a bariéry prostupnosti segmentů trhu práce“ [Sirovátka 2009: 12]. Přesto, že samo agenturní zaměstnávání je ze své podstaty provázeno nejistotou na trhu práce, může naopak tuto nejistotu i některých rizikových skupin snižovat. Agenturní zaměstnávání nabízí více možností méně kvalifikovaným, ženám, lidem se základním vzděláním a dalším marginalizovaným skupinám a pomáhá tak snižovat nezaměstnanost či skloubit soukromý a pracovní život. Charakteristikou více nezaměstnaností ohrožených skupin se zabývá následující kapitola.

2.3 Rizikové skupiny na trhu práce

Jednotlivé sociální skupiny mají odlišné možnosti a schopnosti reagovat na změny, které s sebou vývoj na trhu práce přináší. Postupně na trhu práce vykryštalizovaly skupiny, jejichž pozice na trhu práce je rizikovější a jejich postavení vyžaduje specifickou pozornost při hledání cest z tohoto ohrožení [Kuchař 2007: 139]. Určité charakteristiky těchto skupin totiž představují faktory, které snižují hodnotu jejich lidského kapitálu a zaměstnatelnost. Rizikovými skupinami na trhu práce lze dle expertů vybraných úřadů práce označit všeobecně, bez ohledu na regionální rozdílnosti a momentální situaci na trhu práce následující skupiny osob:

- občané se zdravotním postižením;
- mladiství uchazeči o zaměstnání;

- absolventi škol;
- uchazeči nepřizpůsobiví, často měnící zaměstnání, se špatnou morálkou;
- nekvalifikovaní uchazeči;
- vyšší věkové kategorie;
- osoby bydlící v okrajových částech okresu s omezenou dopravní obslužností.

Pořadí těchto skupin dle obtížnosti zaměstnatelnosti je však závislé na regionu a celkové ekonomické situaci v dané oblasti, míře nezaměstnanosti a absolutním počtu lidí v těchto skupinách [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 129]. Následující kapitoly se tedy zaměřují na některé, nejčastěji diskutované, rizikové skupiny na trhu práce. Stručně je představena nejen jejich charakteristika, ale i možné příčiny a důsledky jejich vyšší nezaměstnanosti.

2.3.1 Mladiství a absolventi škol

Hlavní rysy skupiny mladistvých se velké míře překrývají s hlavními rysy absolventů škol, proto se jim následující text věnuje společně. Tím specifickým rysem je oproti ostatním skupinám na trhu práce především absence praktických zkušeností, a to zkušenosti z aplikace studovaného oboru v praxi, tak základní pracovní návyky [Kuchař 2007: 147]. Mezi hlavní příčiny nezaměstnanosti absolventů a mladistvých patří také nesoulad mezi profesní strukturou absolventů a potřebami trhu práce a jejich nedostatek praktických zkušeností. Absolventi mají také často nereálné požadavky na finanční ohodnocení své práce, nedokážou reálně zhodnotit své možnosti nebo se nedokážou prosadit. Dále je u nich sledována nechuť přijmout místo pod úrovní svého vzdělání nebo podstoupit změnu své profesní orientace. Mladiství navíc nemohou mít hmotnou odpovědnost či vykonávat některé práce před dosažením 18 roku věku. Často jsou neochotni hledat jakékoliv zaměstnání, nemají kvalifikaci či pracovní návyky a dávají přednost sociálním dávkám před pracovním příjmem [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 129-131].

Struktura absolventů škol je značně heterogenní, každá vzdělanostní skupina totiž vstupuje na trh v jiné situaci a v rozdílném věku. Z tohoto důvodu je obtížné uchopit tuto skupinu jako celek. Obecně se je však třeba zabývat se prioritně pomocí při zařazování této skupiny do pracovního procesu, neboť jejich dlouhodobá nezaměstnanost je nebezpečná zejména v tom, že včas nedojde k vytvoření pracovních návyků, což má dopad v oblasti ekonomické a hospodářské, ale především v oblasti

sociální a kriminální [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 129]. Mladí lidé si utváří svůj žebříček hodnot, jsou snadněji ovlivnitelní a přizpůsobivější. Snadněji si zvyknou na život bez pravidelné docházky do práce a plnění povinností. Jejich prodlužující se nezaměstnanost může mít především tyto nežádoucí důsledky:

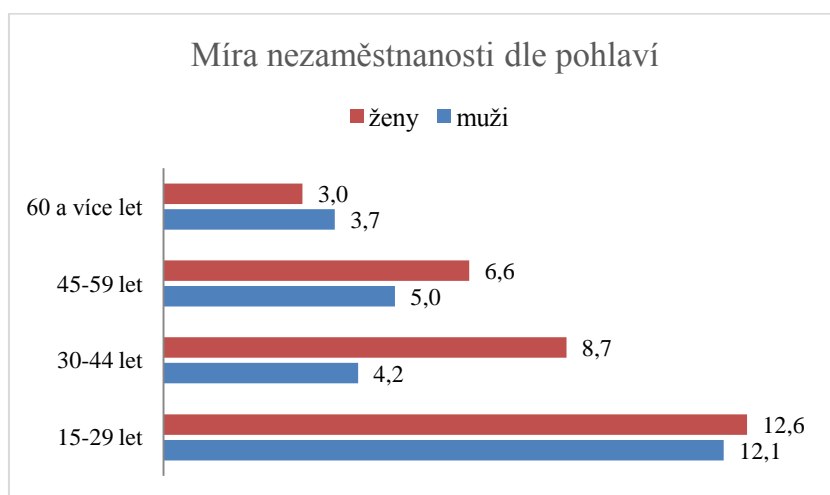
- ztráta pracovních návyků a snížená motivace pracovat;
- vzrůstající apatie a ztráta sebedůvěry, pokles aktivity při samostatném vyhledávání zaměstnání;
- snížení uplatnitelnosti, ztráta odborných a teoretických znalostí a dovedností získaných studiem;
- nebezpečný vzor pro vrstevníky;
- působení v šedé ekonomice [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 130].

Přes výše uvedené, absolventi vykazují v porovnání s jinými skupinami nezaměstnaných nejnižší průměrnou délku nezaměstnanosti. Oproti lidem staršího věku jsou také mladší generace přizpůsobivější, flexibilnější a většinou ochotnější se dále vzdělávat. Plusem je také jejich častější počítačová gramotnost a jazykové znalosti [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 130]. Jejich rizikovost tedy spočívá především v tom, že první zaměstnání je často určující pro jejich budoucí pracovní dráhu a kvalitu života. Navíc většina absolventů nesplňuje zákonné požadavky pro získání podpory v nezaměstnanosti a jsou tudíž odkázáni na podporu rodiny.

2.3.2 Ženy

Jednou z charakteristik strukturující šance a možnosti na trhu práce je také pohlaví, přičemž míra nezaměstnanosti žen je dlouhodobě vyšší než mužů, zejména pak u žen, které ve svém aktuálním postavení spojují nízkou kvalifikaci s plněním rodičovských povinností. Obecná míra nezaměstnanosti mužů byla v roce 2014 5,1% a žen 7,4% [CSÚ (online)]. Na začátku a na konci pracovní kariéry nejsou však mezi muži a ženami prakticky žádné rozdíly. Vyšší míra nezaměstnanosti žen je vykazována především ve věku, kdy ženy odcházejí z trhu práce plnit své mateřské a posléze základní výchovné povinnosti, jak zobrazuje následující graf. Toto životní období je pro ženy na trhu práce nejkritičtější.

Graf 4: Míra nezaměstnanosti mužů a žen dle věkových skupin

Zdroj: ČSÚ (2014) dle Soukup 2015, str. 84.

V tomto trendu nehraje velkou roli ani vzdělání, ukazuje se, že míra nezaměstnanosti postihuje všechny ženy. Rozdíl nastává při jejich opětovném návratu na trh práce, zde dosažené vzdělání a kvalifikace hraje svou roli. Návrat žen s vyšším vzděláním je snazší a rychlejší. Ženy s nižším vzděláním mají výhodu ve větší dostupnosti pracovních míst s nižšími kvalifikačními požadavky, které jsou však málo finančně ohodnocené a pokud je rozdíl očekávaného příjmu a podpory v nezaměstnanosti minimální, nejsou k jeho získání motivovány [Kuchař 2007: 145-146]. Zaměstnavatelé tedy často předpokládají, že ženy v jistém věku budou chtít mít děti a odejít na mateřskou dovolenou a že matky s malými dětmi poté budou nuceny občas zůstat doma s dětmi. V tomto případě jsou ženy především méně flexibilní.

2.3.3 Nekvalifikovaní pracovníci

Tato skupina zahrnuje lidi s nízkou kvalifikací spojenou s nedostatečnými zkušenostmi. Praxe ukazuje, že podíl této skupiny uchazečů o zaměstnání klesá spolu se zvyšujícím se věkem. Často je u nich sledováno spoléhání se na vnější pomoc, neschopnost samostatného řešení osobních problémů, nereálné finanční požadavky a požadavky na trh práce a dávají tak často přednost sociálním dávkám před uplatněním se na trhu práce. Zaměstnavatelé pak často pochybují o jejich kvalitě a motivaci a preferují uchazeče s vyučením [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 131].

Analýzy ukazují, že právě tato skupina s nízkou nebo žádnou kvalifikací je nejvíce zasažená nezaměstnaností. Tento problém se týká všech vyspělých zemí a je

téměř jisté, že bude nadále přetrvávat, neboť změny v profesní a odvětvové struktuře společně s růstem složitosti práce vyžadují stále vyšší úroveň kvalifikace. Tyto skupiny pak často nemají chuť se dále vzdělávat či rekvalifikovat a je pro ně pohodlnější život na sociální podpoře, která je k nim poměrně štedrá. Jejich pozici dále zhoršují zahraniční pracovníci, přicházející právě na nejméně kvalifikovaná místa a ochotní přijmout nižší mzdu než domácí pracovní síla [Kuchař 2007: 139-141].

2.3.4 Zdravotně postižení

Na začátku roku 2014 tvořily osoby zdravotně postižené zhruba 10% všech uchazečů o práci [Portál MPSV 2014 (online)]. Délka evidence této skupiny na úřadech práce je však dvojnásobně vyšší než doba nezaměstnanosti ostatních uchazečů o práci, a to především u starších osob. Handicap zdravotní a věkový je velmi často také kumulován i s nízkým stupněm vzdělání. Některé zdravotně postižené osoby lze dokonce kvůli jejich pracovnímu omezení ze zdravotních důvodů, které jim umožňují pracovat jen za specifických podmínek, považovat za téměř nezaměstnatelné. S délkou jejich nezaměstnanosti a s opakovanými neúspěchy při hledání práce klesá jejich motivace při hledání zaměstnání a tito lidé rezignují [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 129]. Z pohledu zaměstnavatelů je negativem především jejich nižší výkonnost, vyšší absence ze zdravotních důvodů, těžší adaptabilita, případně i nutnost úpravy pracoviště a s tím spojené finanční náklady. Nižší motivace zdravotně postižených hledat si práci je pak především způsobená situací, kdy očekávané příjmy z práce se příliš neliší od úrovně sociálních příjmů, které jim jako zdravotně postiženým náleží. Současná praxe vychází z konceptu zdravotního postižení jako souhrnu sociálních bariér znemožňujících uplatnění postižených ve společnosti a „cílem je proto pomoci začlenit zdravotně postižené do společnosti a využít tak jejich pracovního i sociálního potenciálu“ [Kuchař 2007: 155-157].

2.3.5 Lidé nad 50 let

Významnou fází v nezaměstnanosti hraje také věk, respektive fáze životního cyklu, v tomto případě věk předdůchodový. S růstem věku klesá ochota měnit navyklé stereotypy, a jak ukazuje praxe, zaměstnavatelé dávají přednost mladším věkovým skupinám, často z důvodu požadavku na práci s moderní technikou, znalost jazyků či vyšší flexibilitu. Starší uchazeči o práci pak často mívají vyšší mzdové nároky,

vyplývající z délky jejich dosavadní praxe. Jejich možnost pracovního umístění je závislá na kvalifikaci, která je často v nesouladu se strukturou pracovních příležitostí a schopnosti adaptovat se na současné požadavky trhu práce, kdy se vzrůstajícím věkem uchazeče klesá jeho adaptabilita. U těchto osob jsou také častěji sledovány zdravotní problémy a omezení v možnostech jejich pracovního zařazení [Kotíková in Mareš, Sirovátka 2003: 132]. Tyto problémy logicky narůstají, neboť česká populace, stejně jako ta evropská, stárne. Tak jako se zlepšuje lékařská péče, zvyšuje se i doba dožití, česká populace stárne a věková hranice pro řádný odchod do důchodu se prodlužuje. Lidé nad 50 let jsou dnes tedy nedílnou součástí celkového pracovního trhu, přesto jejich nezaměstnanost roste. Jak ukazují statistiky, zatímco na konci roku 2000 tvořili lidé nad 50 let 16,2 % z celkového počtu uchazečů o zaměstnání, o sedm let později to bylo už 30,6 %. V roce 2013 dle informací MPSV se na celkové nezaměstnanosti podíleli 27,2 %, kdy se ukazuje, že tato skupina patří mezi ty, které jsou nejvíce ohroženy dlouhodobou nezaměstnaností. Tito lidé však mají stále co nabídnout, a to především získané zkušenosti, pracovní návyky a stabilitu. Dají se také předpokládat další vlastnosti jako je spolehlivost, zodpovědnost a samostatnost [MPSV (online)].

2.4 Shrnutí části o trhu práce

Sociální a ekonomická transformace trhu práce v ČR v roce 1989 s sebou přinesla změnu fungování trhu práce a jeho otevření, což mělo významný dopad na zaměstnanost a vznik a vývoj nezaměstnanosti, do té doby téměř neznámého fenoménu. Se vstupem do EU došlo ještě k většímu propojení ekonomik a trhů práce jednotlivých zemí, a také k prohlubování dlouhodobé nezaměstnanosti. V současné době má ČR ve srovnání s ostatními evropskými zeměmi jednu z nejnižších nezaměstnaností. Mohlo by se tedy zdát, že v době pozitivních ekonomických ukazatelů a pozitivních vyhlídek expertů nejsou potřebné úvahy o flexibilních zaměstnáních. Avšak z výše uvedeného textu je zřejmé, že změny pracovního trhu se dotýkají různých segmentů společnosti a dopadají na ně různým způsobem. Rozdílný dopad mají na muže a ženy, na mladší a starší nebo příslušníky různých společenských skupin. S přihlédnutím k nezaměstnanosti právě rizikových skupin na trhu práce, je v oblasti zaměstnanosti stále co zlepšovat. Flexibilní či atypická zaměstnání mohou být efektivním nástrojem řešení jejich situace při hledání zaměstnání či řešení problému sladování soukromého a pracovního života. Avšak pracovní flexibilita může mít odvrácené strany mince. Pro

někoho může znamenat možnost kreativity, skloubení pracovního a soukromého života či možnost realizace v mimopracovních oblastech, pro jiné zvýšení nejistoty a rizikem vzniku skupin nedostatečně ohodnocené a neperspektivní, a tím pádem marginalizované, pracovní síly. V tomto smyslu je třeba usilovat o pozitivní pracovní flexibilitu, žádoucí flexibilní nabídku pro zaměstnance. Takovým flexibilním zaměstnáním může být i agenturní zaměstnávání, které poskytují agentury práce a kterému se věnuje zbytek této práce.

3 Poskytovatelé personálních služeb na trhu práce

V ČR působí několik druhů firem, které se zabývají personální prací a poskytují personální služby. Poskytovatelem personálních služeb může být jakákoliv právnická nebo fyzická osoba, která na trhu práce poskytuje personální služby jako výdělečnou činnost. Jejich oblasti působení se prolínají, avšak jejich užší specializace a zaměření mohou být rozdílné. Na českém trhu práce působí zhruba 1250 firem s personální činností a zpravidla poskytují některou nebo některé z těchto služeb:

- recruitment (vyhledávání pracovníků pro firmy),
- agenturní zaměstnávání (dodání pracovních sil),
- outplacement (pomoc propouštěným zaměstnancům),
- outsourcing (dodání pracovních výkonů),
- vzdělávání a profesní rozvoj,
- ostatní služby jako je například personální audit, testování zaměstnanců, vzdělávání, školení, workshopy, assessment centra, konzultace apod. [Evangelu, Juříčka 2013: 9-10].

Poskytovatelé personálních služeb se tedy mohou lišit nejen svoji velikostí, ale i dle typu nabízených služeb, zprostředkovaného pracovního poměru či oboru působnosti. Následující text se věnuje personálním agenturám a agenturnímu zaměstnávání, které poskytují agentury práce a je hlavním tématem této práce. Pro hlubší pochopení problematiky považuji za důležité se z počátku této části věnovat popisu činností a specifik těchto druhů personálních firem. Doufám, že to pomůže nejen lepší orientaci v jejich náplni práce, ale i pochopení dalšího textu.

3.1 Personální agentura vs. agentura práce

Na českém trhu práce se nejvíce setkáváme s pojmem personální agentura a agentura práce. Nejde o synonyma, jak se na první pohled může zdát a i když jsou si výrazy velmi podobné, z pohledu trhu práce mají rozdílný význam. Oba subjekty musí mít platné povolení Ministerstva práce a sociálních věcí, avšak rozdíl mezi personální agenturou a agenturou práce tkví ve formě zaměstnávání, kterou poskytují. Jejich úplné rozlišení je však problematické a matoucí, neboť většina větších personálních agentur má povolení rovněž pro agenturní zaměstnávání a je tedy současně také agenturou práce. Z pohledu uchazeče o zaměstnání toto rozlišení navíc nehraje příliš velkou roli a všeobecně se používá spíše termínu personální agentura. Následující kapitoly objasňují

rozdílné pojmenování z důvodu odlišnosti poskytovaných služeb a rozlišitelnosti těchto subjektů, především v právní praxi.

3.1.1 Personální agentura

Personální agentura je podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti soukromou zprostředkovatelnou práce, která vyhledává pro firmy (zaměstnavatele) vhodné uchazeče na pracovní místa, které pak firmy zaměstnají jako své vlastní zaměstnance. Personální agentura uchazeče tedy nezaměstnává, pouze zprostředkovává zaměstnání uchazeče u zaměstnavatele. Klientem personální agentury je firma (zaměstnavatel), který chce obsadit určitou pracovní pozici a k tomuto úkolu si vybral zprostředkovatele (personální agenturu) [Poradna (online)]. Klient tj. firma tedy zadá požadavek personální agentuře a specifikuje pracovní pozici i požadovaný profil hledaného pracovníka. Personální agentura inzeruje nabídky a vyhledává uchazeče, ověřuje jejich vhodnost pro obsazovanou pozici a úspěšné uchazeče představí klientovi. Klient si v rámci svého výběrového řízení vybere nejvhodnějšího uchazeče a podepíše s ním pracovní smlouvu [Evangelu, Juříčka 2013: 21]. Personální agentury pracují tedy pouze na procesu zprostředkování zaměstnání (recruitment) na základě smlouvy s klientem-firmou a pokud personální agentura najde vhodného kandidáta na pracovní pozici a klient tohoto kandidáta zaměstná, personální agentura má nárok na provizi za zprostředkování zaměstnání. Služby personální agentury tedy platí klient, kandidát za zprostředkování práce personální agentuře neplatí a neuzavírá s ní žádnou smlouvu [Poradna (online)]. Personální agentura poskytuje celý proces recruitmentu nebo jen některé z jeho částí a odměna za tuto práci se pohybuje od dvou do tří násobků průměrného platu přijatého zaměstnance

Na českém trhu práce se pohybuje velké množství personálních agentur, podstatná část z nich se specializuje pouze na recruitment v určitých oborech jako jsou například technické, IT, finanční, manažerské, administrativní, dělnické profese, některé velké agentury pak často působí ve více oblastech zároveň. Dle statistik Ciett v ČR působí zhruba 1500 personálních agentur s celkovým počtem 3200 poboček [Ciett 2015 (online)].

3.1.2 Agentura práce

Oproti personální agentuře agentura práce zaměstnává uchazeče o práci, které "pronajímá" do firem, kde zaměstnanec vykonává stejnou nebo podobnou práci jako kmenoví zaměstnanci firmy. Agentura práce uzavírá smlouvy (dohody o dočasném přidělení) s jinými zaměstnavateli (firmami tzv. uživateli práce) o přidělení svých zaměstnanců na práci k těmto zaměstnavatelům. Pracovník je řízen zaměstnanci firmy, ale je stále zaměstnancem agentury práce, která mu vyplácí mzdu. Práci tohoto pracovníka pak agentura práce fakturuje firmě, u které pracovník práci vykonává. Veškeré zaměstnanecké výhody a bonusy jsou závislé na smluvních podmínkách mezi klientem a agenturou, které se však musí řídit zákonem o srovnatelných podmínkách [Poradna (online)]. Agentura práce má stejně jako každý jiný zaměstnavatel všechny povinnosti vyplývající ze zákoníku práce a zákona o zaměstnanosti¹. Oproti jiným zaměstnavatelům má i další povinnosti jako například povinnost uzavřít pojištění proti úpadku², evidenční a oznamovací povinnosti³ o počtu volných míst, umístěvaných fyzických osob a dočasně přidělených zaměstnanců či povinnost hlásit změnu skutečnosti, jež dokládala při podání žádosti o povolení⁴ ke zprostředkování zaměstnání [Stádník in Pichrt, Morávek 2015: 234-235].

Po revoluci bylo agenturní zaměstnávání typické pro studentské brigády, později pak začalo být využíváno především ve výrobních společnostech, kde bylo řešením kolísavé výroby. V současné době pracují stále nejčastěji agenturní zaměstnanci ve výrobě, avšak asi 40 % agenturních zaměstnanců pracuje ve službách, na administrativních pozicích na recepcích, v call centrech, nebo na kvalifikovaných pozicích v IT servisních centrech, ve financích či pozicích projektového managementu. Především v IT je agenturní zaměstnávání stále častěji využíváno, vzhledem k projektovému charakteru zakázek [iDNES.cz (online)].

K polovině roku 2015 bylo v ČR evidováno cca 1649 subjektů s platným povolením ke zprostředkování zaměstnání, které je nutné k provozování agenturní

---

¹ Zákon č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

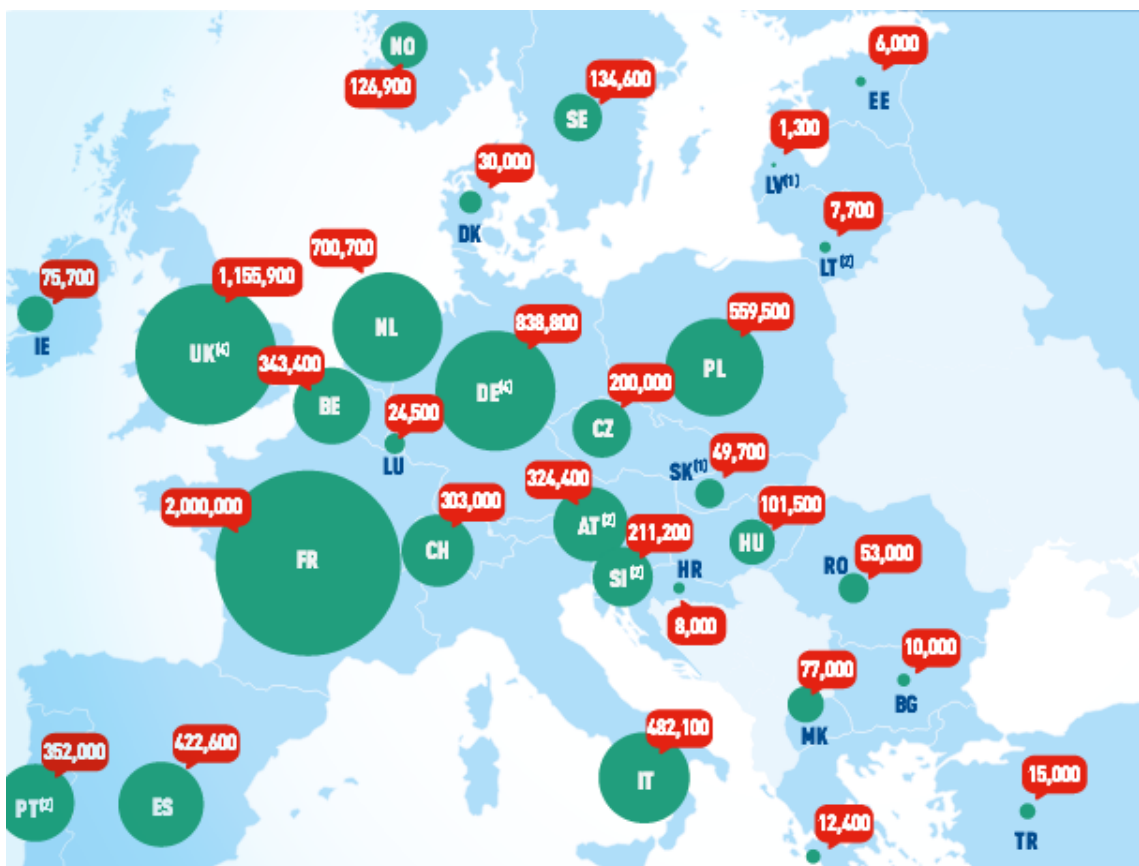
² Agentura práce, které bylo uděleno povolení ke zprostředkování zaměstnání, je povinna sjednat pojištění záruky pro případ svého úpadku, na základě něhož vzniká dočasně přidělenému zaměstnanci právo na plnění v případě, kdy mu agentura práce z důvodu svého úpadku, nevyplatila mzdu [Stádník in Pichrt, Morávek 2015: 234].

³ Agentura práce je povinná vést evidenci a údaje každoročně poskytnout generálnímu ředitelství Úřadu práce.

⁴ Zprostředkování zaměstnání je možné provádět pouze na základě povolení ke zprostředkování zaměstnání (tzv. licence), které vydává generální ředitelství Úřadu práce České republiky za souhlasu Ministerstva vnitra, a to na základě žádosti právnické nebo fyzické osoby [Pichrt 2013:41].

činnosti [Stádník in Pichrt, Morávek 2015: 234-235]. Ne všechny subjekty však tuto činnost vykonávají nebo mají sjednané pojištění proti úpadku, které je další podmínkou zprostředkování agenturního zaměstnávání. Veřejně přístupnou evidenci agentur práce, které aktuálně mají platné povolení ke zprostředkování zaměstnání, vede Ministerstvo práce a sociálních věcí. To současně může rozhodnout o odejmutí povolení v případě porušení podmínek zaměstnávání či povinností agentury práce [Tošovský 2011: 39-40]. V roce 2013 bylo v ČR agenturami práce přiděleno zhruba 200 000 zaměstnanců. Ve srovnání s ostatními Evropskými zeměmi, které zobrazuje následující obrázek, vidíme, že ČR se v počtu přidělených zaměstnanců pohybuje zhruba uprostřed [Ciett 2015 (online)].

Obrázek 1: Evropa: počet jedinců zaměstnaných agenturami práce v roce 2013 v jednotlivých zemích

Zdroj: Ciett Economic Report, 2015.

3.1.3 Zprostředkování zaměstnání

Jak již bylo řečeno, personální agentury a agentury práce zprostředkovávají zaměstnání. Zákon o zaměstnanosti a zákoník práce stanovují podmínky zprostředkování zaměstnání, které zajišťují krajské pobočky Úřadu práce, personálních agentur a agentury práce. Zákon o zaměstnanosti stanovuje tři formy zprostředkování zaměstnání:

1. Recruitment, což je vyhledávání zaměstnání pro fyzickou osobu, která se o práci uchází nebo vyhledání zaměstnanců pro zaměstnavatele, který hledá pracovní sílu. Jedná se zpravidla o činnost personálních agentur, která byla popsána výše.
2. Dočasné přidělení zaměstnance agentury práce k uživateli neboli agenturní zaměstnávání, kdy jsou fyzické osoby zaměstnávány za účelem výkonu práce u uživatele. Této formě se tato práce věnuje především a bude dále rozebírána.
3. Poradenská a informační činnost v oblasti pracovních příležitostí, jak pro fyzické osoby v oblasti posouzení osobnostních předpokladů, schopností a dovedností, doporučení zaměstnání, přípravy na budoucí povolání, volby povolání a rekvalifikace, tak pro zaměstnavatele, kde se zaměřuje na výběr zaměstnanců [Tošovský 2011: 27]. Této činnosti se věnují personální agentury, agentury práce i další poskytovatelé personálních služeb.

Agentury práce mohou provádět všechny zmíněné zprostředkovatelské činnosti, krajské pobočky Úřadu práce a personální agentury mohou provádět pouze první a třetí typ zprostředkovatelské činnosti [Tošovský 2011: 27-28]. Zprostředkování zaměstnání nemá povahu živnosti a agentury práce či personální agentury je provádějí zásadně jako podnikatelskou činnost, tedy jako pronájem pracovní síly. Provádějí je za úhradu, při které je dosahován zisk, a to od firem (uživatelů), kterým hledají pracovní sílu. Poplatky nebo náklady tedy nemohou být účtovány budoucímu zaměstnanci (fyzické osobě), které je zaměstnání zprostředkováváno a to přímo ani nepřímo. Současně zákon stanovuje, že při zprostředkování zaměstnání za úhradu jsou rovněž zakázány jakékoliv srážky ze mzdy nebo z jiné odměny, poskytované zaměstnanci za vykonanou práci, ve prospěch agentury práce nebo uživatele [Šubrt 2008: 18].

4 Agenturní zaměstnávání

Následující kapitoly se budou věnovat právě agenturnímu zaměstnávání či dočasnému přidělení, poskytovaného pouze agenturami práce. Jak bude postupně ukázáno, z různých úhlů pohledu, je agenturní zaměstnávání problematickou oblastí zprostředkování zaměstnání, má však své nesporné výhody nejen pro uživatele, ale i zaměstnance.

Agenturní zaměstnávání je v českém prostředí poměrně mladým institutem. K jeho vzniku došlo až v souvislosti s rozvojem tržně ekonomický vztahů po roce 1989 [Pichrt 2013: 1]. Přesto, že první agentury byly založeny krátce po revoluci, rozmach v tomto odvětví nastal až po roce 2000 a první legislativa upravující jeho fungování byla přijata až v souvislosti se vstupem do Evropské unie [Rezlerová 2013: 1].

Zákon o zaměstnanosti definuje agenturní zaměstnávání jako uzavření pracovního poměru nebo dohody o pracovní činnosti mezi fyzickou osobou a agenturou práce za účelem výkonu práce u uživatele, jiné právnické či fyzické osoby. Zkráceně se tato forma zprostředkování zaměstnání nazývá také dočasné přidělení. Agenturní zaměstnávání představuje unikátní institut, který doplňuje tradiční poměr a dohody o pracích [Tošovský 2011: 27-29].

4.1 Agenturní zaměstnávání jako atypická forma zaměstnání

Agenturní zaměstnávání je obecně vnímáno jako atypické zaměstnání, avšak ani sám pojem „atypické zaměstnání“ není vnímán zcela jednotně. Z právního pohledu se agenturní zaměstnávání jako souhrn pracovněprávních vztahů zpravidla pojí s liberálnější právní regulací právních vztahů, které dávají účastníkům více volnosti v organizaci práce, pracovní doby, bez ohledu na sjednané trvání pracovního poměru a rozsah úvazku. „Na druhé straně jsou tyto vztahy zpravidla však také spojeny s ‚oslabením‘ ochranné funkce pracovního práva v některých aspektech“ [Pichrt 2013: 3]. V užším slova smyslu se v ČR mezi atypická zaměstnání řadí závislá⁵ práce, která je konána mimo pracoviště zaměstnavatele (domácí práce a telepráce) a také agenturní zaměstnávání, při němž je práce konána také mimo pracoviště zaměstnavatele, kterým je agentura práce. Navíc je pak jeho atypičnost dána dočasným charakterem a odlišností

---

⁵ Závislou prací se dle Ustanovení §2 odst.1 zákoníku práce rozumí práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. A dle Ustanovení §2 odstavce 2 zákoníku práce musí být závislá práce vykonávána na náklady a odpovědnost zaměstnavatele.

obsahu (práv a povinností) pracovního poměru agenturního zaměstnance ve srovnání s obsahem pracovního poměru u většinového modelu⁶ zaměstnávání [Pichrt 2013: 4]. Přidělení zaměstnance agentury práce jeho zaměstnávající agenturou k uživateli je zákonem omezeno na dobu určitou, a to maximálně na 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích u téhož uživatele. Toto omezení však neplatí, pokud agenturní zaměstnanec „požádá“ o delší přidělení. „Dočasnost“ přidělení agenturních zaměstnanců k uživateli je však v praxi pojímána různě a je relativizována především faktem, že z právního hlediska se na agentury práce nevztahuje ustanovení Zákoníku práce omezující délku či opakované sjednávání („řetězení“) pracovních poměrů na dobu určitou. V praxi se tedy v ČR setkáváme s případy, kdy agentura práce přiděluje téhož zaměstnance k témuž uživateli i po několik let. Atypičnost agenturního zaměstnávání je tak spíše dána faktem, že práce není konána na pracovišti agentury práce, jakožto zaměstnavatele, ale na pracovišti uživatele, jakéhosi „ekonomického zaměstnavatele“, a zejména pak skutečností, že k realizaci agenturního zaměstnávání, je na rozdíl od jiných pracovněprávních vztahů, potřeba spolupráce ne dvou, ale tří subjektů, což bude dále rozebráno [Pichrt 2013: 7].

4.2 Agenturní zaměstnávání vs. outsourcing

Pro správné pochopení a definování agenturního zaměstnávání (dodání pracovních sil, dočasného přidělení zaměstnance) je třeba jej odlišit od tzv. outsourcingu (dodání výkonů). Outsourcing není pojmem právním, ale ekonomickým, který se používá pro zajištění prací prostřednictvím externích zdrojů. To neznámá, že by byl outsourcing nelegální, avšak nelegální je vydávat agenturní zaměstnávání za outsourcing. „Charakteristickým znakem outsourcingu je samostatnost rozhodování a s ní související vysoký stupeň odpovědnosti externího subjektu-dodavatele pracovních výkonů“ [Tošovský 2011: 30]. Dodavatel dílčí činnost provádí sám (vlastním jménem a na vlastní odpovědnost), přímo přiděluje a rozvrhuje úkoly svým zaměstnancům a rozhoduje o jejich počtu a struktuře. Příkladem outsourcingu může být zajištění cateringových či úklidových služeb. Na rozdíl od dodavatele v případě outsourcingu, nemůže agentura práce v případě agenturního zaměstnávání převzít odpovědnost za

---

⁶ Většina autorů považuje za „typické zaměstnání“ pracovněprávní vztah sjednaný na plný úvazek a na dobu neurčitou. Někteří autoři připojují i atribut konání práce na pracovišti zaměstnavatele [Pichrt 2013: 3].

výsledek práce, neboť zaměstnanci nepracují na svěřených úkolech samostatně, ale jejich činnost je řízena vedoucím zaměstnancem uživatele [Tošovský 2011: 30-31].

Nelegální situace nastává v případě, kdy se agentura práce vydává za dodavatelskou firmu. V praxi může mít dodavatel několik živnostenských listů na činnosti, které jeho zaměstnanci u uživatele vykonávají a oficiálně vystupovat jako dodavatelská firma, nikoli jako agentura práce, přesto, že výše uvedené definiční znaky outsourcingu jednoznačně nejsou splněny. Důvodů k tomuto protizákonnému počínání může být několik: obejít zákon, týkající se povinnosti získat povolení ke zprostředkování zaměstnání, obcházení požadavků na srovnatelné podmínky kmenových a agenturních zaměstnanců, nemožnost agenturních zaměstnanců pracovat na dohodu o provedení práce, která nezakládá účast na zdravotním a sociálním pojištění, což může znamenat úsporu na mzdových nákladech až 50% [Tošovský 2011: 31].

4.3 Agenturní zaměstnávání a jeho právní úprava

V předešlé kapitole bylo agenturní zaměstnávání definováno jako tzv. atypické zaměstnání, avšak dva základní nadnárodní právní prameny v oblasti agenturního zaměstnávání vymezují jeho právní základ a upravují jej jako jednu z forem zprostředkování zaměstnání [Pichrt 2013: 11]. Z hlediska mezinárodněprávního je agenturní zaměstnávání upraveno Úmluvou Mezinárodní organizace práce č. 181 o soukromých agenturách práce, která agenturní zaměstnávání vymezuje jako služby spočívající v zaměstnávání pracovníků (soukromou agenturou práce) s cílem je dát k dispozici třetí straně, kterou může být fyzická osoba nebo právnická osoba (uživatelský podnik), jež stanoví jejich úkoly a dohlíží nad jejich provedením. Od vstupu ČR do Evropské unie jsou české zákony také významně ovlivňovány právními předpisy EU. Agenturního zaměstnávání se dotýká především směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES⁷ o agenturním zaměstnávání, která utváří společný harmonizovaný rámec ochrany zaměstnanců agentur práce v EU [Pichrt 2013: 11]. Nejvýznamnějším článkem směrnice je článek, který stanovuje srovnatelné podmínky agenturních a kmenových zaměstnanců.

Přesto, že nepracuje přímo s pojmem agenturní zaměstnávání, upravuje v českém právním řádu právní základ agenturního zaměstnávání Zákon o

---

⁷ Dále také jen Směrnice.

zaměstnanosti⁸. V rámci zprostředkování zaměstnání uvádí, že zprostředkováním zaměstnání se rozumí také „zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení (uživatel)“ [Pichrt 2013: 11]. Agenturní zaměstnávání je v českém prostředí dále blíže upraveno v Zákoníku práce⁹ pod společným titulem „Agenturní zaměstnávání“, kde stojí, že: „podstata agenturního zaměstnávání spočívá v tom, že zaměstnavatel (agentura práce) přiděluje dočasně svého zaměstnance k výkonu práce k jinému zaměstnavateli (uživateli) na základě ujednání v pracovní smlouvě nebo v dohodě o pracovní činnosti (nikoli dohodě o provedení práce), kterým se agentura práce zavazuje zajistit svému zaměstnanci dočasný výkon práce podle pracovní smlouvy nebo dohody o pracovní činnosti u uživatele a zaměstnanec se zaváže tuto práci konat podle pokynů uživatele a na základě dohody o dočasném přidělení zaměstnance agentury práce, uzavřené mezi agenturou práce a uživatelem“ [Pichrt 2013: 11]. Zákoník práce upravuje především podrobnosti vztahů mezi agenturou práce a uživatelem a agenturou práce a jejím zaměstnancem. Zákon o zaměstnanosti pak upravuje zprostředkování zaměstnání obecně, definuje pojmy jako uživatel či agentura práce a obsahuje tzv. negativní definici agenturního zaměstnávání, tedy vysvětlení, co není agenturní zaměstnávání [Tošovský 2011: 26].

V oblasti kontroly se uplatní též zákon o státní kontrole¹⁰ a zákon o inspekci práce, které řídí postup při provádění kontroly podle zákona o zaměstnanosti a upravují okruh kontrolních pravomocí inspekce práce [Tošovský 2011: 26].

Kromě zákonů nalezneme ještě podzákoné právní předpisy, věnující se agenturnímu zaměstnávání, z nichž nejvýznamnější je nařízení vlády o stanovení druhů prací, které agentury práce nemůže formou dočasného přidělení k výkonu práce u uživatele zprostředkovávat. Některá ustanovení jsou také dále vysvětlována pokyny Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále na agenturní zaměstnávání působí také směrnice profesních sdružení agentur práce, které jsou sice obecně nezávazné, ale v praxi a podnikatelské sféře významné. Z těchto subjektů je významná Asociace poskytovatelů personálních služeb (APPS), jež sdružuje nejvýznamnější agentury práce

---

⁸ Zákon o zaměstnanosti- zákon č.435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Dále jen Zákon o zaměstnanosti.

⁹ § 307a-309 Zákoníku práce. Dále jen Zákoník práce.

¹⁰ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, v platném znění a Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, v platném znění

v ČR, které se zavázaly dodržovat společný Etický kodex a Asociace pracovních agentur (APA), které mají také vlastní Etický kodex [Tošovský 2011: 26].

4.3.1 Agenturní zaměstnávání a srovnatelné podmínky

Nejpodstatnějším pracovněprávním ustanovením v rámci institutu agenturního zaměstnávání je tedy zajištění srovnatelných mzdových a pracovních podmínek pro agenturní zaměstnance.

V podmínkách pronájmu pracovních sil je zákonem¹¹ stanoveno, že „agentura práce a uživatel jsou povinni zabezpečit, aby mzdové (platové) podmínky dočasně přiděleného zaměstnance nebyly horší, než jsou nebo by byly podmínky srovnatelného zaměstnance, tedy takového, který vykonává nebo by vykonával stejnou práci jako práci jako dočasně přidělený zaměstnanec, s přihlédnutím ke kvalifikaci a délce odborné praxe“ [Rarogová in Pichrt, Morávek 2015: 219]. Zaměstnanec je oprávněn domáhat se těchto nároků na svém zaměstnavateli (agentura práce), a to i u soudu. Agentura je povinna zajistit rovné zacházení a popřípadě doplatit zaměstnanci dlužné nároky, oprávněně se také může agentura práce domáhat náhrady škody na uživateli. Pracovní a mzdové podmínky jsou dále definovány Směrnicí Evropského parlamentu a Rady, která definuje pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání jako „pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání stanovené v právních a správních předpisech, kolektivních smlouvách nebo dalších obecně závazných ustanoveních, které se uplatňují u uživatele, týkající se: délky pracovní doby, práce přesčas, přestávek, doby odpočinku, noční práce, dovolených a státních svátků a odměňování“ [Rarogová in Pichrt, Morávek 2015: 219-220]. Zákoník práce však blíže nevymezuje, co vše zahrnuje do pracovních a mzdových podmínek dočasně přiděleného zaměstnance, což v rámci praxe občas vyvolává diskuze [Rarogová in Pichrt, Morávek 2015: 219]. V tomto směru však dochází k neustálému zpřesňování a vymezení okruhu srovnatelných mzdových a pracovních podmínek.

Dochází také ke zpřísňování kontrol dodržování srovnatelných podmínek a celkových kontrol agentur práce. Zaměstnanec se může obrátit na agenturu práce s žádostí o zjednání nápravy, a pokud mu nevyhoví tak na civilní soud. Tímto postupem může přímo dosáhnout narovnání pracovních a mzdových podmínek. Dále se zaměstnanec může obrátit (i anonymně) na inspekci práce a upozornit na nerovné zacházení. Nedodržení povinnosti zabezpečit, aby srovnatelné mzdové a pracovní

---

¹¹ Zákon č. 262/2006 Sb. z. Zákoníku práce.

podmínky agenturního zaměstnance nebyly horší než kmenového zaměstnance, a to jak ze strany agentury práce, tak ze strany uživatele, je správním deliktem¹², který lze sankcionovat pokutou až do výše 1 000 000 Kč [Pospíšil in Pichrt, Morávek 2015: 266-267].

4.4 Subjekty agenturního zaměstnávání

Z ekonomického pohledu je agenturní zaměstnávání pronájmem pracovní síly. Jak již bylo řečeno, vyžaduje vytvoření trojstranného vztahu, kde účastníky jsou zaměstnanec, agentura práce jako zaměstnavatel a uživatel, tj. fyzická či právnická osoba, která si pracovní sílu zaměstnance od agentury pronajímá a využívá ji k plnění svých úkolů. Z právního hlediska jde tedy o kombinaci tří právních vztahů, jejichž účastníky je vždy jedna z dvojic popsaného trojstranného vztahu. Tento vztah má velmi zvláštní povahu v tom, že se zde mísí vztahy pracovněprávní, obchodněprávní, ale i občanskoprávní [Šubrt 2008: 24].

Vzájemná práva a povinnosti všech tří subjektů při realizaci agenturního zaměstnávání jsou upraveny v Zákoníku práce. Přesto, že je vztah účastníků agenturního zaměstnávání často obrazně zpodobňován trojúhelníkem, jeden přístup pracovního práva tvrdí, že žádný právní trojstranný vztah zde nevzniká. K realizaci dochází zpravidla na základě dvou smluv (dvoustranný právní úkon) a jednoho písemného pokynu (jednostranný právní úkon). Pokud se uzavře smlouva mezi agenturou práce a uživatelem a smlouva mezi agenturou práce a jejím zaměstnancem, může pak následně agentura práce dát jejímu zaměstnanci písemný pokyn¹³, na jehož základě agentura práce tohoto zaměstnance přidělí k uživateli [Pichrt 2013: 76]. Mezi agenturou práce a zaměstnancem je tedy sepisována pracovní smlouva a pokyn a mezi agenturou práce a uživatelem dohoda o dočasném přidělení zaměstnance. Mezi uživatelem a k němu dočasně přiděleným zaměstnancem agentury práce žádná smlouva či dohoda uzavírána není. Právní poměry v tomto vztahu jsou však vymezeny zákonem a smluvními dokumenty uzavřenými mezi zaměstnancem a agenturou práce a agenturou práce a uživatelem. „Jde tedy sice o vztah bezesmluvní, ale ze smluv odvozený“ [Šubrt 2008: 24]. Druhý přístup tedy tvrdí, že se o trojstranný vztah jedná, neboť všechny tři subjekty mají určitá práva či povinnosti vztahující se k objektu vztahu, práci

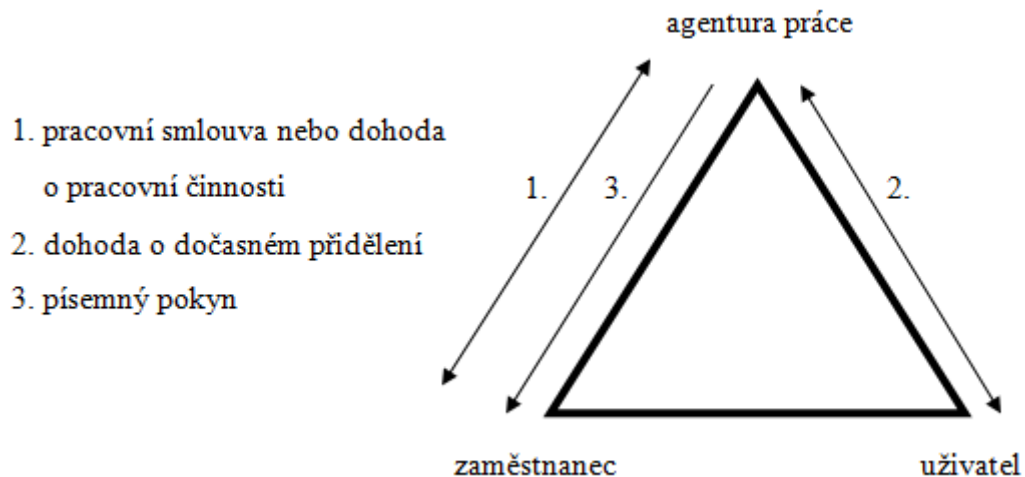
---

¹² Dle Ustanovení §33 a odst. 2 zákona o inspekci práce

¹³ Agentura práce je ze zákona povinna vydat zaměstnanci písemný pokyn, který konkretizuje ujednání v pracovní smlouvě či dohodě o pracovní činnosti. „Podle poznatků inspekce práce je jednou z nejčastěji porušovaných povinností agentur práce právě nevydávání písemného pokynu“ [Tošovský 2011:55].

zaměstnanec. Zaměstnanec má jak práva, tak povinnosti ve vztahu k agentuře práce, tak uživateli. Stejně tak ostatní subjekty mají práva a povinnosti ke zbylým dvěma subjektům ve vztahu [Pospíšil in Pichrt, Morávek 2015: 263-264]. Trojstranný vztah zobrazuje pro lepší představu následující obrázek.

Obrázek 2: Trojúhelník smluvních vztahů agenturního zaměstnávání

Zdroj: Pichrt, J., *Agenturní zaměstnávání v souvislostech*. 2013, str. 76.

4.4.1 Dočasné přidělení agenturního zaměstnance

Jak vysvětluje předchozí text, vztah mezi uživatelem a agenturou práce je založený dohodou o dočasném přidělení agenturního zaměstnance k uživateli, jejímž předmětem je výkon závislé práce, kterou agenturní zaměstnanec vykonává nikoli pro svého zaměstnavatele (agentura práce), ale pro uživatele (faktického zaměstnavatele). Dohoda o dočasném přidělení agenturního zaměstnance je právním důvodem delegování části práv a povinností z agentury práce na uživatele [Dittrich in Pichrt, Morávek 2015: 225-226]. Jelikož je dohoda o dočasném přidělení agenturního zaměstnance vnímána rozporuplně nejen z pohledu teorie, ale i praxe, je potřeba ji více přiblížit a uvést některé její náležitosti.

Její hybridní charakter je zapříčiněn především tím, že ryze občanskoprávní vztah agentury práce a uživatele obsahuje prvky pracovněprávní a účinky tohoto vztahu se dotýkají přímo či nepřímo agenturního zaměstnance a jeho právní ochrany [Dittrich in Pichrt, Morávek 2015: 225-227]. Uživatel po dobu dočasného přidělení zaměstnance agentury práce k výkonu práce u uživatele, „ukládá zaměstnanci agentury práce

pracovní úkoly, organizuje, řídí a kontroluje jeho práci, dává mu k tomu účelu pokyny, vytváří příznivé pracovní podmínky a zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví při práci“ [Stádník in Pichrt, Morávek 2015: 234]. Právní vztah, který při agenturním zaměstnávání vzniká mezi agenturou práce a uživatelem vymezuje zákoník práce, konkrétní podmínky jednotlivých pronájmů pracovníků si však agentura práce s uživatelem musí povinně sjednat právě v dohodě o dočasném přidělení. Zákon se o dalších dokumentech, uzavíraných mezi těmito subjekty nezmiňuje, agentura práce a uživatel zpravidla sjednávají další dohody, neboť cítí potřebu smluvně upravit další podmínky vzájemné spolupráce. Nejčastěji je to rámcová dohoda o spolupráci při agenturním zaměstnávání, která obsahuje zejména výši odměny (provize) a její splatnost, smluvní pokuty či odpovědnost za náhradu případných škod [Tošovský 2011: 43-45]. Jak bylo řečeno, se zaměstnancem agentura práce uzavírá pracovní smlouvu či dohodu o pracovní činnosti, na základě kterých má stejné povinnosti jako klasický zaměstnavatel včetně vyplácení mzdy či odvody na sociální a zdravotní pojištění.

4.5 Asociace zastřešující agenturní zaměstnávání

Na agenturní zaměstnávání působí také směrnice profesních sdružení agentur práce, jak bylo uvedeno v části věnující se právnímu vymezení. Asociace, prosazující zájmy personálních agentur a agentur práce, působí jak na mezinárodní, tak národní úrovni. Na mezinárodní úrovni je to konfederace Ciett a jí podružená Eurociett, v ČR jsou pak nejvýznamnějšími organizacemi Asociace poskytovatelů personálních služeb a Asociace pracovních agentur. Jejich společným cílem je především prosazování společných zájmů daných poskytovatelů personálních služeb, jejich rozvoj, boj proti nepoctivým agenturám a celkově zlepšení image poskytovatelů personálních služeb. Členství v asociacích má pak veřejnosti ukázat především, které agentury na trhu práce jednají transparentně, v souladu se zákony a etickými kodexy dané asociace.

4.5.1 Ciett a Eurociett

Mezinárodní konfederace soukromých agentur práce Ciett byla založen roku 1967 v Paříži za účelem prosazování společných zájmů sektoru soukromých personálních služeb na mezinárodní úrovni. Snaží se především pomáhat svým členům, aby své podnikání vedli v legálním prostředí, prosazovat standardy kvality v rámci personálního průmyslu a bojovat proti nepoctivým poskytovatelům. Dále pak rozvíjet

lepší porozumění fungování soukromých personálních služeb a uznání za jejich pozitivní dopad na fungování trhů práce a celkové zlepšení image průmyslu personálních služeb. Především tedy přispět k efektivnímu využití potenciálu agenturního zaměstnávání a rozvíjet spolupráci na mezinárodní úrovni [Ciett (online)].

Eurociett je pak Evropská konfederace soukromých agentur práce na podporu společných zájmů agentur práce v Evropě. Eurociett sdružuje 28 národních spolků soukromých personálních služeb v Evropě a 7 z největších nadnárodních personálních společností na celém světě: Adecco, Gi Group, Kelly Services, Manpower, Randstad, Trenkwalder a USG People [Eurociett (online)].

4.5.2 Asociace poskytovatelů personálních služeb

Pro agentury práce v ČR byl významný rok 2002, kdy vznikla Asociace poskytovatelů personálních služeb, protože do té doby v ČR neexistoval žádný prostředník mezi agenturami práce a Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Nezisková nepolitická organizace Asociace poskytovatelů personálních služeb „APPS“ svým vznikem formalizovala několikaletou spolupráci a úsilí čtyř významných personálních agentur, působících na českém i mezinárodním trhu práce, které si kladou za cíl zkvalitnění prostředí českého trhu práce. APPS je v současné době nezávislou a dobrovolnou zájmovou organizací a aktivní seskupení zejména agentur práce, ale i dalších subjektů, které se snaží vytvářet podmínky pro úspěšný rozvoj stabilního trhu pracovních sil v České Republice. Asociace je tedy především profesní organizací personálních agentur, agentur práce a poradenských společností v oblasti poskytování personálních služeb, není však uzavřenou skupinou velkých agentur a mezi její členy patří jak nadnárodní společnosti, tak i malé lokální agentury. Členové APPS patří mezi nejvýznamnější personální společnosti na trhu práce, v současné době jich je 26. Agentury práce sdružené v Asociaci poskytují kompletní portfolio služeb v personální oblasti, tedy dočasné přidělování, recruitment, executive search, outsourcing, outplacement, poskytují poradenství, assessment centra, personální a mzdové vedení, zprostředkovávají práci v zahraničí. APPS podporuje profesní rozvoj svých členů, poskytuje jim informační a poradenské služby, materiály, dále pak pořádá společné akce a konference a obecně propaguje personálně - poradenskou činnost. APPS vytvořila a dodržuje Zlaté standardy HR služeb dle APPS pro agenturní zaměstnávání a recruitment a je řádným členem Evropské konfederace soukromých agentur práce Eurociett a Mezinárodní konfederace soukromých agentur práce Ciett [APPS (online)].

4.5.3 Asociace pracovních agentur

Asociace Pracovních Agentur (APA) je pak neziskovou nepolitickou profesní organizací sdružující agentury práce, převážně poskytovatele dočasné pracovní výpomoci (temporary help). Byla založena v červnu 2011 původně jako základna pro několik ryze českých pracovních agentur, které měly zájem sdílet své zkušenosti a postřehy z trhu práce v oblasti dočasné pracovní výpomoci. Od roku 2003, kdy se připravovala novela zákona o zaměstnanosti, začala APA působit více organizovaně a začala spolupracovat se státními institucemi, hlavně Ministerstvem práce a sociálních věcí. APA se dále rozrůstala a v srpnu 2007 vstoupila jako člen do Asociace Poskytovatelů Personálních Služeb (APPS), v rámci kterého působila až do roku 2010. Spolu s velkými mezinárodními personálními společnostmi, které jsou členy APPS, usilovala všeobecně o zkvalitňování prostředí pracovního trhu v ČR. Na začátku roku 2011 APA obnovila svou samostatnou činnost mimo Asociaci Poskytovatelů Personálních Služeb (APPS). Nadále úzce spolupracuje s APPS za účelem zjednodušení legislativy a odstranění všech problémů, zaměřuje se však spíše na menší a střední české agentury práce, čímž se dlouhodobě od APPS liší [APA (online)].

Agentury práce svým členstvím v APA dokládají svou legislativní způsobilost, několikaleté zkušenosti v oblasti dočasné pracovní výpomoci a zájem na rozvoji odvětví. Podmínkou členství v APA je povolení generálního ředitelství Úřadu práce ČR ke zprostředkování zaměstnání, přistoupení k Etickému kodexu APA a dodržování Stanov APA [APA (online)]. V současné době jsou členové APA geograficky rozprostřeni po celém území ČR, kdy APA historicky sdružuje převážně menší agentury práce, jejichž hlavní činností je „krátkodobá dočasná pracovní výpomoc“ či specializace na „studentské brigády“. Někteří členové APA však poskytují plné portfolio služeb agentur práce všem uchazečům o zaměstnání a zájemcům o zaměstnance. APA je také k dispozici všem, kteří potřebují informace týkající se agenturního zaměstnávání, Zákona o zaměstnanosti či Zákoníku práce [APA (online)].

4.6 Agenturní zaměstnávání a trh práce

Agenturní zaměstnávání ve světě je oborem s 60 let starou tradicí, kterému se věnuje více než 260 000 privátních agentur práce s téměř 1,66 miliony kmenovými zaměstnanci [Pichrt 2013: 35, upraveno dle Ciett]. Dle statistik Ciett pracovalo v roce 2013 po celém světě 12 milionu agenturních zaměstnanců na plný úvazek s celkovým obratem 282 bilionu eur. Podíl agenturního zaměstnávání ve vztahu ke všem zaměstnaneckým poměrům byl pak 1,6%. Celkově agenturním zaměstnáváním v roce 2013 prošlo 40,2 milionu zaměstnanců [Ciett 2015 (online)].

Hojnost a účel využívání agentur práce se v jednotlivých zemích liší a jak také šetření Ciett ukázalo, liší se i struktura agenturních zaměstnanců v závislosti na socioekonomické struktuře obyvatel, ekonomické historii a tradici dané země. Celosvětově jsou agenturní zaměstnanci spíše mladší, průměrně je 65% agenturních zaměstnanců mladších než 30 let, což poukazuje na fakt, že agenturní zaměstnávání je dobrým přestupným mostem absolventů škol na trh práce. Agentury práce nabízí širší nabídku pro uplatnění absolventů bez praxe či zkrácený úvazek ještě během jejich studia. V některých zemích je průměrný věk agenturních zaměstnanců vyšší, zde je zjevné, že agenturní zaměstnávání může být také přechodným mostem na trh práce z jakékoliv životní situace. Může být také dobrou alternativou pro ženy, které vypadly z trhu práce se založením rodiny a které chtějí skloubit pracovní život s péčí o rodinu flexibilním pracovním úvazkem [Ciett 2015 (online)].

Agenturní zaměstnanci mají v 54% ukončené středoškolské vzdělání, v 26% vysokoškolské. Struktura vzdělání agenturních zaměstnanců v dané zemi především souvisí s tím, v jakém oboru je agenturní zaměstnávání využíváno. Celosvětově je agenturní zaměstnávání nejvíce využíváno v oboru služeb (37%) a výroby (32%). Pokud je v dané zemi agenturní zaměstnávání rozšířené především pro výrobní sektor, pak mají agenturní zaměstnanci spíše nižší vzdělání [Ciett 2015 (online)]. V České republice má 45% agenturních zaměstnanců základní vzdělání, 50% středoškolské a 5% vysokoškolské [Ciett 2015 (online)]. To koresponduje s tím, že stále nejvíce jsou agenturní zaměstnanci využíváni stále ve výrobě, i když tento trend se postupně mění a narůstá počet agenturních zaměstnanců také v administrativních pozicích.

Motivací pro přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání je nejčastěji možnost po čase přejít na stálé zaměstnání, rychlejší nalezení zaměstnání, získat různorodé pracovní zkušenosti, příjem navíc a flexibilní pracovní úvazek. Celosvětově

údaje ukazují, že 33% agenturních zaměstnanců je ve svém zaměstnání velmi spokojeno a 49% spokojeno [Ciett 2015 (online)].

Firmy, které využívají agenturní zaměstnávání, jsou celosvětově spíše větší firmy, 34% firem má nad 500 zaměstnanců, 32% mezi 100 až 499 zaměstnanci. Úvazky agenturních zaměstnanců u firem nejčastěji trvají více než 3 měsíce (48%), 29% má poté trvání od 1 do 3 měsíců. Tyto firmy využívají agenturní zaměstnance především z důvodu potřeb trhu práce, na které je třeba se rychle adaptovat jako je potřeba zvýšení produkce, časově omezené projekty či zástupy za nemocné zaměstnance, zaměstnance na dovolené či mateřské dovolené. Využívají k tomu právě agentur práce, díky kterým si mohou zaměstnance vyzkoušet před přijetím do kmenového stavu, mají přístup k více kandidátům a jsou schopni najít vhodné zaměstnance v kratším čase [Ciett 2015 (online)].

Pro řadu firem je agenturní zaměstnávání dnes součástí řízení flexibilit. V zahraničí je agenturní zaměstnávání ale ještě něčím navíc - nástrojem aktivní politiky zaměstnanosti, který navíc umožňuje státu mít flexibilní formy zaměstnávání pod kontrolou a zamezit nelegálním¹⁴ formám práce. Celosvětové statistiky ukazují, že agenturní zaměstnávání je jednou z nejdůležitějších forem začleňování lidí do pracovního procesu, kdy se v průměru každý druhý až třetí úvazek po čase proměňuje na stálý. V ČR jsou však tyto jeho výhody zatím nedoceněné, převládají populistické postoje politiků, kteří se snaží agenturní zaměstnávání co nejvíce potlačit a omezit tuto činnost v zájmu takzvaného zachování plné zaměstnanosti [Rezlerová 2013 (online)].

4.6.1 ČR a agenturní zaměstnávání

Podstata agenturního zaměstnávání má v ČR nečekaně dlouhé kořeny. Již zákoník práce v roce 1965 umožňoval zapůjčování pracovníků mezi podniky v době zvýšené potřeby pracovní síly. Toho bylo využíváno především v zemědělství a stavebnictví. „Málokdo si to uvědomoval, ale v podstatě se jednalo o první náznaky, či spíše předzvěst jevu, který se později rozvinul až do podoby agenturního zaměstnávání u nás“ [Rejchrt in Pichrt 2013: 35]. Naplno se však agenturní zaměstnávání začalo rozvíjet až od roku 1991, kdy u nás na trh vstoupily personální agentury ze zahraničí. S příchodem zahraničních investorů, kteří se zajímali o flexibilní pracovní sílu, kterou

---

¹⁴ Nelegální práce je definována v zákoně o zaměstnanosti jako případ, kdy fyzická osoba nevykonává práci pro právnickou nebo fyzickou osobu na základě pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy, nejde-li o manžela nebo dítě této fyzické osoby [Šubrt 2008: 10].

by mohli využít v době sezóny, kdy bude zvýšená poptávka po daném zboží, začaly personální agentury (resp. agentury práce) nabízet nový druh zaměstnávání. Tehdy byl do naší legislativy (Zákoníku práce) implementován nový druh podnikání - agenturní zaměstnávání, které každoročně generovalo mnohamiliardový obrat [Rejchrt in Pichrt 2013: 35].

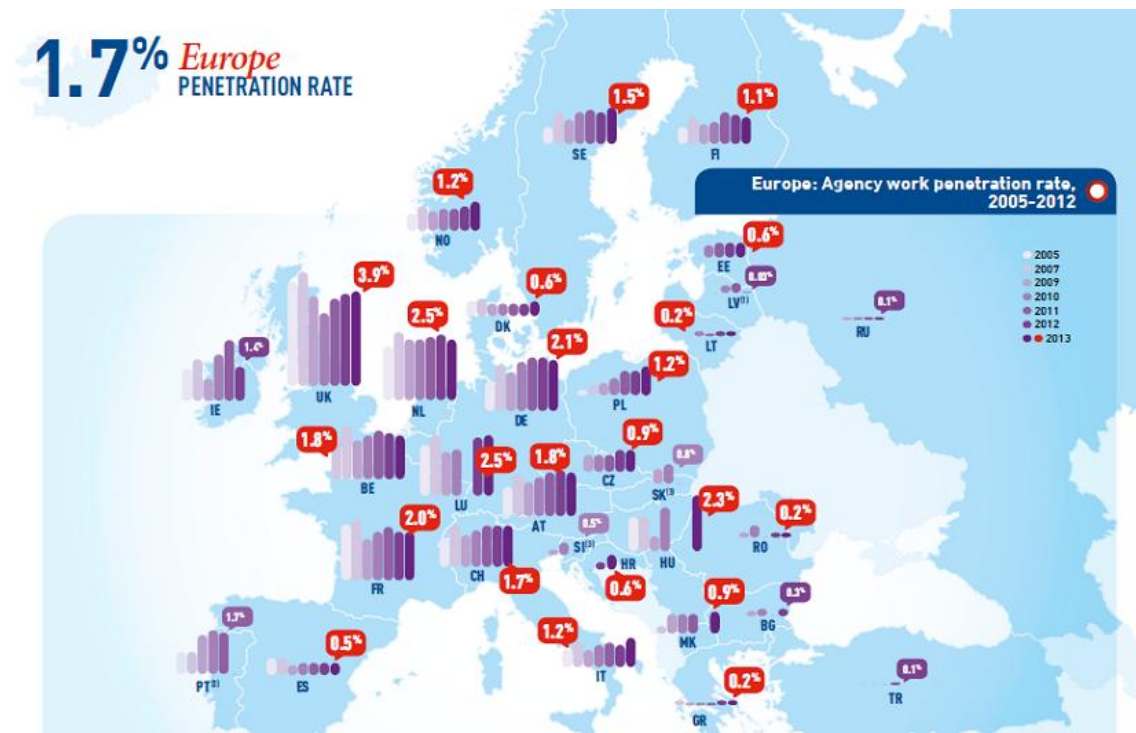
Na přelomu tisíciletí, kdy v ČR agentury práce již celou řadu let působily, začal vzrůstat zájem o nastavení jasných pravidel ohledně agenturního zaměstnávání. Proto roku 2002 vznikla Asociace poskytovatelů personálních služeb (APPS) s cílem aktivně se podílet na rozvoji pracovního trhu v ČR. V roce 2004 byla implementována legislativa upravující agenturní zaměstnávání - úprava zákoníku práce a nový zákon o zaměstnanosti usnadnily oficiální vstup na trh práce těm, kteří chtěli v oboru agenturního zaměstnávání působit. Povolení udělovalo Ministerstvo práce a sociální věci a jeho podmínky byly víceméně formální a tak agentury práce začaly růst jako houby po dešti. Velkému rozmachu personálních agentur a agentur práce také napomohl hospodářský růst, kterým ČR v té době procházela a který vedl k obrovské poptávce po pracovní síle a tím i po agenturních zaměstnancích [Rejchrt in Pichrt 2013: 37-38]. Dle publikace, kterou každoročně vydává CIETT (mezinárodní konfederace soukromých agentur práce) se ČR v roce 2008 vyšplhala s počtem 2377 personálních agentur na 7. místo na světě v počtu agentur. Od počátku projevů hospodářské krize v roce 2008 vzrostl trh agenturního zaměstnávání dle oficiálních údajů APPS o 85%. Došlo ke změně chování uživatelů, kteří v důsledku hospodářské krize nemohli plánovat objednávky a objem produkce na roky dopředu, ale maximálně na dva až tři měsíce. To vedlo k opatrnosti náborem lidí jako „kmenových“ zaměstnanců, neboť náklady spojené s náborem a případným propouštěním byly podstatně vyšší než využití pracovní síly prostřednictvím agentur práce [Rejchrt in Pichrt 2013: 38-39].

V důsledku legislativních změn v posledních letech, došlo ke snížení počtu agentur práce na polovinu. Přesto se však ČR drží na 12. místě na světě a za více než dvacet let působení si institut agenturního zaměstnávání získal své místo na pracovním trhu i u Ministerstva práce, odborů i zaměstnavatelů. „Především proto, že dnešní trh práce vyžaduje flexibilní pracovní sílu a agenturní zaměstnávání je přirozenou cestou řešení tohoto požadavku“ [Rejchrt in Pichrt 2013: 38-39].

V ČR se aktuálně pohybuje počet agenturních zaměstnanců na úrovni kolem 250 tisíc přidělení. Důležitý je ale údaj penetrace, procento agenturních zaměstnanců přepočtené na plné pracovní úvazky. V ČR je to asi 0,9%, což je oproti celosvětovému i

evropskému průměru, podprůměr (průměrná penetrace v Evropě je 1,7%) [Ciett 2015 (online)]. Na následujícím obrázku vidíme, že se tento údaj od roku 2005 v ČR zvyšoval a můžeme tedy očekávat i nadále růst agenturního zaměstnávání.

Obrázek 3: Podíl agenturního zaměstnávání v jednotlivých zemích Evropy

Zdroj: Ciett Economic Report, 2015 (online).

4.7 Problematika agenturního zaměstnávání

Problematika agenturního zaměstnávání je ve své podstatě velmi interdisciplinární. V komplexu vztahů pomyslného trojúhelníku tří rozdílných subjektů-zaměstnanec, agentury, uživatelského podniku se objevují prvky nejen pracovněprávní, ale též prvky obchodněprávní a občanskoprávní [Pichrt 2013: 14]. Pohled na agenturní zaměstnávání je často negativně ovlivněn obrazem podávaným médií, které se zcela pochopitelně nejčastěji věnují agenturnímu zaměstnávání v souvislosti s jednotlivými případy vykořisťování a nelegálního zaměstnávání. Takové případy v praxi existují, není však oprávněné jednotlivé zkušenosti generalizovat na všechny agentury práce. Následující kapitoly se věnují problematice agenturního zaměstnávání, které vznikají především z pohledu zaměstnanec.

4.7.1 Agenturní zaměstnávání jako prekérní zaměstnání

S ohledem na dočasnost, obsah a menší stabilitu podřazujeme agenturní zaměstnávání pod skupinu atypických zaměstnání, resp. dokonce mezi tzv. prekérní zaměstnání [Pichrt 2013: 12]. Agenturní zaměstnávání je součástí pracovněprávních vztahů jako forma závislé práce, přičemž má povahu tzv. prekérního zaměstnání. Prekérnost spočívá v relativně značné flexibilitě takového zaměstnání, neboť míra právních jistot zaměstnance, pokud jde o trvání zaměstnání, je výrazně oslabena oproti zaměstnancům ve standardním pracovním poměru (kmenovým zaměstnancům). To se týká především možnosti rychlého ukončení takového zaměstnání. Této povahy zaměstnání si jsou ovšem všechny tři jeho strany vědomy, a to i sám zaměstnanec. Nelze ji proto označit za závadnou – jde jen o to, aby míra nejistoty zaměstnance byla přiměřená a přijatelná jak pro něho samého, tak i obecně [Šubrt 2008: 2].

Všeobecně se agenturní zaměstnávání dále považuje za zdroj formování sekundárního trhu práce s pracovními místy nižší kvality. Dle Mezinárodní organizace práce představuje součást tzv. skryté nesvobodné práce vyznačující se nízkou pracovněprávní ochranou zaměstnanců s vysokým podílem osob přímo ohrožených chudobou. V některých případech se stalo prostorem pro vykořisťování zaměstnanců a hlavní příčinou nárůstu nestandardní práce, která se vyznačuje nestabilním pracovním prostředím, nízkou úrovní odměňování a nevhodným pracovním prostředím [Olšovská et al. 2015: 12]. Konkrétním případům protiprávních praktik je věnována následující kapitola.

4.7.1.1 Problém srovnatelných podmínek

Agenturní zaměstnávání lze ve své podstatě považovat za podnikání, které směřuje ke generování zisku, čímž je agentura práce motivována snižovat náklady na jedné straně a zvyšovat příjmy na straně druhé. Agentura práce přijímá od uživatele sumu peněz (náklad uživatele), která se skládá z úplaty za poskytnutí zaměstnance, mzdy a dalších plnění určených zaměstnanci. Zaměstnanec je tak ohrožen negativními důsledky optimalizace výnosů, neboť dodržení rovného odměňování agenturních a kmenových zaměstnanců nemusí být v ekonomickém zájmu agentury práce ani uživatele. Najímaná práce může být podražována a v praxi se lze setkat s tím, že agenturní zaměstnanci pobírají nižší mzdu než srovnatelní kmenoví zaměstnanci [Pospíšil in Pichrt, Morávek 2015: 262-263]. Nejčastěji se tedy setkáváme s poskytováním nižší odměny za srovnatelnou práci či poskytování kratší dovolené, a to

prostřednictvím kolektivní smlouvy či vnitřního předpisu zaměstnavatele, neboť jedinou podmínkou z pohledu Směrnice je, že při srovnatelných podmínkách se musí jednat o obecně závazné ustanovení, tedy nikoli o individuální ujednání v rámci pracovní smlouvy. Pokud tedy uživatel poskytuje svým zaměstnancům nějakou výhodu plošně, pak by měla být poskytnuta také agenturním zaměstnancům. Pokud, ale poskytuje výhody individuálně, aniž by existovala obecná pravidla, pak toto zvýhodnění nemusí být poskytnuto agenturním zaměstnancům, a to ani na srovnatelné pozici [Pospíšil in Pichrt, Morávek 2015: 266]. Častým jevem je, že agentura práce vyplácí svým zaměstnancům minimální mzdu nebo mzdu nižší oproti zvyklostem, která je pak zaměstnanci „dorovnána“ pomocí proplácení cestovních náhrad, ze kterých se neodvádí sociální a zdravotní pojištění. Pro zaměstnance to má především negativní dopad v situaci, kdy si vybírají dovolenou, jsou v pracovní neschopnosti nebo žádají o podporu v nezaměstnanosti, neboť se jejich průměrný výdělek počítá z mnohem nižšího základu, než by byla řádně nastavená mzda [Pichrt 2013: 291]. Protiprávní je také při agenturním zaměstnávání uzavírat dohody o provedení práce a smlouvy o dílo, které protiprávně jednající agentury uzavírají z důvodů nižších mzdových nákladů [Burkovič in Pichrt, Morávek 2015: 249]. To poté umožňuje těm agenturám, které tyto praktiky využívají, na trhu vystupovat levněji a některými uživateli jsou pak ve velkém měřítku oslovovány a využívány, což takové chování ještě více podporuje [Pichrt 2013: 291].

Ministerstvo práce se na tuto situaci snažilo zareagovat zpřísněním pravidel pro udělování licencí a zavedením povinného pojištění agentur práce proti úpadku. Začala se také více rozvíjet činnost kontrolních orgánů [Pichrt 2013: 291]. Inspekce práce obdržela v roce 2014 celkem 8 253 podnětů, z toho 365 (4,4%) se týkaly diskriminace a nerovného zacházení. Nerovné zacházení bylo odhaleno ve 198 případech a inspekce práce udělila 112 pokut. V 60 případech šlo o nerovné zacházení v rámci agenturního zaměstnávání, a to v rámci odlišné délky pracovní doby nebo odměny za vykonávanou práci [Pospíšil in Pichrt, Morávek 2015: 268-269].

V některých případech se na pochybení podílel, avšak beztrestně, uživatel, který zatajil agentuře práce srovnatelné mzdové podmínky svých zaměstnanců. Problémem je tedy především černý trh práce a pseudoagentury, které si počínají nelegálně a hází tak špatné světlo na všechny agentury. Beztrestnost uživatelů navíc způsobuje, že ti nemají důvod vyhýbat se těmto protiprávně působícím agenturám, které navíc díky jejich praktikám vystupují na trhu levněji. Legálně působící agentury přicházejí o zakázky,

stát o daně a pojistné. Vzniká a prosperuje nelegální trh práce [Burkovič in Pichrt, Morávek 2015: 249-250].

4.7.1.2 Nejistota agenturního zaměstnávání

Práce patří mezi základní a nejvýznamnější vztahy, do nichž člověk vstupuje a lze se oprávněně domnívat, že většina osob v této oblasti preferuje stabilitu před flexibilitou. Z tohoto předpokladu také vychází podstata zákonů, která vnímá zaměstnance jako slabší stranu a snaží se poskytovat určitou míru jistoty v podobě ochrany trvání vztahu. Tato ochrana však chybí v případě agenturního zaměstnávání, kde pracovní poměr může být ukončen v podstatě kdykoli bez udání důvodů. Ustanovení Zákoníku práce¹⁵ umožňuje, aby si agentura práce a uživatel sjednali podmínky, za nichž lze jednostranně ukončit dočasné přidělení agenturního zaměstnance ještě před uplynutím sjednané doby. Ustanovení zapovídá sice ukončení přidělení pouze ve prospěch uživatele, v praxi se však lze setkat s doložkami, které limitují dočasné přidělení potřebou uživatele. Obecně závisí pouze na technice a šikovnosti stran, aby uživatel měl možnost kdykoli ukončit dočasné přidělení zaměstnance [Pospíšil in Pichrt, Morávek 2015: 264]. Zákon definuje tři případy, kdy může dočasné přidělení skončit ještě před uplynutím původně sjednané doby, a to: klasickou výpovědní lhůtou, dohodou mezi agenturou práce a dočasně přiděleným zaměstnancem, jednostranným prohlášením uživatele nebo dočasně přiděleného zaměstnance [Tošovský 2011: 65]. Nejistota agenturních zaměstnanců se pak zvyšuje především v obdobích ekonomické recese, kdy firmy musí flexibilně reagovat na podmínky trhu práce a snižovat své náklady. Z toho důvodu jsou pak často propouštěni agenturní zaměstnanci jako první.

Dočasné přidělení zaměstnance je navíc vždy sjednáváno na dobu určitou, maximálně 12 měsíců po sobě jdoucích, avšak jak již bylo zmíněno, opakování smlouvy na dobu určitou není limitováno. Takový zaměstnanec má po té nejistou perspektivu budoucí práce, neboť může být opakovaně najímán na krátké pracovní úkoly, nejisté je také jeho setrvání u současného uživatele. „Touto konstrukcí je riziko poklesu poptávky po produkci uživatele předsunuto na zaměstnance, kteří mohou být bez větších nákladů snadno propouštěni, a to dokonce i ve větším rozsahu“ [Pospíšil in Pichrt, Morávek 2015: 264-265]. Dle statistik Ciett v ČR má 60% zaměstnání formou agenturního

---

¹⁵ Ustanovení §308 odst.1 písm. g) zákoníku práce.

zaměstnávání délku trvání v rozmezí 1 až 3 měsíce a 22% delší než 3 měsíce [Ciett 2015 (online)].

Stabilita a jistota je tedy také jednou oblastí, ve které můžeme nalézt nerovnost mezi kmenovými a agenturními zaměstnanci. Z podstaty agenturního zaměstnávání vyplývá, že nejistota je jeho charakteristickým prvkem. Má však i své nesporné přínosy, a to, jak je demonstrováno v následující kapitole, nejen pro uživatele, ale i zaměstnance a stát.

4.8 Přínos agenturního zaměstnávání

Objektivně lze říci, že agenturní zaměstnávání je reálně fungujícím flexibilním nástrojem pracovního trhu ČR, který využívají jak firmy, které potřebují rychle měnit počty zaměstnanců podle zakázek, tak zaměstnanci, kterým tento způsob výdělků vyhovuje. Nepochybně má také pozitivní vliv na trh práce a ekonomiku celé země, neboť snižuje nezaměstnanost [Burkovič in Pichrt, Morávek 2015: 246]. Přesto, že ve společnosti přetrvává negativní pohled na agenturní zaměstnávání, často v důsledku nedostatku informací či zkušenosti, následující kapitoly shrnují přínos agenturního zaměstnávání pro všechny zainteresované strany.

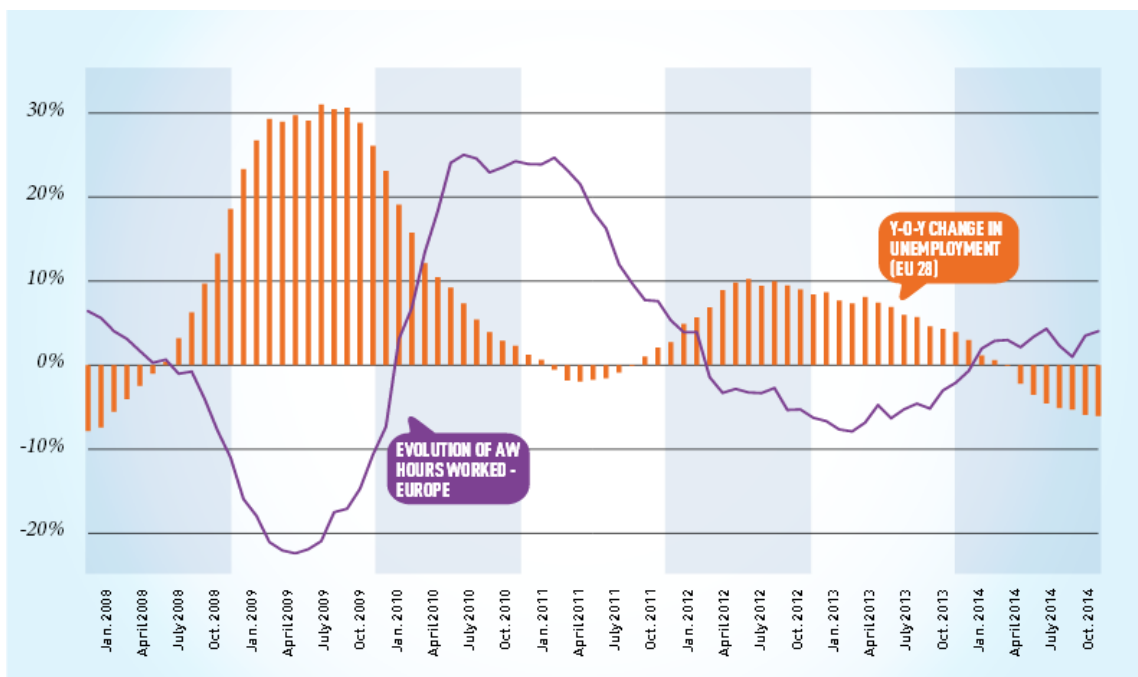
4.8.1 Nezaměstnanost a trh práce

V první řadě agenturní zaměstnávání díky flexibilním formám zaměstnávání pomáhá omezovat sféru šedé ekonomiky, tím že umožňuje uživatelům využít dočasně přidělené zaměstnance, jejichž vyhledání, přijetí, respektive propuštění je relativně jednoduché na rozdíl od dosud značně rigidní právní úpravy pracovního poměru [Šubrt 2008: 3]. Zaměstnavatelé tak nemají tendenci se uchýlovat k nelegálním formám zaměstnávání.

Dále je agenturní zaměstnávání důležitý prvek na trhu práce, neboť snižuje nezaměstnanost na lokální i globální úrovni [Svedaite 2012: 174]. Jak ve své práci ukazují Erika Svedaite a Teodoras Tamosiunas, agenturní zaměstnávání během těžké ekonomické a sociální situace v České Republice, ale i celé Evropě, kdy zaměstnavatelé museli hledat opatření pro šetření nákladů (často snižování stavu pracovníků), mělo vliv na snížení míry nezaměstnanosti v Evropských zemích. Agenturní zaměstnávání také podporuje konkurenceschopnost firem a pomáhá jim reagovat a adaptovat se na ekonomické cykly. Celková míra nezaměstnanosti v EU v roce 2010 během

ekonomické recese dosáhla 9,7%, kdy oproti předchozímu roku stoupla v průměru o 0,7% a mezi lety 2008 a 2009 dokonce o 1,9%. Vývoj počtu dočasných zaměstnanců v Evropské unii během posledních let ukazuje silnou negativní souvislost s meziročním snižováním míry nezaměstnanosti ve všech 27 zemích EU [Svedaite 2012: 180-181]. Ke stejnému zjištění dospěla také celosvětová data konfederace Ciett, jak ukazuje následující graf. Nezaměstnanost v Evropě klesá s růstem odpracovaných hodin agenturními zaměstnanci. Ve 2. čtvrtletí 2014 míra nezaměstnanosti v EU klesla o 5,4% ve srovnání se rokem 2013 a zároveň celkový počet odpracovaných hodin agenturních zaměstnanců vzrostl o 4,2% ve stejném období. Agenturní práce ukázala první pozitivní růst v říjnu 2013, zatímco míra nezaměstnanosti začala klesat v prosinci 2013 (0,1%). Zpoždění dva až tři měsíce mezi agenturou práce a obecnou nezaměstnaností ilustruje způsob, jak je agenturní zaměstnávání schopno reagovat na hospodářský vývoj rychleji než jiné formy zaměstnávání [Ciett 2015 (online)].

Obrázek 4: Vývoj hodin odpracovaných agenturními zaměstnanci vs. průměrná míra nezaměstnanosti 28 zemí EU

Zdroj: Ciett Economic Report, 2015.

4.8.2 Uživatelé (firmy)

Institut agenturního zaměstnávání, resp. dočasného přidělení zaměstnance k výkonu práce u uživatele umožňuje podnikům především flexibilně reagovat na výrobní nebo personální změny a vývoj poptávky na trhu prostřednictvím regulace kapacit lidských zdrojů podniku. Zvyšuje tak jejich adaptační schopnost v různých ekonomických cyklech. V rámci optimalizace pracovních míst představuje agenturní zaměstnávání a jeho schopnost ušetřit zaměstnavateli velký objem finančních prostředků (zásadně v oblasti vyplácení odstupného při skončení pracovního poměru z důvodu organizačních změn) zásadní prvek v celkových nákladech na pracovní sílu [Olšovská et al. 2015: 11-12]. A to i za předpokladu, že samotná agenturní práce nemůže být při dodržování zákona levnější než zaměstnávání vlastních kmenových zaměstnanců, jak je mnohdy nesprávně předpokládáno. Jak již bylo rozebráno, mzdové a ostatní pracovní podmínky agenturních zaměstnanců musí být dle zákona totožné jako podmínky srovnatelných zaměstnanců uživatele. K těmto nákladům je navíc nutné připočítat marži, která představuje vlastní příjem agentury práce [Šubrt 2008: 3-4]. Pro firmy je také výhodné, že se jedná v podstatě o nákup služby, který se nezapočítává do mzdových nákladů, kde mohou mít firmy přísně stanovený rozpočet.

Agenturní zaměstnávání představuje flexibilní model zaměstnávání a zároveň vytváří pro podniky tzv. „pružnou nárazníkovou vrstvu“, která má ochránit kmenové zaměstnance před případnou ztrátou pracovního místa v okamžiku nepříznivého hospodářského vývoje podniku, kdy může zaměstnavatel primárně uvolnit agenturní zaměstnance v zájmu ochrany a zabezpečení stabilizace kvalifikovaného jádra zaměstnanců v podniku [Olšovská et al. 2015: 14]. V současnosti se agenturní zaměstnávání využívá především jako prostředek:

- okamžitého řešení nedostatku pracovních sil;
- zvýšení adaptace podniků na změny hospodářských podmínek;
- flexibility pracovní síly;
- optimalizace personálních (mzdových) nákladů podniku;
- zvýšení konkurenceschopnosti podniku na trhu;
- snížení administrativně právní agendy spojených se zaměstnáváním;
- náhrady zkušební doby u zaměstnanců, čímž se podnikům otevírá možnost nabídnout pracovní místo kmenového zaměstnance jen nejkvalitnějším agenturním zaměstnancům;

- udržení kmenového stavu zaměstnanců v případě nepříznivého hospodářského cyklu;
- získání zaměstnanců v potřebném počtu a požadované kvalifikace v rámci širšího geografického prostoru než je příslušný region prostřednictvím náborové kampaně agentury práce [Olšovská et al. 2015: 14-15].

4.8.3 Agenturní zaměstnanci

Agenturní zaměstnávání naplňuje nejen potřeby podniků, týkající se pružnosti trhu práce, ale současně zohledňuje i potřeby zaměstnanců při sladování pracovního a soukromého života [Olšovská et al. 2015: 12]. Jak již bylo řečeno, agentury práce významně snižují nezaměstnanost v ČR, kdy ročně zaměstnají čtvrt milionu lidí. Část agenturních zaměstnanců tvoří také těžko umístitelní lidé, kteří jsou po výkonu trestu, problémech s návykovými látkami, mají exekuce na mzdy a u běžných zaměstnavatelů práci nenajdou. Cíleně zde pracují také studenti na brigádách, čerství absolventi škol bez praxe, cizinci¹⁶, lidé na rodičovské dovolené, důchodci, invalidní i starobní a lidé hledající přivýdělek v druhém zaměstnání [Burkovič in Pichrt, Morávek 2015: 247]. Řada firem dnes považuje agenturní pracovníky také za nejlepší zdroj budoucích stálých zaměstnanců. Má čas si je vyzkoušet a poté je odkoupit do kmenového stavu. V Evropě dnes asi každý třetí agenturní zaměstnanec získá do dvou let stálou práci [Kariéra (online)]. Agenturní zaměstnávání tak může být přechodovým můstkem k získání stálého zaměstnání. Je také často považováno za příležitost pro první vstup do zaměstnání pro absolventy a získání potřebných pracovních a odborných zručností. Obecně pomáhá nezaměstnaným se (znovu) integrovat na trh práce a získat nové či rozvíjet již získané dovednosti, a to v různých prostředích [Svedaite 2013: 64-65]. Výsledky šetření Ciett navíc ukázaly, že agenturní zaměstnávání pomáhá lidem se dostat z nezaměstnanosti ne krátkodobě, ale ve většině případů dlouhodobě. Lidé, kteří začali pracovat formou agenturního zaměstnávání, se pak často nevrací do nezaměstnanosti i po jeho ukončení. I když existují značné rozdíly mezi zeměmi, v průměru se 30% nezaměstnaných před agenturním zaměstnáváním, sníží na 11% nezaměstnaných po jeho ukončení [Ciett 2015 (online)].

Většina agentur práce navíc poskytuje komplexní služby včetně kariérního poradenství, které může ušetřit uchazeči o práci čas i peníze. Uchazeč může být veden

---

¹⁶ Agentura práce smí zaměstnávat pouze cizince z EU, kteří nepotřebují povolení k zaměstnání nebo jejich rodinné příslušníky.

v evidenci více agentur práce a vybírat z nabídek, které mu nabízejí, což je snazší než si hledat práci samostatně a ze zákona jsou navíc tyto služby zdarma.

4.9 Shrnutí části agenturního zaměstnávání

Ekonomická situace, potřeby zaměstnavatelů i situace na trhu práce vyžadují stále větší pružnost pracovních sil. V situacích, kdy je potřeba rychle řešit vzniklé a nenadálé situace nedostatku pracovních sil, se řešením v těchto případech ukazují být agentury práce, resp. agenturní zaměstnanci [Kotíková, Šubrt 2007: 3]. Agenturní zaměstnávání či dočasné přidělení zaměstnance agentury práce za účelem jeho výkonu práce u uživatele, je považováno za atypické či nestandardní zaměstnávání, které se liší především obsahem práv a povinností a které vzniká za součinnosti tří stran: agentury práce, uživatele a zaměstnance. Agenturní zaměstnávání je poskytováno pouze agenturami práce a jako takové představuje unikátní institut, který doplňuje tradiční pracovní poměr. Pro firmy v ČR je především nástrojem řízení flexibilit, řešením změněných požadavků trhu práce optimalizací pracovních sil za současného ušetření finančních prostředků. Výhody však přináší také zaměstnancům, kterým především umožňuje snazší a rychlejší vstup na trh práce, případně skloubení pracovního a soukromého života. Nepochybně má také pozitivní vliv na ekonomiku státu, kdy pomáhá omezovat sféru šedé ekonomiky a nelegálního zaměstnávání a navíc snižovat nezaměstnanost. O co víc, pomáhá snižovat nezaměstnanost jinak hůře zaměstnatelných (rizikových) skupin na trhu práce jako jsou absolventi bez praxe, méně kvalifikovaní, ženy na nebo po mateřské dovolené či starší věkové kategorie.

Přes tyto objektivně pozitivní příspěvky je agenturní zaměstnávání v ČR spíše podprůměrně využíváno ve srovnání s evropskými zeměmi. Důvodem může být nejistota, která je průvodní charakteristikou agenturního zaměstnávání, ale i flexibilních forem zaměstnávání obecně. Nezájem zaměstnanců o práci formou agenturního zaměstnávání může být zapříčiněn faktem, že pro českou populaci je stále nejdůležitějším aspektem zaměstnání jeho stabilita, kterou agenturní zaměstnávání negarantuje. Dalším, pravděpodobně více zásadním, důvodem je všeobecné vnímání fungování agenturního zaměstnávání. Na území ČR působí velké množství personálních agentur a agentur práce, ne všechny se však v minulosti či méně často v současnosti, chovaly dle zákona. Nelegální počínání některých agentur práce bylo v minulosti způsobené především legislativními mezerami, ve kterých však došlo ke značnému

posunu. Jsou známy případy, kdy agentury práce nedodržovaly zákony či se je snažily obcházet a poskytovaly velmi špatné podmínky agenturním zaměstnancům. Z tohoto důvodu se utvořil pohled na agentury práce jako na vykořisťovatele a novodobé otrokáře. Dnes jsou agentury práce nejkontrolovanějšími firmami v ČR a případů protiprávního počínání stále ubývá. Přesto stát pokračuje ve zpřísnování a regulacích agenturního zaměstnávání. Problémem však nejsou legálně fungující agentury práce, ale pseudoagentury a černý trh práce, na který by se měli zákonodárci zaměřit [Burkovič in Pichrt, Morávek 2015: 249]. Negativní pohled na agentury je o to více umocněn médii, která ve svých sděleních vyzdvihují kauzy nelegálního počínání některých pseudoagentur práce, čímž pomáhají budovat předsudky a stereotypy o všech agenturách práce. Je otázkou nakolik tyto stereotypy v české společnosti působí a nakolik je agenturní zaměstnávání vnímáno jako legální forma zaměstnávání. Postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání byl tedy předmětem výzkumu a jeho výsledky jsou popsány v následující části.

5 Výzkumný problém a metodologie

Cílem výzkumu je analyzovat a popsat postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání v ČR. Jako výzkumný problém byl definován postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání, pod který spadá důvěra lidí k agenturám práce, jejich využití při hledání zaměstnání a ochota nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Dílčím problémem se věnuje podmíněnosti postojů lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání především v souvislosti s jejich přímou zkušeností s agenturním zaměstnáváním, jejich povědomí o fungování agenturního zaměstnávání a podmíněnosti postojů sociodemografickými charakteristikami respondentů. K prozkoumání vztahu proměnných a možnosti následně vyslovit zobecnitelné závěry, byl zvolen kvantitativní výzkum. Jako metoda sběru dat pak dotazníkové online šetření, které umožňuje získat informace od velkého počtu jedinců v krátkém čase a s malými náklady a testovat hypotézy. Následně byly také provedeny strukturované rozhovory s osobami, reprezentujícími některé zainteresované strany v problematice agenturního zaměstnávání. Rozhovory měly funkci především expertního vyjádření k tématu práce a přinesly tak hlubší vhled nejen do problematiky fungování agentur práce a agenturního zaměstnávání obecně a postojů lidí k nim, ale také odbornou interpretaci některých výsledků dotazníkového šetření a provedené analýzy.

5.1 Stanovení hypotéz a sestavení dotazníku

Hypotézy a na ně navazující otázky v dotazníku byly utvořeny kombinací studia dostupné literatury, konzultacemi daného tématu s pracovníky agentury práce a na základě vlastních zkušeností z působení v agentuře práce v oddělení agenturního zaměstnávání. Jako další zdroj posloužila publikace, kterou každoročně vydává Ciett (mezinárodní konfederace soukromých agentur práce). Konfederace Ciett každoročně vydává Ekonomický report, kde shromažďuje data o soukromých poskytovatelích personálních služeb na mezinárodní úrovni, kteří jsou jejími členy. Mimo další personální služby, mapuje také agenturní zaměstnávání. Na datech se snaží ukázat, že agenturní zaměstnávání je důležitým prostředkem adaptace trhu práce na ekonomické změny a přináší celosvětové srovnání profilu agenturních zaměstnanců [Ciett 2015 (online)]. Je nutné říci, že konfederace Eurociett, která je podruženou částí Ciett za Evropu, sdružuje 28 národních a 7 nadnárodních poskytovatelů personálních služeb a

data za ČR tedy nemohou být považována za kompletní, ale spíše za orientační. Také proto, že nejnovější ekonomický report konfederace Ciett za rok 2015 je postaven na datech, sebraných za rok 2013. Šetření Ciett se tedy zaměřuje na agenturní zaměstnance a v rámci následující analýzy byla data použita především ke srovnání, co agenturní zaměstnávání může nabídnout v kontrastu s tím, jaké aspekty jsou pro českou populaci v zaměstnání stěžejní. Očekáváním a hodnotám, které jsou pro českou populaci důležité v zaměstnání nebo při jeho hledání, se věnoval výzkum Proměny české společnosti. Výzkum proběhl v druhé polovině roku 2015, kdy následná analýza reprezentativních dat za ČR prokázala vliv sociodemografických proměnných na očekávání a hodnoty lidí při hledání zaměstnání. Rozdílná očekávání byla odhalena v závislosti na pohlaví, věku a dosaženém vzdělání. Výzkum proměny české společnosti byl využit také k interpretaci výsledků dotazníkového šetření a dalších analýz. V rámci výzkumného problému byly navrženy následující hypotézy:

- Zkušenost s agenturním zaměstnáváním ovlivňuje postoj lidí k agenturám práce:

H1: Zkušenost s agenturním zaměstnáváním souvisí s četností využití agentur práce při hledání zaměstnání.

H0: Zkušenost s agenturním zaměstnáváním nesouvisí s četností využití agentur práce při hledání zaměstnání.

H1: Zkušenost s agenturním zaměstnáváním souvisí s důvěrou lidí v agentury práce.

H0: Zkušenost s agenturním zaměstnáváním nesouvisí s důvěrou lidí v agentury práce.

H1: Zkušenost s agenturním zaměstnáváním souvisí s ochotou lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání.

H0: Zkušenost s agenturním zaměstnáváním nesouvisí s ochotou lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání.

- Povědomí o fungování agenturního zaměstnávání ovlivňuje postoj lidí k agenturám práce:

H1: Povědomí o fungování agenturního zaměstnávání souvisí s četností využití agentur práce při hledání zaměstnání.

H0: Povědomí o fungování agenturního zaměstnávání nesouvisí s četností využití agentur práce při hledání zaměstnání.

H1: Povědomí o fungování agenturního zaměstnávání souvisí s důvěrou lidí v agentury práce.

H0: Povědomí o fungování agenturního zaměstnávání nesouvisí s důvěrou lidí v agentury práce.

H1: Povědomí o fungování agenturního zaměstnávání souvisí s ochotou lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání.

H0: Povědomí o fungování agenturního zaměstnávání s ochotou lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání.

- Postoj lidí k agenturám práce je ovlivněn sociodemografickými charakteristikami (pohlaví, věk, vzdělání, velikost místa bydliště, ekonomická situace, osobní čistý příjem, obor zaměstnání).

5.1.1 Postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání

Hlavní část dotazníku, který je také součástí příloh této práce, měla dle stanoveného výzkumného problému a hypotéz sledovat postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání, jejich povědomí o fungování a zkušenosti s agenturním zaměstnáváním. Na začátku dotazníku byla tedy zařazena témata, týkající se agentur práce obecně, a to téma důvěry lidí k agenturám práce, které se zaměřovalo na její teoretickou dimenzi a téma využití agentur práce při hledání zaměstnání, které mělo šetřit praktickou stránku postoje lidí k agenturám práce. Agentury práce byly zařazeny mezi ostatní zdroje, aby bylo možné interpretovat, jak si ve srovnání s nimi stojí a jaké procento lidí by se na ně obrátilo v případě hledání zaměstnání. Další část dotazníku se týkala agenturního zaměstnávání. Dílčím cílem bylo zjistit, zda lidé mají povědomí o fungování agenturního zaměstnávání a zda s ním mají zkušenost. Dále bylo testováno povědomí respondentů o fungování agenturního zaměstnávání skrze otázku, zda o něm někdy slyšeli a zda vědí, jakým způsobem funguje. Zjišťována byla také přímá zkušenost lidí s agenturním zaměstnáváním, případně její hodnocení. Před poslední částí dotazníku byla respondentům poskytnuta krátká definice agenturního zaměstnávání,

takže i ti, kteří o něm nikdy neslyšeli, si mohli utvořit určitý postoj, být zahrnuti v dalších otázkách a jejich odpovědi mohly být považovány za relevantní. Tato část se věnovala praktické ochotě lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání a tomu, co stojí v pozadí této jejich ochoty či neochoty.

5.1.2 Sociodemografické proměnné

V šetření byly dále zahrnuty sociodemografické otázky. V další analýze a interpretaci byly využívány proměnné: pohlaví, věk, vzdělání, velikost místa bydliště, obor zaměstnání, ekonomická situace a osobní čistý měsíční příjem, které z následujících důvodů mohou mít vliv na postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání.

Konfederace Ciett uvádí, že v některých zemích je agenturní zaměstnávání přidělováno hlavně ženám, které mohly vypadnout z trhu práce se založením rodiny nebo které chtějí skloubit flexibilní zaměstnání právě s péčí o rodinu. V důsledku plnění mateřských a výchovných povinností jsou ženy vystavené většímu riziku na trhu práce. Míra nezaměstnanosti žen je dlouhodobě vyšší než u mužů [Kuchař 2007: 143-144]. Tato skutečnost může mít vliv na jejich vnímání agentur práce. Dle statistik Ciett v zemích, kde je převažující část agenturního zaměstnávání ve službách, jsou přes agenturu zaměstnávány spíše ženy, v zemích, kde je využíváno hlavně v sektoru stavebnictví a průmyslu, pak především muži. Výzkum Ciett ukázal, že v ČR 62% agenturních zaměstnanců v ČR pracuje v průmyslu a 14% ve službách [Ciett 2015 (online)]. Pokud tedy v agenturním zaměstnávání převládají pozice v průmyslu a spíše pro muže, lze předpokládat, že to bude mít také vliv na rozdílný postoj mužů a žen k agenturám práce či agenturnímu zaměstnávání. Také šetření Proměny české společnosti odhalilo, že muži a ženy mají rozdílná očekávání a hodnoty při hledání zaměstnání. Ženy považují za důležitý aspekt možnost skloubení pracovního a rodinného života, pro muže je především důležité finanční ohodnocení [Proměny české společnosti (online)].

Lidé hledají zaměstnání v různých fázích svého životního cyklu, spojených také s věkem. Nejvíce nezaměstnaností ohroženou skupinou na trhu práce jsou mladí lidé, absolventi po skončení školy na začátku pracovní dráhy a lidé v předdůchodovém věku ke konci své pracovní dráhy. U žen je to, jak už bylo řečeno, období předcházející a následující mateřství [Kuchař 2007: 146]. Celosvětové výsledky Ciett ukázaly, že agenturní zaměstnanci jsou spíše mladšího věku. Výsledky za ČR uvádí, že nadpoloviční většina agenturních zaměstnanců je ve věku pod 30 let a jen velmi malá

část pracovníků má 45 a více let. Agenturní zaměstnávání je tedy spíše odrazovým můstkem na trh práce pro mladé lidi. V některých zemích (např.: Japonsko, USA, Itálie) je však vyšší poměr starších pracovníků. V těchto zemích je tedy agenturní zaměstnávání obecně považováno za srovnatelnou alternativu s ostatními typy zaměstnání, která poskytuje odrazový můstek z jakékoliv situace [Ciett 2015 (online)]. Věk hraje také významnou roli v rozdílném vnímání důležitosti různých aspektů zaměstnání. Zástupci mladší generace od práce častěji očekávají možnost seberealizace a růstu oproti starším ročníkům, které kladou větší důraz na hodnoty jako je jistota zaměstnání nebo dobré vztahy na pracovišti [Proměny české společnosti (online)]. Můžeme tedy předpokládat, že věk spojený s životními cykly respondentů, bude mít vliv také na postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání.

Významnou kategorií ve struktuře úspěchů na trhu práce je dosažená úroveň vzdělání. Předpokládáme, že lidé se budou ve své důvěře a postoji k agenturám práce a agenturnímu zaměstnání lišit v závislosti na dosaženém vzdělání. Struktura vzdělání agenturních zaměstnanců v ČR je zhruba taková, že 45% agenturních zaměstnanců má základní vzdělání, 50% středoškolské a 5% vysokoškolské vzdělání [Ciett 2015 (online)]. Jak již bylo řečeno, převažujícím oborem agenturního zaměstnávání, je průmysl, ve kterém není kladen tak velký důraz na vzdělání. Do popředí se však postupně dostávají segmenty služeb a specializované oblasti jako je IT, technické služby, specialisté ve finančních oborech apod., které naopak určitý stupeň vzdělání vyžadují. Agenturní zaměstnávání tak může nabízet uplatnění různým vzdělanostním kategoriím. Výsledky výzkumu Proměny české společnosti ukázaly, že očekávání při hledání nového zaměstnání se v ČR liší právě v závislosti na dosaženém vzdělání. Lidé se základním vzděláním častěji preferují jistotu zaměstnání a za velmi důležité považují také finanční ohodnocení. S vyšším vzděláním pak roste orientace na náplň práce a uspokojení, které její výkon přináší [Proměny české společnosti (online)]. V závislosti na tom, jaké pozice může agenturní zaměstnávání nabídnout a jaké je očekávání lidí s různým vzděláním při hledání zaměstnání, mohou mít lidé různý postoj k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání.

Vliv na postoj lidí k agenturám práce byl sledován také u proměnné velikost místa trvalého bydliště a to z důvodu, že v ČR velké procento agentur práce působí ve větších městech s větším počtem obyvatel, což může mít nepochybně vliv na postoj respondentů, kteří s nimi přicházejí nebo naopak nepřicházejí častěji do styku. Šetření Ciett prokázalo, že 60% českých agenturních zaměstnanců pracuje ve velkých firmách

nad 500 zaměstnanců, 30% ve firmách se 100 až 499 zaměstnanci a pouze 10% v menších firmách s 50-99 zaměstnanci [Ciett 2015 (online)]. Velké firmy pak sídlí ve většině případů právě ve větších městech.

Dále byl zohledněn vliv osobního čistého měsíčního příjmu. Přesto, že agenturní zaměstnávání nabízí různorodé pracovní pozice, co se oboru i finančního ohodnocení týče, je agenturní zaměstnávání v ČR častěji spojováno s nízkou úrovní odměňování, což může ovlivňovat zájem lidí o toto zaměstnávání. Výzkum Proměny české společnosti odhalil, že na třetím místě je pro českou společnost při hledání zaměstnání důležité právě finanční ohodnocení (61% respondentů jej označilo za velmi důležité) [Proměny české společnosti (online)].

Agenturní zaměstnávání je mimo jiné charakteristické svou flexibilitou, což může mít vliv na lidi v různých ekonomických situacích, kteří mohou flexibilitu vyhledávat jako například studenti nebo lidé na mateřské dovolené, kteří chtějí skloubit soukromý a pracovní život nebo naopak preferovat stabilitu v zaměstnání jako většina ekonomicky aktivních lidí. Jak prokázal výzkum Proměny české společnosti, obecně lidé v práci považují za stěžejní jistotu zaměstnání (pro 71% respondentů je velmi důležitá), avšak 62% české populace si také vysoce cení možnosti skloubit pracovní a rodinný život [Proměny české společnosti (online)].

5.2 Sběr dat

Ke sběru dat byla využita nabídka agentury NMS Market Research, která nabízí studentům možnost položit 5-10 otázek v rámci omnibusového šetření ČR, a to na reprezentativní online populaci ve věku 18-64 let. Agentura NMS Market Research působí na trhu v oblasti marketingového výzkumu již od roku 1998. NMS Market Research je členem profesního sdružení agentur působících v oblasti výzkumu trhu SIMAR¹⁷, MSPA a prostřednictvím svých zástupců i členem mezinárodní organizace ESOMAR¹⁸.

Omnibusová šetření jsou šetření probíhající pravidelně měsíčně, do kterých jsou podle objednávky klientů zařazovány moduly otázek týkající se různých zadaných témat. Po konzultaci se zástupci agentury NMS Market Research bylo připojeno 8 otázek dotazníku k omnibusovému šetření, které proběhlo online na začátku února

---

¹⁷ SIMAR sdružuje všechny subjekty, působící v oboru výzkumu trhu a veřejného mínění, které chtějí tuto oblast dále kultivovat a provádějí a objektivně interpretují výzkum ve vysoké kvalitě [Simar (online)].

¹⁸ ESOMAR je základní organizace pro podporu, prosazování a růst průzkum trhu po celém světě [Esomar (online)].

2016. Před samotným šetřením proběhla pilotáž použitého dotazníku s pěti respondenty, která odhalila především problematickost pochopení krátké definice agenturního zaměstnávání, která poté byla upravena a zjednodušena. Ostatní nedostatky byly technického rázu či v rámci gramatických chyb a byly napraveny.

5.3 Expertní vyjádření

Výzkumný problém a výsledky kvantitativního dotazníkového šetření byly doplněny rozhovory, které měly funkci především expertního vyjádření k tématu práce. Rozhovory byly strukturované s otevřenými otázkami, tematicky rozdělené do části obecných otázek problematiky fungování agentur práce a agenturního zaměstnávání, do části postojů k této problematice jednotlivých zainteresovaných stran a do části otázek, týkajících se výsledků výzkumu a jejich následné analýzy. Bylo provedeno celkem pět rozhovorů: dva se zástupci agentur práce, kteří působí v oblasti agenturního zaměstnávání několik let, jak v oblasti dělnických, tak administrativních pozic, dále s reprezentantem mezinárodní firmy, využívající agenturní zaměstnance, konkrétně s personalistkou, která působila v oddělení, jež agenturní zaměstnance zastřešuje a rozhovor byl také proveden se zaměstnankyní, která byla sama zaměstnána formou agenturního zaměstnávání. Jako zástupce státu bylo vybráno Ministerstvo práce a sociálních věcí, kde byl rozhovor proveden s vedoucím oddělení insolvence a agenturního zaměstnávání MPSV, panem Mgr. Petrem Seidlem. Navíc bylo získáno také písemné vyjádření pana Ing. Radovana Burkoviče, prezidenta Asociace Pracovních Agentur. Rozhovory tak přinesly reakce odborníků, jak ze strany samotných agentur, tak ze strany zaměstnavatelů využívajících agenturní zaměstnávání, agenturního zaměstnance a zástupce státu. Základní postoj k agenturám práce těchto zainteresovaných stran je shrnut v následujících kapitolách, další tvrzení pak byly použity především pro interpretaci výsledků dotazníkového šetření a následné analýzy. Kromě pana Mgr. Petra Seidla a pana Ing. Radovana Burkoviče, kteří souhlasili s uvedením jejich celého jména, jsou používána pouze křestní jména z důvodu zachování anonymity firem.

5.3.1 Postoj zaměstnanců agentury práce a Asociace pracovních agentur (APA)

Martina H. působí v jedné z největších agentur práce v ČR v oblasti agenturního zaměstnávání celkově tři roky, rok a půl na pozici Asistentky a rok a půl na pozici Recruitment konzultanta. Působí v oddělení tzv. blue collars (modrých límečků), kde obsazují především výrobní pozice.

Michaela D. působí ve stejné agentuře práce v oblasti agenturního zaměstnávání, a to 7 let. Nejdříve nastoupila jako Recruitment konzultant, po dvou letech byla povýšena na pozici Senior recruitment konzultant a po dalších dvou letech na pozici Team leader. Zde působila v oddělení tzv. white collars (bílých límečků), tedy administrativních pozic. V červenci 2016 byla znovu povýšena a začínala na pozici Branch manažer.

Zaměstnankyně agentur práce se shodly, že agentury práce mají své místo na českém trhu práce a v rámci agenturního zaměstnávání poskytují nenahraditelnou službu. Také, že postavení agentur práce a vnímání lidí se neustále zlepšuje a uchazeči s agenturou, ve které obě zaměstnankyně pracují, mají zájem spolupracovat. Dle Michaely D. by agentury práce měly odlehčovat personálním oddělením firem, kdy přebírají různé části jejich agendy, na které buď nemají kapacitu nebo vhodné nástroje. Pomáhají s předvýběrem lidí, kdy se firma nemusí zabývat selekcí uchazečů a nemusí pravidelně inzerovat volná místa a platit za inzerci. Agenturní zaměstnávání neboli dočasné přidělení je pak dle Michaeli D. především flexibilní služba, která může napomáhat vykrývat sezónnost, kde se uplatní neomezená možnost cyklení doby určité či zastřešovat flexibilní pozice jako například práce studentů. *„Některé firmy mají navíc rozdělené rozpočty na jednotlivá oddělení, kde část mohou vynakládat na kmenové zaměstnance. Jakoby externí agenturní zaměstnance využívají v případě potřeby navýšení pracovních sil v daných odděleních, kde na kmenové zaměstnance již nezbyývají prostředky, neboť náklady na agenturní zaměstnance jsou brány jako služba a placeny z jiného rozpočtu“*, dodává Michaela D. *„Díky agenturním zaměstnancům, firmě navíc odpadá administrativní starost (jako například mzdová agenda) o tyto zaměstnance, které zastřešuje agentura práce. O to více pak v dělnických pozicích, kde se řeší různá příplatkovost, směnnost uchazečů a okamžité náhrady za uchazeče, kdy firmám odpadá starost rychlého nalezení zaměstnance na záskok“*, uvádí Martina H., která se na dělnické pozice zaměřuje.

Riziko pro firmy v agenturním zaměstnávání vidí Michaela D. snad jen v tom, že se zaměstnanci nemusí ztotožňovat s firmou jako takovou. *„Zde je to však o přístupu dané firmy. Pokud se k tomu daná agentura práce a firma postaví tak, že jsou agenturní zaměstnanci něco méněcenného, pak se to firmě také negativně vrací. Firma by se měla o agenturní zaměstnance starat a přistupovat k nim jako ke kmenovým zaměstnancům, což je také ukotveno v legislativě v rámci srovnatelných mzdových a pracovních podmínek“*, vysvětluje Michaela D. Dle Michaeli D. se zde setkáváme s rozdílem mezi výrobními a administrativními pracovníky, kdy především ve výrobě právě v některých případech dochází k nedodržování srovnatelných podmínek, avšak v tomto dochází k posunu: *„Dnes se obecně podmínky agenturního zaměstnávání i jejich kontroly zpřísňují, avšak je také povinností renomovaných agentur práce firmám vysvětlit, jaká je legislativa a nenechat se dotlačit k jejímu obcházení při vyjednávání podmínek“*. Vnímání na českém trhu je, že agenturním zaměstnáváním firma ušetří, ale pravda je taková, jak objasňuje Michaela D., že výhodou je právě flexibilita jak už nástupů, tak ukončení pracovních poměrů. *„Agenturní zaměstnanec se naopak při dodržování zákona může zdát dražší, kdy firma platí agentuře práce nad rámec mzdy (srovnatelné s kmenovým zaměstnancem) také marži, kde je však zohledněna administrativní práce zaměstnanců agentury práce jako je hledání uchazečů či zpracování mezd, které naopak firmám odpadá“*, dle Martiny H. je to tedy vyvážené.

Zaměstnankyně agentury práce se také shodly na tom, že i když dochází k neustálému zlepšování, stále existují šedé agentury, které nedodržují standardy a jejich úroveň je špatná, čímž kazí jméno všem agenturám práce u obecné veřejnosti. Martina H. uvádí, že se jedná především o nedodržování srovnatelných podmínek, čímž nabízí firmám úsporu a na trhu vystupují levněji. *„Agentura práce si také může vytvořit více entit s různými identifikačními čísly a poté zaměstnává lidi, kteří pracují na plný úvazek, mají však rozdělené smlouvy na zkrácený úvazek pod jednotlivými entitami firmy, která za ně tak neodvádí sociální a zdravotní pojištění a lidé přichází o benefity, dovolené a další“*, jak vysvětluje Michaela D. Dalšími nelegálními praktikami, které zaměstnankyně agentury práce zmiňovaly, jsou také: strhávání provize agentury práce přímo z platu lidí nebo zaměstnávání cizinců, kteří potřebují pracovní povolení, kdy oboje je opět protizákonné. V tomto směru však dle Michaely D. dochází ke zlepšování, kdy se neustále upravuje legislativa udělování licencí a kontrol agentur práce: *„Na jaře 2016 byl od inspektorátu práce vydán metodický pokyn kontrolování srovnatelných podmínek, který dostali inspektoři, kteří dříve ani nevěděli, co přesně mají kontrolovat,*

takže to bylo hodně individuální. Dnes tedy existuje manuál, podle kterého se musí řídit. Samotné kontroly se zvyšují, jsou zde posuny dopředu, ale stále je to obrovská lobby ve vyjednávání legislativy. Celkově je to běh na dlouhou trať, kdy to není jen o restrikcích, ale i o edukování firem a vysvětlování principů, jak by mělo agenturní zaměstnávání fungovat“. Michaela D. také doufá, že do budoucna se bude tento trend posouvat dál, že vyhynou šedé agentury a že legislativa bude celkově jasnější a prakticky dořešená dle podnětů lidí z praxe, dále, že firmy budou více otevřené flexibilním formám zaměstnávání a celkově se budou edukovat jak firmy, tak prostředí českého trhu.

Vyjádření k tématu bylo získáno také od prezidenta Asociace Pracovních Agentur, pana Ing. Radovana Burkoviče. APA je členem: Hospodářské komory ČR, Asociace malého a středního podnikání ČR, Asociace pro rozvoj kolektivního vyjednávání a pracovních vztahů, Komory zaměstnavatelů zdravotně postižených a aktivní účastník projektů Národní soustava povolání a Národní soustava kvalifikací a její působnost je detailněji popsána v druhé části této práce, věnující se agenturnímu zaměstnávání.

Pan Ing. Radovan Burkovič se především domnívá, že hlavním problémem jsou nelegální agentury, kdy odhaduje, že vedle zhruba čtvrt milionu legálních agenturních zaměstnanců ročně ve firmách působí dalších čtvrt milionu různých „nelegálů“. Je to podle něj obrovský a nikým neřešený problém, kdy nelegální agentury bohatnou natolik, že si mohou dovolit nejlepší právní a ekonomický servis a své nekalé praktiky zastírají i pořízením legálního povolení k agenturnímu zaměstnávání, přesto, že dále dělají vše nelegálně. Nebo praktikují své činnosti bez povolení na Smlouvu o dílo, kdy se nelegální agentura práce tváří jako dodavatel díla, najímá lidi na Dohody o provedení práce (DPP), kdy se při výdělku do deseti tisíc Kč měsíčně neodvádí pojistné a fakturuje odběrateli fiktivní činnost. Případně DPP s lidmi vůbec neuzavře a vyplácí je na ruku. Řešením je, dle pana Ing. Radovana Burkoviče, pouze kriminalizace takového chování u objedávajících firem: „*Firmy rozhodují, zda si zaplatí legální agenturu práce a uzavřou s ní smluvní spolupráci a zda budou dodržovat srovnatelné mzdové podmínky svých a agenturních zaměstnanců*“. Agentury práce mají navíc zakázáno používat DPP a tak nemohou nelegálním agenturám nijak konkurovat. „*Existují i sofistikovanější metody jako zprostředkování OSVČ, tedy organizovaný švarcsystém, práce cizinců, zejména občanů ze zemí mimo EU a mnoho dalších*“, jak uvádí pan Ing. Radovan Burkovič. Budoucí působení legálních agentur práce na rozdíl od zaměstnankyň agentur práce vidí černě, neboť: „*Legální fungující agentury jsou paradoxně tím fackovacím*

panákem, po kterém se neustále celé desítky let vozí média, politici, odboráři, zaměstnanci se špatnou zkušeností“. A to i přesto, že dle Ing. Radovana Burkoviče jsou v 99% tyto zkušenosti bohužel dílem nelegálních agentur.

5.3.2 Postoj firem a agenturního zaměstnance

Jana P. do nedávna působila v personálním oddělení mezinárodní FMCG (Fast Moving Consumer Goods) společnosti, tedy společnosti v oblasti spotřebního zboží. Nastoupila zde na pozici Recruitera a během pár měsíců se posunula na pozici HR Specialisty, kde řešila nejen nábor, kmenové zaměstnance ale právě i agenturní zaměstnance. Celkově zde pracovala jeden rok a zabývala se nábořem zaměstnanců, jejich spokojeností, motivací, výkonnostními problémy, spoluprací napříč firmou a poté ukončováním pracovních poměrů, odchody, výstupními pohovory a dalšími činnostmi.

Ve společnosti, kde Jana P. pracovala, využívali agenturní zaměstnance především na dva typy pozic, a to manuální pozice jako je operátor ve výrobě, na lince, skladníci apod. a poté pozice v call centru, kdy se jednalo jak o sezonní brigády na zkrácený úvazek, tak i o dlouhodobé pozice až na jeden rok a více, kdy poté zaměstnanci také někdy přecházeli do kmenového stavu. Dále využívali agenturní zaměstnance na příležitostné akce, průzkumy, promo akce na provozovně či v supermarketu, případně i jako výpomoc do různých oddělení, například i do personálního. Důvodem využívání agenturního zaměstnávání pro ně bylo především vykrytí sezónnosti a v druhé řadě z důvodu headcountu¹⁹, tedy v případě, že byli vytíženi a potřebovali co nejrychleji někoho nabrat. Avšak ve velké korporaci se vše musí schvalovat na úrovni vedení a proces je zdlouhavý. Agenturních zaměstnanců bylo ve firmě zhruba 15%. Výhodu agenturního zaměstnávání vidí tedy především ve flexibilitě, řešení headcountu, rychlosti nalezení kandidátů agenturou práce a předání části administrativní zátěže personálního oddělení, jak vysvětluje: „*V dnešní době, kdy je každý personalista tak vytížený, si myslím, že to opravdu hodně ulehčuje fungování“.*

Při svém působení na personálním oddělení se nesetkala se závažnými problémy s agenturním zaměstnáváním ať už ze strany agenturních zaměstnanců či samotných agentur práce. Myslí si, že situace nelegálních agentur se zlepšuje a postupně zanikají a naopak, že agentury, které fungují dobře, jsou na vzestupu. Pokud měla horší zkušenost

---

¹⁹ „Headcount značí počet zaměstnanců firmy i počet volných míst k obsazení. Určuje finanční strategie při nárůstu počtu zaměstnanců. Například 10 volných headcountů představuje možnost obsazení 10ti volných míst ve firmě. Nedostatek headcountů vede vedení firmy k využívání služby outsourcingu“ [Itbiz (online)].

s agenturou práce, nebylo to z důvodu protiprávního počínání, ale spíše z důvodu neflexibility a neprofesionality dané agentury. Podle Jany P. je to především o výběru dobré agentury práce, kdy v dnešní době je spousta informací volně dostupných a je tak snazší si udělat obrázek, jak pro firmy, tak pro uchazeče. *„Důležité je, že když agentura není 100% korektní, tak do té spolupráce nejít“*, shrnuje Jana P. V současné době, kdy je trh na vzestupu a je problém sehnat kandidáty, mají dle Jany P. agentury práce pro firmy velký potenciál. Co se týče agenturního zaměstnávání je to dle Jany P. především flexibilita agentur práce a naopak neflexibilita samotných firem, kdy neustále rostou procesy a administrativa, které flexibilitu brzdí. V tomto směru mohou firmám agentury práce pomoci a rozhodně to tedy není něco, co by mělo zaniknout.

Rozhovor byl také proveden s Editou V., která byla tři měsíce agenturní zaměstnanec na pozici HR konzultant, a to z důvodu, že firma neměla headcount a jednalo se o jednorázovou výpomoc. Měla na starosti sjednocování HR procesů, dané dočasnou situací, na což interní zaměstnanci neměli kapacity. Od začátku bylo tedy jasné, že se jedná o spolupráci na tři měsíce a žádné další prodloužení nebude. Tato situace ji vyhovovala, neboť již měla sjednanou další práci a tato dočasná ji zapadla do mezičasu. Její zkušenost byla dobrá a s žádnými rozdíly se osobně nesetkala, jednání jak firmy, tak agentury práce bylo naprosto korektní. Sama však doplňuje: *„Vím však, že to tak nemusí být vždy, že existují nelegální agentury práce, které nedodržují zákony a obírají lidi“*. Chyba je pak podle Edity V., jak na straně agentury práce, tak na straně firmy, která často dává od případu ruce pryč. Problémem je podle ní také velké množství agentur práce.

5.3.3 Postoj Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV)

Rozhovor byl proveden s panem Mgr. Petrem Seidlem, který pracuje na MPSV jako vedoucí oddělení insolvence a agenturního zaměstnávání, které se zabývá tematikou zprostředkování zaměstnání agenturami práce. Mimo jiné je také odvolacím orgánem při udělování a odnímání povolení pro zprostředkování zaměstnání agenturám práce, zabývá se koncepční činností, která by měla metodicky ústít v legislativní návrhy a komunikací se státním úřadem inspekce práce, který kontroluje pracovní právní vztahy a pracovní podmínky také na úseku agenturního zaměstnávání.

Pohled MPSV na agentury práce a agenturní zaměstnávání je dle pana Mgr. Petra Seidla dvojitý a je vyjádřen v pojmu flexicurity. Tento pojem obsahuje na jedné straně flexibilitu pracovních právních vztahů, čemuž agenturní zaměstnávání napomáhá a

na druhé straně security, tedy zabezpečení zaměstnanců. Obecně se domnívá, že agentury práce jsou na našem trhu zapotřebí především proto, že napomáhají dosáhnout co nejvyšší míry zaměstnanosti. Co je podle něj problémem je nadúživanost agenturního zaměstnávání. Zaměstnává se agenturně více lidí než by byla vůle lidí nebo byla potřeba trhu práce, kdy počet dočasně přidělených zaměstnanců vzrostl od roku 2011 o 68%. Na trhu práce také dle pana Mgr. Petra Seidla existují různé druhy agentur práce: „*Máme zde reprezentativnější a méně reprezentativní subjekty a pak subjekty, které povolení ke zprostředkování zaměstnání nemají a nejsou tedy oficiálně agenturami práce, současně se tak však na trhu práce chovají, tedy zprostředkovávají zaměstnání. To je největší problém, tyto černé agentury práce a poté subjekty, které povolení mají, ale jiným způsobem porušují předpisy. V tomto směru se nejvíce setkáváme s nedodržováním mzdových a pracovních podmínek*“. Dnešní zákony a podmínky jsou dle pana Mgr. Petra Seidla pro agentury práce více striktní, avšak: „*Subjekty, které zprostředkovávají zaměstnání, ale nevystupují jako agentura práce, tak obcházejí veškeré náklady, které seriózní agentury, jež mají povolení ke zprostředkování zaměstnání, musí vyložit, čímž poté mají konkurenční výhodu a jsou schopni nabízet levnější služby. Pokud svou činnost navíc nedeklarují jako agenturní zaměstnávání, ale jako jiný obchodně právní vztah, nevztahují se na ně některé zákony jako například povinnost srovnatelných podmínek, čímž opět mohou nabízet své zaměstnance daleko levněji*“. Dle pana Mgr. Petra Seidla je otázkou, zda je taková činnost legální či nikoliv a především je velmi obtížné rozklíčovat, zda se jedná o agentury práce. V tomto směru, jak se domnívá pan Mgr. Petr Seidl, však dochází poslední dobou k pokroku. „*V nejhorších případech, které, věřím, jsou jednotkové, se může jednat až o obchodování s lidmi, a to prostřednictvím subjektů s povolením tak bez, kdy jsou známy případy cizinců, kteří pracovali za vykořisťujících podmínek. Nedomnívám se však, že to by souviselo výhradně s agenturním zaměstnáváním, ale spíše s problematikou vykořisťování jako takovou*“, doplňuje ještě situaci nelegálního počínání některých subjektů pan Mgr. Petr Seidl. Zároveň není cílem MPSV zrušit agenturní zaměstnávání, ale zachovat důstojnou práci pro agenturní zaměstnance, přičemž připouští, že výkon takové práce je agentura práce schopna zajistit.

Agenturní zaměstnávání je dle pana Mgr. Petra Seidla výhodné i pro stát: „*Čím více zaměstnáme lidí, tím více bude odvodů, tím více bude veřejných zdrojů a méně nákladů na politiky zaměstnanosti*“. Výhody a nevýhody pro firmy jsou podle něj relativní. Nevýhodou je, že agenturní zaměstnanec musí být nutně dražší než

zaměstnávání přímé, zde však záleží na okolnostech, jak vysvětluje pan Mgr. Petr Seidl: „Dočasné přidělení je ze zákona postaveno tak, že agenturní zaměstnanec má stát firmu stejně jako kmenový, nicméně agentura práce si musí účtovat ještě něco navíc, aby uživila svůj personál, který její činnost zabezpečuje“. Pan Mgr. Petr Seidl to dále upřesňuje: „Toto je však kompenzováno tím, že práce může být nárazová a sloužit k vykrývání poptávky a nabídky, s níž je spojená potřeba pracovní síly. Pokud firma nebude nadále potřebovat pracovní sílu, tak prostě ukončí spolupráci a má tím vyřešené veškeré personální náklady, které by tím za normálního vztahu vznikly jako náhrada mzdy, odstupné atd. To nese na svých bedrech agentura práce, která zajišťuje personální servis pro firmu“.

Budoucnost agentur práce vidí pan Mgr. Petr Seidl pozitivně. MPSV se podle něj snaží dělat kroky kupředu a změnit špatné věci, je to však práce náročná a dlouhotrvající. Věří, že budoucnost bude pro všechny zainteresované strany v pořádku, a že situace nelegálního počínání se bude minimalizovat. „Nikdy se zcela nezbavíme subjektů, které na tom budou chtít vydělávat, a to i přes vykořisťování zaměstnanců. Naším cílem je však tyto případy minimalizovat a dospět k tomu aby se to subjektu, který dodržuje předpisy, vyplatilo a aby jen kvůli vidině zisku nevstupoval do té šedé a černé zóny“, dodává závěrem pan Mgr. Petr Seidl.

6 Analýza dat

Analýza dat výše představeného výzkumu je provedena v programu IBM SPSS Statistics 19. Na sebraných datech byla provedena deskriptivní analýza, která zde slouží k popisu struktury dat. Jelikož byl výzkum proveden na reprezentativním vzorku populace ČR ve věku 18-64 let, byly výsledky deskriptivní analýzy použity především ke srovnání s daty Českého statistického úřadu za ČR pro potvrzení reprezentativity tohoto vzorku a dále pak k demonstraci složení respondentů v kategoriích: pohlaví, věkové skupiny, struktura vzdělání, velikost bydliště, ekonomická situace, osobní příjem a obor zaměstnání. Deskriptivní analýza byla také využita pro výpočet frekvencí odpovědí na jednotlivé otázky z dotazníku, výsledky byly popsány a interpretovány.

Hlavní část analýzy byla věnována analýze dat druhého stupně pomocí dvourozměrné analýzy k potvrzení či nepotvrzení stanovených hypotéz. Pro měření vztahu u nominálních proměnných byl použit koeficient, založený na statistice chí-kvadrát testu nezávislosti v kontingenčních tabulkách, který se pohybuje v intervalu od 0 do 1, čím blíže je 1, tím silnější existuje souvislost. V našem případě má jedna z testovaných nominálních proměnných (pohlaví a ekonomická situace) vyšší počet kategorií než dvě, jako míra asociace bylo použito tzv. Cramerovo V [Mareš et al. 2015: 268]. Pro odhalení míry souvislosti mezi ordinálními znaky byl použit koeficient Spearmanovo ρ . Spearmanův koeficient je koeficientem nejpoužívanějším a nejpoužívanějším. Má především jednu výhodu, a to, že je neparametrický, tedy nepředpokládá normální rozložení a není závislý na linearitě vztahu dvou proměnných, jejichž korelaci měříme [Hendl 2004: 257]. Na analyzovaných proměnných byl proveden test normality (Kolmogorov-Smirnov), který ukázal, že proměnné nemají normální rozložení, použití Spearmanova koeficientu je tedy opodstatněné. Pro Spearmanova ρ platí, že nabývá hodnot v rozsahu $\langle -1; +1 \rangle$, vztah je tím těsnější, čím se absolutní hodnota koeficientu blíží 1 [Mareš et al. 2015: 274]. Pro testování hypotéz byla předem stanovena chyba I. druhu tzv. hladina významnosti, kterou je definováno riziko, se kterým je výzkumník ochoten zamítnout nulovou hypotézu, i když platí. V následující analýze byla stanovena na 95 %. Pokud tedy v analýze vyjde hodnota statistické významnosti menší než 0,05, můžeme zamítnout nulovou hypotézu a přijmout alternativní, že dva zkoumané jevy se navzájem ovlivňují. V případě, že vyjde hodnota vyšší, nemáme dostatek důkazů k zamítnutí nulové hypotézy.

V poslední části byla vytvořena typologie, která rozdělila respondenty do tří typů. První typ reprezentuje profil respondenta s pozitivním postojem, druhý profil neutrálního postoje a třetí negativního postoje. Jednotlivé profily byly analyzovány pomocí aplikace korelační či kontingenční analýzy, která testovala vliv sociodemografickými a dalších proměnných na rozdělení respondenta do profilů. Vyústěním této části bylo popsání struktury každého profilu i jejich srovnání a nastínění typického respondenta s pozitivním a negativním postojem.

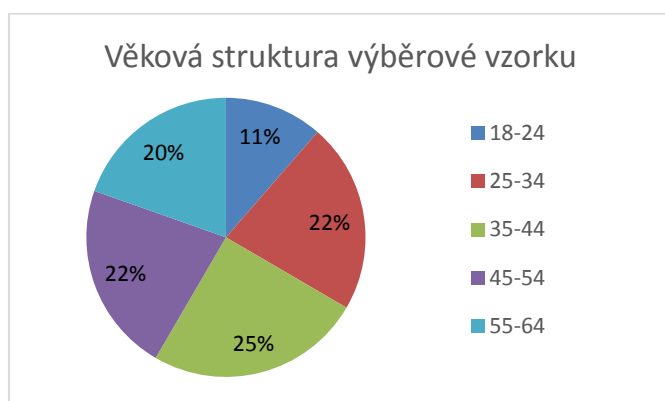
6.1 Popis výběrového vzorku

Ve výběrovém vzorku bylo celkem 500 respondentů, kteří byli vybráni tak, aby kvótně reprezentovali online populaci ČR ve věku 18-64 let. Na data byla použita deskriptivní analýza k demonstraci struktury vzorku. K ověření reprezentativity byly výsledky porovnány s daty z Českého statistického úřadu, a to ze Sčítání lidu či Výběrového šetření pracovních sil populace ČR, pokud taková data byla dostupná.

V rámci rozložení pohlaví ve zkoumaném vzorku bylo zastoupeno zhruba 49% mužů a 51% žen, což přesně odpovídá složení populace ČR při sčítání lidu v roce 2011.

Věkové kategorie ve vzorku byly zastoupeny víceméně rovnoměrně. Ve srovnání s věkovým rozložením v populaci ČR, kdy byla využita data Výběrového šetření pracovních sil z roku 2014, byly nalezeny mírné rozdíly. Data z Výběrového šetření pracovních sil byla sloučena do kategorií, které ve většině případů odpovídají věkovým kategoriím, použitými ve výběrovém souboru, aby byla lépe srovnatelná. Výjimkou byly kategorie 15-19 let a poté 20-24 let z Výběrového šetření pracovních sil, které ani samostatně, ani v součtu, neodpovídají věkové kategorii 18-24 let, použité pro výběrový vzorek a jejich hodnota je tedy mírně odlišná. Ostatní věkové kategorie jsou ve srovnání zastoupeny velmi podobně, a to s rozdílem maximálně 3%, která jsou zanedbatelná.

Graf 5: Věková struktura respondentů ve výběrovém vzorku

N=500

Ve vzdělanostní struktuře vzorku převažovali lidé se základním vzděláním či vyučením, kteří tvořili celých 50% vzorku. Druhou nejvíce zastoupenou skupinou byli lidé se středoškolským vzděláním (34%) a nejméně lidí bylo ve vzorku s vysokoškolským vzděláním (16%). Data Českého statistického úřadu z Výběrového šetření pracovních sil ukázala, že vzdělanostní rozložení v české populaci je velmi podobné. Drobné rozdíly (maximálně 1%) byly způsobeny tím, že data Českého statistického úřadu jsou evidována pro věk 15 let a více. Ve výběrovém souboru nebyly zahrnuty nejmladší a nejstarší kohorty, tím byla vzdělanostní struktura vzorku posunuta mírně k vyšším stupňům vzdělání oproti vzdělanostní struktuře populace ČR. Tyto rozdíly však byly zanedbatelné.

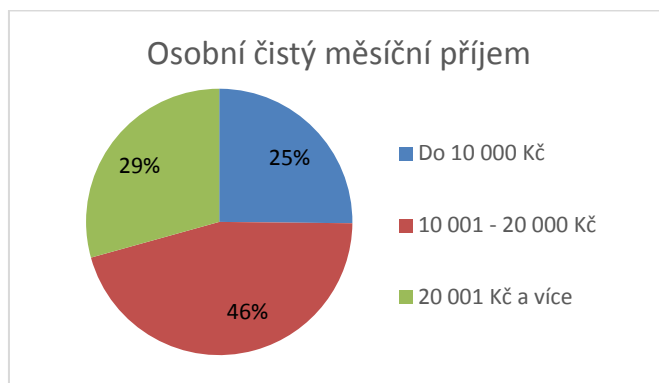
71% respondentů z našeho vzorku je ekonomicky aktivních, 16% ekonomicky neaktivních a zbylá procenta jsou rovnoměrně rozdělena mezi studenty (7%) a lidi na mateřské dovolené (6%). Údaje z Českého statistického úřadu říkají, že míra ekonomické aktivity osob ve věku 15-64 let je 73,5 % [ČSÚ 2014 (online)]. Zastoupení je téměř totožné jako ve výběrovém vzorku, rozdíl 2,5% je zanedbatelný a mohl být opět způsoben tím, že data Českého statistického úřadu zahrnují lidi ve věku 15-64 let na rozdíl od výběrového vzorku, který reprezentuje populaci ve věku 18-64 let.

Co se týče velikosti bydliště, nejvíce respondentů ze vzorku bydlí na vesnici nebo v malém městě do 4 999 obyvatel (36%). Druhou nejpočetněji zastoupenou skupinou jsou lidé z velkých měst nad 100 000 obyvatel (25%). Lidé z menších a středních měst byli podobně procentuálně zastoupeni. 18% respondentů má trvalé bydliště v menším městě s 5 000 až 19 999 obyvateli, 21% respondentů ve středních městech s 20 000 až 99 999 obyvateli. Ve statistikách Českého statistického úřadu

nebyla nalezena data, která by byla použitelná ke srovnání zastoupení lidí dle velikosti trvalého bydliště. Bylo však srovnáno procentuální zastoupení lidí v krajích, které bylo ve vzorku téměř shodné s populací ČR. V tomto směru je vzorek také reprezentativní.

Nejvíce bylo v testovaném vzorku lidí s osobním měsíčním příjmem mezi 10 001 až 20 000 Kč (46%). Druhá příjmová skupina s největším zastoupením byla s příjmem 20 001 a více Kč (29%), o něco méně bylo lidí s příjmem do 10 000 Kč (25%). V rámci Českého statistického úřadu jsou data o příjmu uváděna buď jako roční příjmy domácnosti nebo jako průměrné hrubé mzdy. Tyto údaje nejsou srovnatelné s údaji pro výběrový vzorek. Tato proměnná však byla také použita v dalších analýzách jako nezávisle proměnná, ovlivňující postoje respondentů. Pro následnou interpretaci je důležité, že necelá polovina respondentů má osobní čistý měsíční příjem v kategorii 10 001-20 000 Kč, jak demonstruje následující graf.

Graf 6: Osobní čistý měsíční příjem respondentů z výběrového vzorku

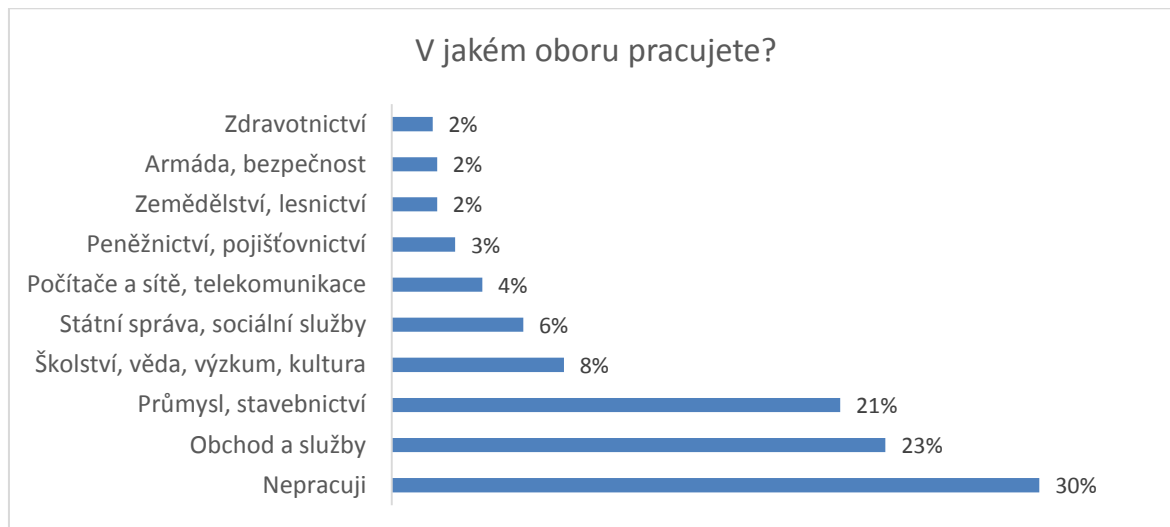

N=457

Následující graf pak ukazuje obory, ve kterých testovaní respondenti pracují. Převažují oblasti „obchod a služby“ a „průmysl, stavebnictví“. Data z Výběrového šetření pracovních sil pracují s jinými kategoriemi v rámci lidí, zaměstnaných v národním hospodářství. Data s výběrovým souborem jsou tak nesrovnatelná. Informace o zastoupení lidí v různých oborech je důležité pro výsledky a interpretaci dalších analýz, neboť obor respondentů může ovlivňovat jejich zájem o agenturní zaměstnávání. V regionech se agenturní zaměstnávání většinou týká dělnických pozic (průmysl a stavebnictví), ve velkých městech jsou však obsazovány také kancelářské (obchod služby) a finanční pozice (peněžnictví, bankovníctví) či technické a IT pozice (počítače a sítě, telekomunikace) [Grafton (online)]. Obecně největšími segmenty agenturního zaměstnávání je tedy průmysl a služby. V součtu téměř polovina z našich

respondentů působí ve stejných oborech, ve kterých je využíváno agenturní zaměstnávání.

Graf 7: Rozložení respondentů z výběrového vzorku v oborech zaměstnání

N=481

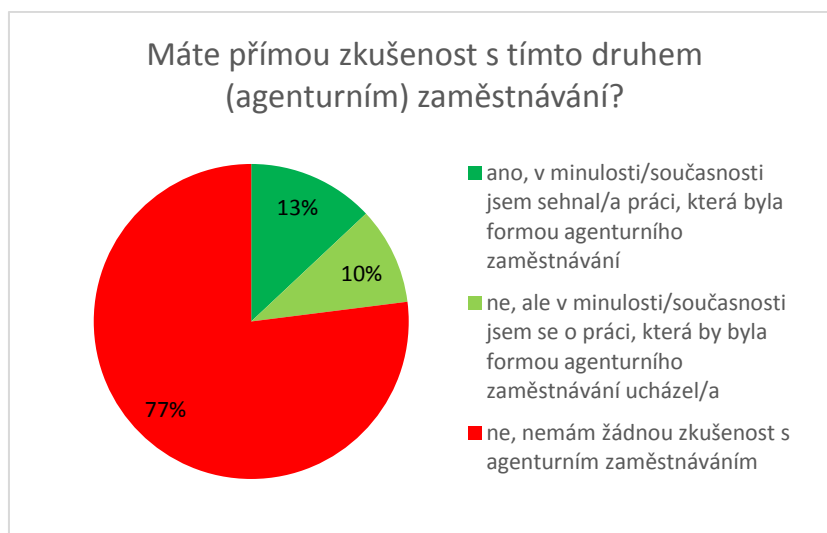
Díky datům Českého statistického úřadu byla ověřena reprezentativita vzorku, který je kvótně reprezentativní za klíčové proměnné jako je pohlaví, věk, vzdělání, ekonomická situace a rozložení respondentů v krajích. Drobné odchylky od dat za českou populaci jsou zanedbatelné a mohly být způsobeny odlišně definovanou cílovou populací v rámci věku nebo časovým odstupem dat, kdy poslední Sčítání lidu proběhlo v roce 2011 a Výběrově šetření pracovních sil v roce 2014. V dalších analýzách a následných interpretacích byly použity také proměnné osobní čistý měsíční příjem a obor práce, které, jak bylo výše popsáno, mohou mít vliv na postoje respondentů k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání.

6.2 Postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání

Postoj lidí k agenturám práce byl v následující analýze definován třemi proměnnými, a to proměnnou důvěry k agenturám práce na straně jedné, reprezentující teoretický postoj lidí k agenturám práce a využití agentur práce při hledání zaměstnání a ochota lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání na straně druhé, zaměřující se na praktickou stránku věci. Výsledky těchto otázek byly porovnány zvlášť pro lidi, kteří již mají zkušenost s agenturním zaměstnáváním a jsou tedy více

kompetentní se k tématu vyjadřovat a zvláště pro respondenty, kteří tuto zkušenost nemají a reprezentují tedy postoj většinové populace. Dle údajů konfederace Ciett pracuje v Evropě 1,7% lidí z průřezové populace přes agentury práce, v České republice je agenturní zaměstnávání spíše podprůměrně využíváno, jde zhruba o 0,9% (data za rok 2013) [Ciett 2015 (online)]. Nižší počet respondentů s přímou zkušeností s agenturami práce a agenturním zaměstnáváním byl tedy očekáván. Jak ukazuje následující graf, 77% s celkového počtu respondentů nemá žádnou zkušenost s agenturním zaměstnáváním, 13% je nebo v minulosti bylo touto formou zaměstnáno a 10% se zaměstnání formou agenturního zaměstnávání uchází či ucházelo. Z celkového počtu 500 respondentů, tedy 65 lidí má s agenturním zaměstnáváním přímou zkušenost a 49 se o něj alespoň ucházelo nebo uchází.

Graf 8: Přímá zkušenost lidí s agenturním zaměstnáváním

N=500

V rámci následujících podkapitolách je tedy popsán postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání a jsou testovány navržené hypotézy, týkající se proměnných postoje.

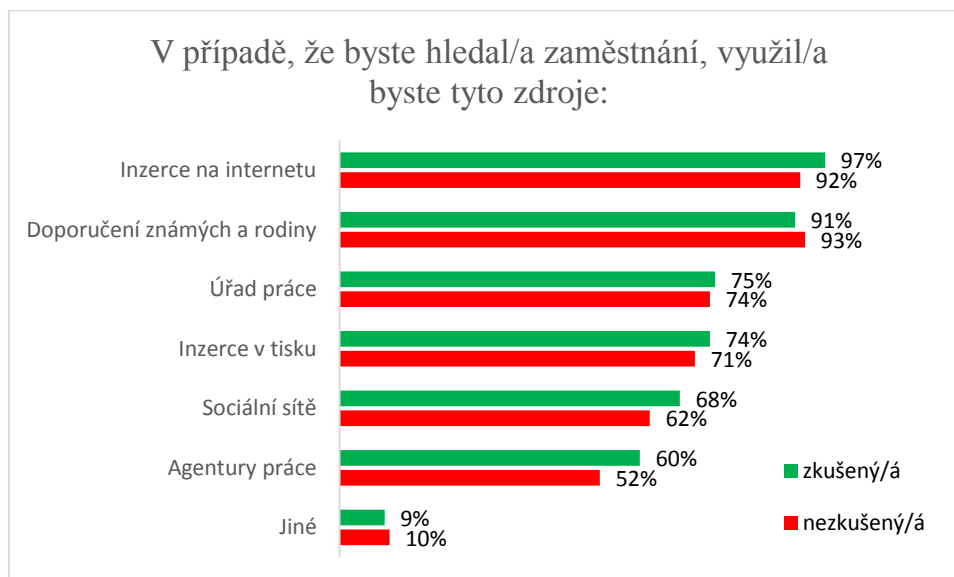
6.2.1 Využití agentur práce při hledání zaměstnání

V provedeném výzkumu bylo zjišťováno, jaké zdroje by respondenti využili, pokud by hledali zaměstnání. Cílem bylo především zjištění, kolik lidí by se v ostatních zdrojích obrátilo také na agentury práce. Na agentury práce by se obecně při hledání práce obrátilo nejméně lidí, naopak nejčastěji by lidé využili inzerci na internetu nebo

by se obrátili na své známé a rodinu. U inzercí na internetu je třeba dodat, že tu rovněž využívají agentury práce při hledání uchazečů. Zhruba 74% respondentů by využilo služeb úřadu práce, podobně velké procento pak inzerci v tisku. Před agenturami práce se také umístily sociální sítě. V případě srovnání respondentů, kteří mají a nemají zkušenost s agenturním zaměstnáváním, se odpovědi ve většině případů tedy výrazněji nelišily s výjimkou právě agentur práce. Na agentury práce by se při hledání zaměstnání obrátilo 60% respondentů, kteří mají zkušenost s agenturním zaměstnáváním a tedy i se samotnými agenturami práce a méně lidí (52%), kteří tuto zkušenost nemají. Statisticky významná souvislost zkušenosti s agenturním zaměstnáváním a využití agentur práce při hledání zaměstnání však analýzou pomocí chí-kvadrát testu nezávislosti znaků nebyla prokázána. V odpovědi „jiné, vypište“ se nejčastěji objevovala odpověď „osobní návštěva firem“, která však v rámci procentuálního zastoupení zabírá pouze 4% odpovědí. Ostatní možnosti byly zanedbatelné, objevovaly se odpovědi jako „nevím“ nebo „zkusil/a bych vše, cokoli“. Nejčastěji lidé volili 4-6 možností. Pouze jednu možnost zvolily 4% respondentů, z čehož odpověď agentur práce zvolil pouze jeden člověk. Lidé by se tedy na agentury práce obrátili nejméně často, a pokud by se na ně obrátili, nebyl by to jediný způsob hledání zaměstnání.

Graf 9: Četnost využití agentur práce v případě hledání zaměstnání

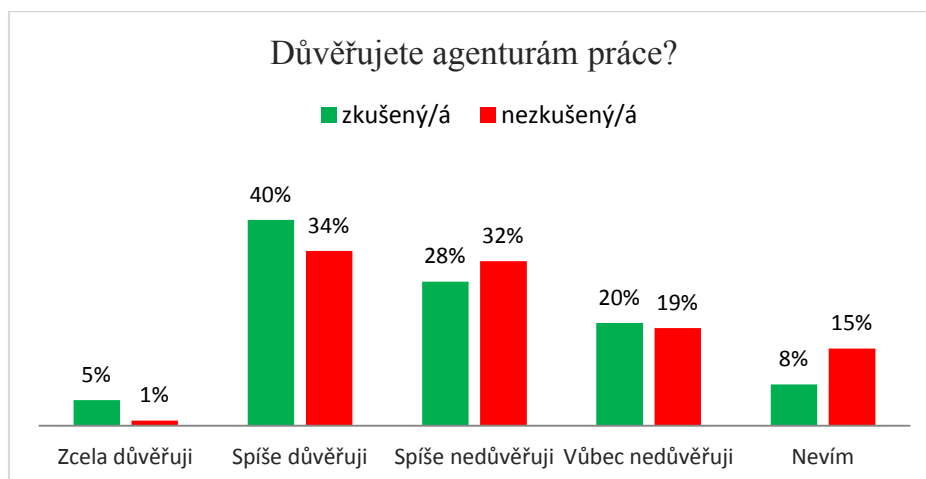

N=500

6.2.2 Důvěra v agentury práce

Výsledky dotazníkového šetření dále ukázaly, že obecně lidé agenturám práce spíše nedůvěřují. Jak však ukazuje následující graf, existují rozdíly mezi lidmi, kteří mají a nemají zkušenost s agenturním zaměstnáním v tom, na kolik důvěřují agenturám práce. 40% respondentů, kteří mají zkušenost, agenturám práce spíše důvěřuje, navíc 5% jim důvěřuje zcela. V součtu tedy 45% respondentů se zkušeností agenturám práce v nějaké míře důvěřuje a 48% nedůvěřuje. V tomto případě je tedy důvěra a nedůvěra v agentury práce zhruba vyrovnaná. Naopak lidé, kteří tuto zkušenost nemají, agenturám ve větší míře spíše nedůvěřují (celkově 51%), přičemž ale agenturám spíše důvěřuje 35% a zcela důvěřuje pouze 1% respondentů. Respondenti, kteří nemají zkušenost, také ve větší míře volili možnost „nevím“ a mají tedy méně často vyhraněný názor. Lidé tedy spíše nedůvěřují agenturám práce v rámci svého postoje a navíc tento svůj postoj přenáší do praxe, kdy by spíše nevyužili agentury práce při hledání zaměstnání, jak ukázala předchozí otázka. Souvislost důvěry a praktického využití agentur práce byla také ověřena a potvrzena korelační analýzou. Spearmanův korelační koeficient odhalil velmi silnou pozitivní souvislost (hodnota Spearmanova koeficientu byla 0,498), což znamená, že čím více lidé důvěřují agenturám práce, tím spíše by je využili při hledání zaměstnání a naopak, čím méně jim důvěřují, tím spíše by se na ně neobrátili.

Graf 10: Důvěra lidí v agentury práce

N=500

Dle navržených hypotéz bylo tedy předpokládáno, že existuje souvislost mezi zkušeností s agenturním zaměstnáváním a důvěrou lidí v agentury práce, a to taková, že důvěra lidí k agenturám práce se zvyšuje při zkušenosti s agenturním zaměstnáváním. Jelikož pracujeme s ordinálními proměnnými, byla pro zjištění vlivu proměnných použita korelační analýza a Spearmanův korelační koeficient. Jak ukazuje následující tabulka, byla mezi proměnnými odhalena statisticky významná souvislost. Hodnota testového kritéria statistické významnosti je nižší než 0,05, můžeme tedy říci, že zkušenost s agenturním zaměstnáváním souvisí s důvěrou lidí v agentury práce. Pozitivní souvislost poté ukazuje směr vztahu, tedy že lidé se zkušeností s agenturním zaměstnáváním, mají více důvěry v agentury práce obecně, jak bylo předpokládáno.

Tabulka 1: Souvislost důvěry se zkušeností

		Důvěra v PA
Zkušenost s AZ	Korelační koeficient	,111*
	Statistická významnost	,013
	N	500

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

AP=agentury práce

AZ=agenturní zaměstnávání

Z důvodu přetrvávajících stereotypů o agenturách práce a jejich špatné pověsti byla předpokládána převažující nedůvěra lidí k těmto institucím. Tento předpoklad byl potvrzen. Bylo také prokázáno, že důvěra lidí k agenturám práce je pozitivně ovlivněna v případě jejich zkušenosti s agenturním zaměstnáváním.

Zaměstnankyně agentury práce si myslí, že se důvěra lidí k agenturám práce zvyšuje, existuje však stále množství lidí, kteří se k agenturám staví negativně. Příčinou jsou dle Martiny H. především negativní zkušenosti s šedými agenturami, které nedodržují legislativní podmínky. Tyto negativní zkušenosti se pak šíří mezi známými a odráží se na jejich postoji. „*Problém může být také v době určité, kdy firma slibuje prodloužení a pak k němu z nějakého důvodu nedojde, což je samozřejmě pro zaměstnance problém*“, dodává ještě Martina H. Podle Michaeli D. ze stejné agentury práce zde hraje také svou roli mediální obraz, ať už z minulosti nebo současných kauz, který se zaobírá především právě šedými agenturami a kazí tak jméno a renomé agenturám, které se snaží o dodržování legislativních podmínek. „*Některé firmy, více v minulosti, braly agenturní zaměstnávání tak, že si s lidmi mohou dělat, co chtějí, ale*

řekla bych, že tohle se mění, je to však běh na dlouhou trať“, míní také Michaela D. Dalším důvodem je navíc nedostatek informací, co je agenturní zaměstnávání, jak funguje nebo jaké typy pozic může nabídnout.

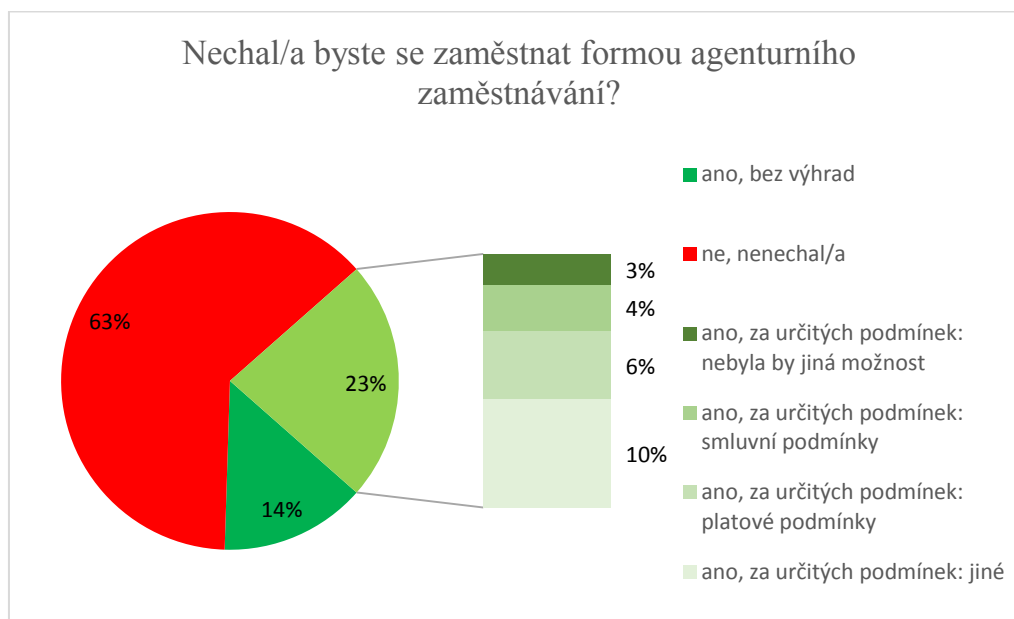
S předsudky z neznalosti se také setkala Jana P., která působila na personálním oddělení mezinárodní společnosti, kdy se uchazeči, kteří měli být zaměstnáni formou agenturního zaměstnávání, obávali nerovných podmínek, že nebudou regulérním členem firmy nebo byli nejistí v případě hledání dlouhodobé spolupráce. *„Když se jim vše vysvětlilo, jak to funguje, že podmínky mají naprosto stejné a dalo se jim najevo, že v případě dobré spolupráce se nebráníme přejít do kmenového stavu, pokud to bude schváleno, tak s agenturním zaměstnáváním neměli ve většině případů problém. Celé je to hlavně o správném vysvětlení.“*, dodává Jana P. Důvod nedůvěry lidí v předsudcích vidí také pan Mgr. Petr Seidl z MPSV, kdy si podle něj spousta lidí řekne: *„Proč bych měl žít někoho dalšího?“*. *„Někdy je to jen jejich pocit, v některých případech však realita. Částečně je to dáno také našim společenským vývojem, kdy agenturní zaměstnávání bylo zákonně ukotveno až v roce 2004 a do roku 1989 tady nic obdobného ani být nemohlo. V ostatních zemích sahají kořeny agenturního zaměstnávání mnohem hlouběji a mají s ním větší zkušenosti“*, míní také pan Mgr. Petr Seidl.

6.2.3 Ochota nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání

Mimo důvěru byla ve výzkumu šetřena také praktická ochota lidí nechat se zaměstnat agenturou práce formou agenturního zaměstnávání. Obecně výsledky ukázaly, že více než polovina lidí (63%) by se formou agenturního zaměstnávání nenechala zaměstnat. Pouze 14% lidí by se nechalo zaměstnat bez výhrad a 23% lidí by se nechalo zaměstnat za určitých podmínek. V případě odpovědi ano, za určitých podmínek, byly nejčastěji zmiňované smluvní podmínky v různých podobách jako například delší smlouva, pevně dané podmínky, pracovní podmínky nebo pracovní doba. Další nejčastěji zmiňovanou odpovědí byly platové podmínky, na třetím místě by respondenti přijali nabídku agenturního zaměstnávání jen, kdyby neměli jinou možnost. Ostatní odpovědi byly procentuálně zanedbatelné, objevovaly se odpovědi jako podmínky serióznosti agentury, srovnatelných podmínek nebo lokality výkonu práce. Celkově tedy 37% respondentů by se nechalo zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, ať už bez výhrad či za určitých podmínek. Tento údaj nesouhlasí

s výsledkem výzkumu Grafton Recruitment, kdy z šetření mezi více než 2000 uchazeči o práci vyplynulo, že celých 74 % z nich by práci přes agenturu přijalo bez větších výhrad a pouze 18,6 % by v žádném případě takovou práci nepřijalo [Grafton (online)]. Zde je však třeba upozornit na fakt, že výzkum proběhl mezi uchazeči o práci, tedy mezi lidmi, kteří jsou či již byli v kontaktu s danou agenturou a ucházeli se zde o práci. Je tedy spíše logické, že tito lidé by se spíše agenturou nechali zaměstnat. Na základě našich výsledků můžeme říci, že česká populace obecně tedy agenturní zaměstnávání spíše nevnímá jako regulérní pracovní příležitost a převažuje spíše obecná neochota se nechat zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Dle Michaeli D. zde hraje velkou roli neinformovanost a ze zkušenosti ví, že: „Pokud je pro uchazeče nabídka zajímavá, nelže se jim a vysvětlí se, jaká je situace, jak to celé funguje a že často hledáme i pozice dlouhodobě, tak to, že je to formou agenturního zaměstnávání, většinou nebývá důvodem odmítnutí“. Stejnou zkušenost má i Martina H., která působí v agentuře v oddělení dělnických pozic. Obě také dodávají, že pokud uchazeč dostane dvě srovnatelné nabídky, tak dá samozřejmě přednost době určité a do kmenového stavu, což je pochopitelné. To je však ideální případ a v realitě hrají roli další aspekty jako nabízené benefity, prostředí firmy, lidé v týmu, možnost flexibilní pracovní doby a další.

Graf 11: Ochota lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání

N=500

V rámci navržených hypotéz byl také předpokládán vztah mezi zkušeností s agenturním zaměstnáváním a ochotou nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Statistické významnou souvislost potvrdila korelační analýza, kdy Spearmanův korelační koeficient ukazuje na středně silnou pozitivní souvislost. Můžeme tedy konstatovat, že proměnné spolu souvisí a to tak, že zkušenost lidí s agenturním zaměstnáváním zvyšuje jejich ochotu nechat se touto formou zaměstnat.

Tabulka 2: Souvislost ochoty se zkušeností

		Ochota nechat se zaměstnat formou AZ
Zkušenost s AZ	Korelační koeficient	,166**
	Statistická významnost	,000
	N	500

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

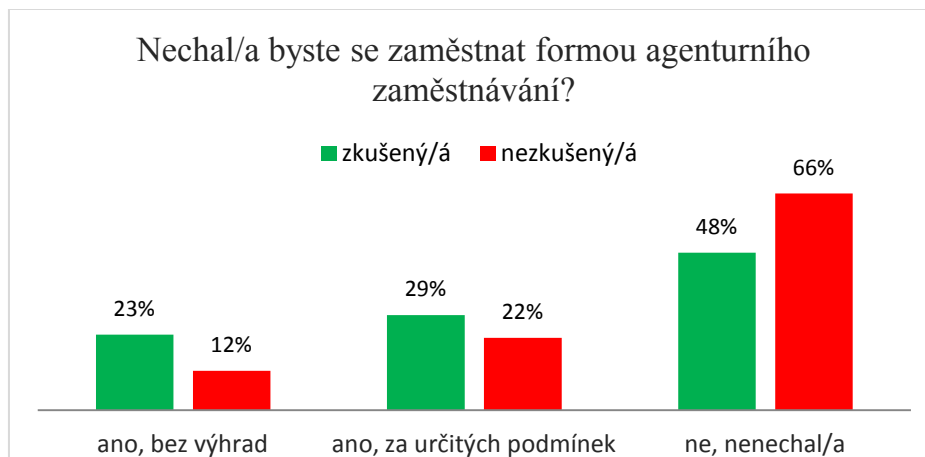
AZ=agenturní zaměstnávání

Srovnání a určité rozdíly ochoty nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání respondentů, kteří již s agenturním zaměstnáváním mají zkušenost, a respondentů, kteří zkušenosti nemají, ukazuje následující graf. Lidé se zkušeností by se ve větší míře nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, v součtu 52% lidí oproti respondentům bez zkušenosti, kde by se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání nechalo v součtu pouze 34% lidí.

Jana P., která měla, mimo jiné, na starosti agenturní zaměstnance ve firmě vidí původ negativního postoje lidí k personálním agenturám v předsudcích, které jsou zčásti dány špatnou pověstí agentur práce, kterou však vytváří nelegální agentury, kdy lidé mají agentury práce zafixované jako instituce, které se chtějí na zaměstnancích přiživovat a dále v předsudcích z neznalosti, tedy malé informovanosti o správném fungování agentur práce. „V momentě, kdy lidé získají zkušenost s agenturami práce, se naopak často stávají jejich obhájci, protože jim mohou hodně pomoci“, soudí Jana P. Svou roli zde hraje dle prezidenta APA pana Ing. Radovana Burkoviče také, už jednou zmíněný, mediální obraz agentur práce, který je dlouhodobě tvořen pouze kauzami a skandály a navíc dodává, že: „V diskuzích pod články o nich většinou najdete na 10 negativních zkušeností jen jednu pozitivní. Obvykle ale od informovaného člověka, který ví, o čem agenturní zaměstnávání ve skutečnosti je, sám si jím prošel a zná svá práva i

povinnosti. Ti negativní mají většinou své mínění z doslechu. Nebo jsou oběťmi nelegálních agentur“.

Graf 12: Ochota lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání

N=500

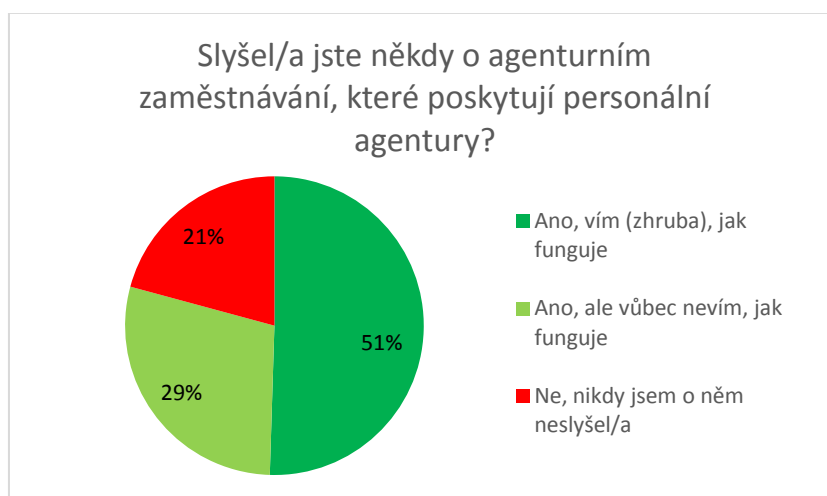
6.3 Povědomí lidí o fungování agenturního zaměstnávání

Informovanost lidí a jejich povědomí o fungování agenturního zaměstnávání byla také zjišťována v rámci dotazníkového šetření, kde byla respondentům položena otázka, zda o tomto druhu zaměstnávání někdy slyšeli a zda vědí, jak funguje.

Celých 51% respondentů odpovědělo, že o agenturním zaměstnávání slyšeli a navíc zhruba vědí, jak funguje. Toto číslo je důležité pro následující analýzu výsledků šetření a jejich interpretaci, neboť lidé, kteří o agenturním zaměstnávání slyšeli, k němu již pravděpodobně zaujímají i nějaký postoj. V dotazníku bohužel nebyla zařazena žádná kontrolní otázka, která by skutečné povědomí ověřila a tak tento výsledek nelze brát jako zcela vypovídající a konečný. 29% respondentů také o agenturním zaměstnávání slyšelo, ale vůbec neví, jak funguje a 21% respondentů o něm nikdy neslyšelo. V ČR pracuje přes agentury práce pouze necelé 1% pracující populace [Grafton (online)]. Bylo tedy předpokládáno, že lidé o agenturním zaměstnávání spíše neslyšeli nebo o něm slyšeli, ale nemají příliš představu, jak funguje. Výsledky jsou v tomto směru vyrovnané, zhruba polovina lidí o agenturním zaměstnávání slyšela a ví, jak funguje, druhá polovina o něm pouze slyšela, ale neví, jak funguje nebo o něm neslyšela vůbec. Otázkou však zůstává, zda ti, co povědomí mají, jej zakládají na správném a zákony daném fungování agenturního zaměstnávání nebo jej usuzují z působení nelegálních agentur.

Dle zaměstnankyň agentury práce povědomí o fungování agenturního zaměstnávání v rámci postoje lidí hraje velkou roli a neustále zvyšuje. Podle Martiny H. pak především v dělnických pozicích, kde většina firem agenturní zaměstnávání využívá a tak se o něm zvyšuje i povědomí mezi zaměstnanci. „*Hodně agentur se také zaměřuje na absolventy, hledá jazykové kombinace a často i aktivně oslovuje, takže i u těchto lidí se povědomí zvyšuje*“, míní Martina H. Personalistka z mezinárodní firmy Jana P. naopak soudí, že lidé jsou často neinformovaní, že nerozumí výrazu agenturní zaměstnávání a neví, jak má fungovat. „*Avšak dnes jsou informační zdroje hodně otevřené, takže není problém si vše dohledat a udělat si obrázek*“, doplňuje svůj názor Jana P. Problém vidí Jana P. také v médiích, pro které téma korektního fungování agentur práce není zas tak populární a spíše se propírají špatné zkušenosti než ty dobré, což může mít výrazný vliv na postoj lidí a jejich povědomí. Podobný názor má také pan Mgr. Petr Seidl z MPSV, který soudí, že: „*Renomé agenturám práce nepřidává ani mediální vyjádření, které je o novinářích. Problematika agenturního zaměstnávání je poměrně složitá a určitě nelze souhlasit s tím, že všechny agentury práce jsou vyvrhelové a je třeba s nimi skoncovat. To jakým způsobem se informace dostávají do tisku, pak vyvolává určité veřejné mínění*“. Agenturní zaměstnávání je dle pana Mgr. Petra Seidla tedy ze své podstaty složité, neboť do klasického vztahu dvou vstupuje někdo třetí, což vyvolává různé otázky. Myslí si, že lidé agenturní zaměstnávání znají, není si však jistý, že lidé vědí, jak by mělo fungovat.

Graf 13: Povědomí lidí o agenturním zaměstnávání

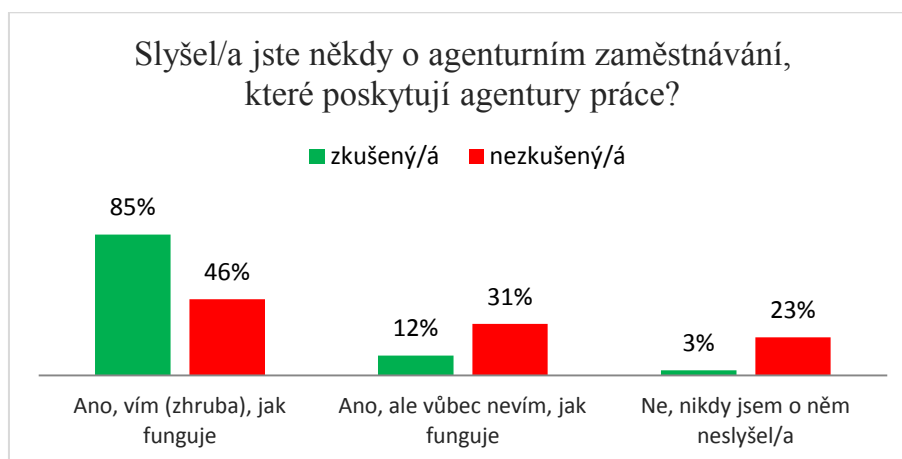

N=500

Na povědomí lidí o agenturním zaměstnávání má vliv to, zda s ním již mají zkušenost, což lze logicky předpokládat. Respondenti se zkušeností o agenturním zaměstnávání častěji slyšeli a mají výrazně vyšší povědomí o tom, jak funguje oproti lidem, kteří zkušenost nemají. Tento vztah byl prokázán i analýzou, kdy Spearmanův korelační koeficient ukázal na statisticky významnou pozitivní souvislost (hodnota Spearmanova koeficientu byla 0,310). Avšak i v rámci respondentů, kteří zkušenost nemají, necelá polovina respondentů odpověděla, že o agenturním zaměstnávání slyšela a ví, jak funguje.

Graf 14: Povědomí lidí o agenturním zaměstnávání na základě zkušenosti

N=500

Souvislost povědomí byla dále dle navržených hypotéz testována s postojem lidí k agenturnímu zaměstnávání. Bylo předpokládáno, že lidé, kteří slyšeli o agenturním zaměstnávání a vědí, jak funguje, by se spíše obrátili na agentury práce při hledání zaměstnání, mají v ně větší důvěru a spíše by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Výsledná tabulka ukazuje, že v rámci testovaných hypotéz existuje nejsilnější souvislost mezi povědomím o fungování agenturního zaměstnávání a důvěrou lidí v agentury práce, a to taková, že lidé, kteří mají povědomí o fungování agenturního zaměstnávání, mají spíše důvěru v agentury práce, jak bylo předpokládáno. Souvislost, opět pozitivní, byla analýzou prokázána také v případě využití agentur práce při hledání zaměstnání. Jak tedy bylo předpokládáno, lidé s povědomím o fungování agenturního zaměstnávání by se spíše obrátili na agentury práce při hledání zaměstnání. Avšak celkově jsou tyto vztahy spíše slabší. V případě ochoty nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání analýza vztah proměnných nepotvrdila. Do hry zde

mohou vstupovat další skutečnosti jako, zda je povědomí lidí založeno na legálním či nelegálním působení agentur práce či další proměnné.

Tabulka 3: Souvislost povědomí s postojem

		Využití AP	Důvěra v AP	Ochota nechat se zaměstnat AZ
Povědomí o AZ	Korelační koeficient	,102*	,115*	,004
	Statistická významnost	,022	,010	,934
	N	500	500	500

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

AP=agentury práce

AZ=agenturní zaměstnávání

6.4 Postoj lidí a sociodemografické charakteristiky

Postoj lidí k agenturám práce, reprezentovaný proměnnými: využití agentur práce při hledání zaměstnání, důvěra lidí v agentury práce a ochota se jimi nechat zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, byl dále testován v rámci sociodemografických proměnných, které byly stanoveny v hypotézách. Ke zjištění vztahu byla použita korelační (resp. kontingenční) analýza. Pro analýzu proměnných ordinálního typu (důvěra, věk, vzdělání, velikost místa bydliště a osobní čistý měsíční příjem), jsme použili z výše uvedených důvodů Spearmanův korelační koeficient. Na nominální proměnné (pohlaví, ekonomická situace a obor zaměstnání) byl, jako je popsáno výše, použit chí-kvadrát test nezávislosti znaků a jako míra asociace Cramerovo V.

V rámci proměnných, reprezentujících postoj lidí k agenturám práce a sociodemografických proměnných, byla statisticky významná souvislost korelační analýzou odhalena ve všech případech pouze u proměnné „vzdělání“. Jak ukazuje následující tabulka, Spearmanův koeficient je vždy záporné hodnoty a s růstem jedné proměnné, tedy klesá druhá. Proměnná vzdělání působí stejným směrem v případě otázky využití agentur práce při hledání zaměstnání, důvěry lidí v agentury práce a ochoty lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Vzdělání respondenta má tedy vliv na tyto proměnné a to takový, že vzdělanější lidé více důvěřují agenturám práce, častěji by je využili při hledání zaměstnání a spíše by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnání než lidé méně vzdělaní, i když v posledním

případě je souvislost o něco méně výrazná. Lze předpokládat, že lidé s vyšším vzděláním méně podléhají stereotypnímu myšlení a negeneralizují protiprávní jednání některých agentur na všechny agentury práce. Šetření Proměny české společnosti také ukázalo, že osoby s vyšším ukončeným vzděláním zajímá především náplň práce, naopak pro většinu lidí se základním vzděláním je velmi důležitá jistota práce [Proměny české společnosti (online)]. Z povahy agenturního zaměstnávání víme, že nejistota je pro něj charakteristická, což může způsobovat vyšší nedůvěru v agentury práce u lidí s nižším vzděláním. Roli zde dle zaměstnankyň agentur práce hrají také šedé agentury, které fungují především v rámci výrobních pozic, kde jsou také lidé s nižším vzděláním a tím pádem mohou mít častěji negativní zkušenost. Ve výrobě se častěji objevují kauzy obcházení legislativy než u administrativních pozic, kde jsou agentury opatrnější a více si hlídají smluvní podmínky, neboť jak se domnívá Martina H.: *„Vzdělanější člověk může negativně působit na agenturu, vznést stížnosti na příslušné úřady a přivést agenturu do problémů. To samozřejmě může udělat každý, ale ne každého to napadne“*. Michaela D. také zmínila problém informovanosti, která je právě u vzdělanějších lidí vyšší.

Souvislost byla také odhalena v případě osobního čistého měsíčního příjmu a důvěry lidí v agentury práce. Tato souvislost působí stejným směrem, tedy se zvyšujícím se příjmem, stoupá důvěra lidí v agentury práce, i když tento vztah je slabší než v případě vzdělání. Obecně platí, že čím vyšší má člověk vzdělání, tak tím více vydělává. Podle průzkumu Platy.cz lidé s vysokoškolským titulem vydělávají v průměru o 30% více v průběhu aktivní kariéry než mají středoškoláci s maturitou a dokonce o 41% více peněz než si vydělají středoškoláci bez maturity [Platy (online)]. Ve výzkumu Proměny české společnosti česká populace zařadila finanční ohodnocení na třetí místo v žebříčku aspektů, které jsou pro ně důležité při hledání zaměstnání. Avšak 71% lidí s nejnižším vzděláním a jen 46% vysokoškolsky vzdělaných respondentů by při hledání nové práce vnímalo nabízený plat jako velmi důležitý. Pro lidi s vyšším vzděláním a vyšším příjmem tedy není finanční ohodnocení zaměstnání tak důležitý aspekt jako pro lidi s nižším vzděláním a nižšími příjmy. Agenturní zaměstnávání je pak často spojováno právě s nižšími platy, především pak u výrobních pozic. Svou roli zde tedy hraje nejistota provázející agenturní zaměstnávání, kdy pro lidi s nižšími platy může mít případná ztráta zaměstnání a příjmu fatální následky. Pravděpodobně z výše popsaných

důvodů mají lidé s nižším vzděláním a lidé s menšími příjmy také nižší důvěru v agentury práce než lidé s vyšším vzděláním a lidé s vyššími příjmy.

Tabulka 4: Souvislost sociodemografických proměnných s postojem

		Využil/a byste AP?	Důvěřujete AP?	Nechal/a byste se zaměstnat formou AZ?
Vzdělání	Korelační koeficient	-,186**	-,176**	-,104*
	Statistická významnost	,000	,000	,020
Osobní čistý měsíční příjem	Korelační koeficient	-,079	-,096*	-,007
	Statistická významnost	,091	,041	,889

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

N=500 (příjem N=457)

AP=agentury práce

AZ=agenturní zaměstnávání

Chí-kvadrát test nezávislosti znaků dále testoval souvislost proměnných: využití agentur práce, důvěra lidí k agenturám práce a ochota nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání s dichotomickou proměnnou pohlaví a nominální proměnnou ekonomická situace, na které nemohl být použit Spearmanův korelační koeficient. Statisticky významná souvislost však byla odhalena pouze v případě vztahu důvěry a pohlaví, jak ukazují následující tabulky. Vypočtená pravděpodobnost chyby prvního druhu chí-kvadrát testu je menší než 0,05, můžeme tedy konstatovat souvislost proměnných. Cramerovo V vyjadřuje míru asociace, která je sice slabší, nicméně je statisticky signifikantní. Pohlaví má tedy jistý slabší vliv na to, zda lidé důvěřují či nedůvěřují agenturám práce.

Tabulka 5: Míra souvislosti pohlaví a důvěry

Míra asociace			
		Hodnota	Statistická významnost
Nominal by Nominal	Cramerovo V	,217	,000
N		500	

Abychom zjistili strukturu vztahu mezi pohlavím a důvěrou nechali jsme si v rámci následující kontingenční tabulky vypočítat také adjustovaná residua. Statisticky významná residua vyšla u možnosti "vůbec nedůvěřuji" a "nevím". V rámci možnosti

"vůbec nedůvěřuji" je hodnota residua u mužů 3,6 a u žen -3,6, což znamená, že muži častěji vůbec nedůvěřují agenturám práce, ženy naopak méně často. Muži také mají více vyhraněný názor na agentury práce a statisticky méně často volili možnost „nevím“, naopak ženy statisticky více často neví, zda důvěřují agenturám práce. Tyto vztahy lze tedy očekávat v populaci obecně. V ostatních polích tabulky nejsou v rámci residuí statisticky významné a zobecnitelné rozdíly mezi náhodným a empirickým rozložením. V rámci zobrazení řádkových procent však vidíme, že i v ostatních kategoriích existují mírné rozdíly v zastoupení mužů a žen v rámci kategorií důvěry. Výraznější rozdíl je v kategorii „spíše důvěřuji“, kterou ženy oproti mužům volili nejčastěji. Muži naopak nejčastěji volili odpověď „spíše nedůvěřuji“.

Ženy jsou na trhu práce více nezaměstnaností ohroženou skupinou než muži, a to především v období před a po mateřství. Při hledání práce jsou tedy více omezeny možnostmi, které se jim pro sladění práce a rodiny otevírají. Agentury práce především skrze agenturní zaměstnávání takové flexibilní úvazky zprostředkovává, což může mít vliv právě na důvěru žen k agenturám práce a zájem o jejich služby, jak se také domnívá zaměstnankyně agentury práce Michaela D. Obecně jsou, podle zaměstnankyň agentury práce, ženy důvěřivější a spíše si nechají skutečnosti vysvětlit.

Tabulka 6: Souvislost pohlaví s kategoriemi důvěry

		Důvěřujete AP?					
		Zcela důvěřuji	Spíše důvěřuji	Spíše nedůvěřuji	Vůbec nedůvěřuji	Nevím	Celkem
Muži	% řádková	1,6%	31,0%	33,5%	25,7%	8,2%	100%
	Adjustovaná residua	0,4	-1,6	1,0	3,6	-3,5	
Ženy	% řádková	1,2%	37,6%	29,4%	12,9%	18,8%	100%
	Adjustovaná residua	-0,4	1,6	-1,0	-3,6	3,5	
Celkem	% řádková	1,4%	34,4%	31,4%	19,2%	13,6%	100%

AP=agentury práce

V ostatních případech analýzou nebyla odhalena statisticky významná souvislost proměnných postoje lidí k agenturám práce s ostatními sociodemografickými ukazateli. Věk, velikost místa bydliště, ekonomická situace ani obor zaměstnání tedy pravděpodobně nemají vliv na důvěru lidí v agentury práce a na to, zda by je lidé využili při hledání zaměstnání či by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání nebo do vztahu vstupují ještě další proměnné.

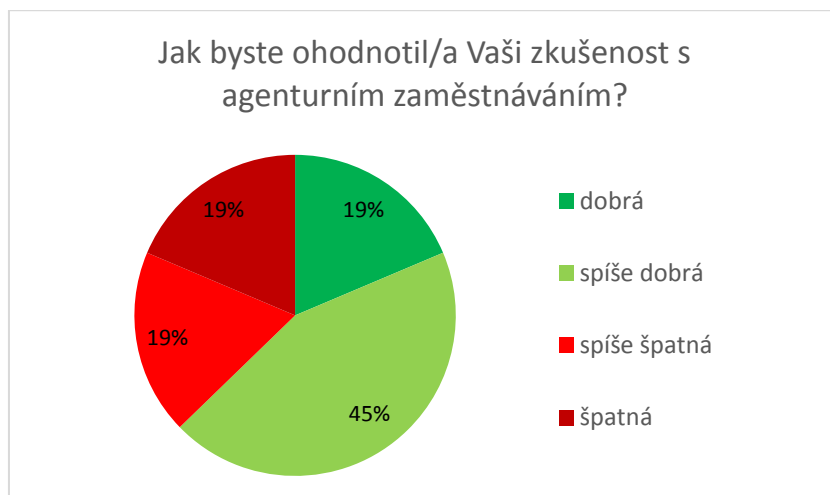
6.5 Motivy pro a proti přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání

Cílem výzkumu bylo také zjištění, proč by respondenti nabídku agenturního zaměstnávání přijali nebo naopak co je důvodem, že by ji nepřijali. Respondenti, kteří na otázku, zda by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, odpověděli „ano, bez výhrad“ nebo „ano, za určitých podmínek“, odpovídali pak pro zjištění motivace také na otázku „Co si od možnosti přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání slibujete především?“. Na tuto otázku odpovídalo celkem 184 respondentů. Na otázku „Jaké jsou hlavní důvody, proč byste se nenechal/a zaměstnat formou agenturního zaměstnávání?“ pak odpovídali pouze respondenti, kteří na předchozí otázku, zda by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, odpověděli „ne, nepřijal/a“. Na tuto otázku odpovídalo celkem 316 respondentů. V obou případech byla možnost vybrat více odpovědí. Odpovědi byly analyzovány zvlášť pro respondenty, kteří již mají zkušenost s agenturním zaměstnáváním a jsou více kompetentní se k tématu vyjadřovat a zvlášť pro respondenty, kteří zkušenost nemají a reprezentují názory většinové společnosti.

Je třeba také dodat, že respondenti, kteří mají zkušenost s agenturním zaměstnáváním, tuto zkušenost hodnotí častěji jako spíše dobrou nebo dobrou, v součtu 64% lidí. Naopak 38% respondentů bylo nebo je se zkušeností s agenturním zaměstnáváním nespokojeno a tuto zkušenost hodnotí jako spíše špatnou či špatnou, z celkového počtu 65 respondentů to bylo 24 lidí. Otázku na spokojenost položila ve svém šetření také konfederace Ciett agenturním zaměstnancům po celém světě. Celosvětový průměr ukázal, že 49% agenturních zaměstnanců je spokojeno a 33% velmi spokojeno ve svém zaměstnání, v součtu tedy 82% [Ciett 2015 (online)]. Celosvětově je spokojenost agenturních zaměstnanců tedy vyšší než v ČR, avšak je třeba vzít v potaz, že Ciett šetřil respondenty, kteří v současné době jsou agenturními zaměstnanci a to v agenturách, jež jsou členy konfederace Ciett a deklarují tak své transparentní a legální fungování. Kdežto respondenty našeho šetření tvořili také lidé, kteří měli přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním také v minulosti a navíc bez ohledu na to, o jakou agenturu se jednalo a zda bylo její počínání legální. O co více, v minulosti byla legislativa zastřešující agenturní zaměstnávání méně jasně definována, kdežto dnes dochází k jejímu neustálému zpřísnování. Obecně však můžeme tvrdit, že zkušenost lidí s agenturním zaměstnáváním je ve většině případů hodnocena kladně.

Tuto zkušenost mají také zaměstnankyně agentury práce, kdy se ve většině případů neseťkávají s negativními reakcemi zaměstnanců, naopak často se stává, že se na ně člověk po ukončení doby určité znovu obrátí při hledání nového zaměstnání.

Graf 15: Hodnocení zkušenosti s agenturním zaměstnáváním

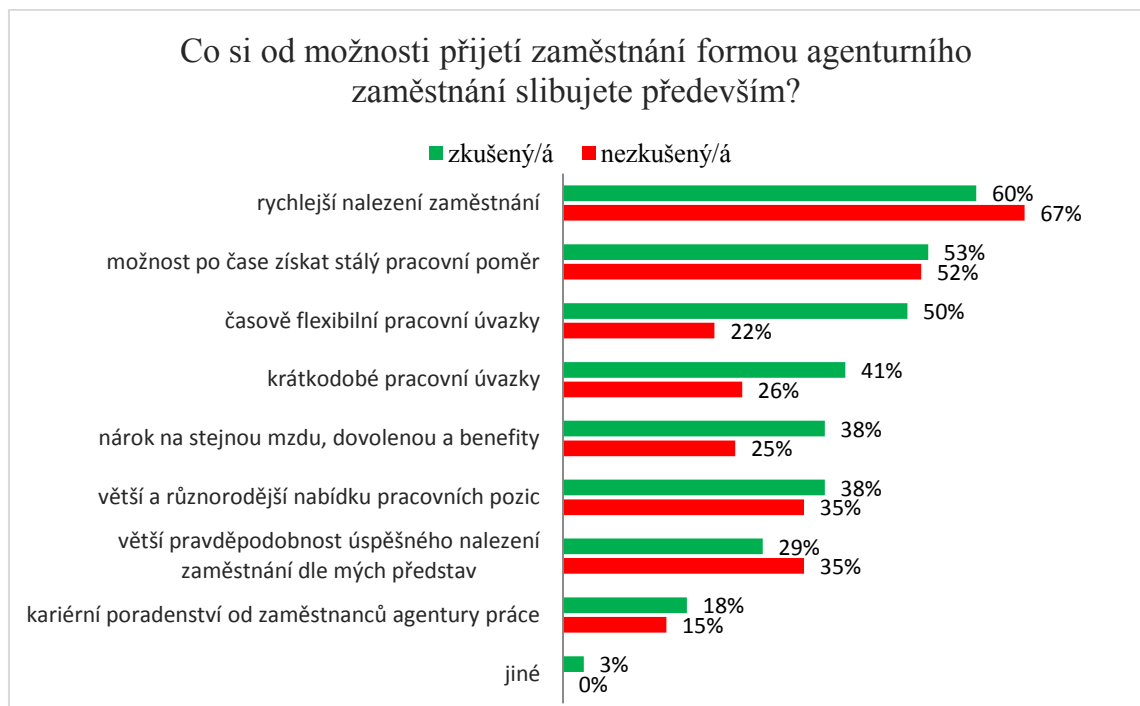
N=65

6.5.1 Motivy pro

V rámci motivů pro přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání byla obecně nejčastěji volena možnost rychlejšího nalezení zaměstnání a poté možnost po čase získat stálý pracovní poměr. Zde se lidé bez a se zkušeností spíše nelišili, i když lidé bez zkušenosti si o něco více slibují rychlejší nalezení zaměstnání. V dalších možnostech se lidé bez a se zkušeností lišili více. Nejvýraznější rozdíl můžeme vidět v případě možnosti časově flexibilních a krátkodobých úvazků, které jsou jedním z charakteristických znaků agenturního zaměstnávání. Tuto možnost volili výrazně více lidé, kteří již zkušenost s agenturním zaměstnáváním mají, a lze tedy očekávat, že tyto jeho charakteristiky znají a zároveň je volili jako motivační pro přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání. Lidé se zkušeností si také výrazně více slibují srovnatelné podmínky s kmenovými zaměstnanci, tedy nárok na stejnou mzdu, dovolenou a benefity. Lidé se zkušeností tedy pravděpodobně vědí, že agentury práce se musí řídit zákony, kterými je také definováno, že agenturní zaměstnanci musí mít srovnatelné mzdové a pracovní podmínky jako zaměstnanci kmenoví a tato podmínka je pro ně také případným důvodem přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání.

Oproti tomu lidé bez zkušenosti si od agenturního zaměstnávání více než jiné možnosti slibují větší nabídku pozic a s tím související větší pravděpodobnost úspěšného nalezení zaměstnání dle jejich představ. Obecně nejméně volenou možností pak byla možnost kariérního poradenství od zaměstnanců agentury práce. Odpovědi možnosti jiné zastávaly pouze 1% a obsahovaly pouze odpověď „možnost kdykoli ukončit zaměstnání“, další odpovědi byly irelevantní, neboť neodpovídaly otázce.

Graf 16: Motivace k přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání

N=184

Konfederace Ciett ve svém šetření položila podobnou otázku agenturním zaměstnancům v různých zemích, a to otázku z jakého důvodu přijali nabídku agenturního zaměstnávání. Mezi nejčastějšími odpověďmi se vyskytovaly důvody: je to přechodný můstek ke stálému zaměstnání, rychlejší nalezení zaměstnání, získání zkušeností, je to dobrý pracovní start, flexibilita práce a extra výdělek [Ciett 2015 (online)]. Možnost získat po čase stálý pracovní poměr a rychlejší nalezení zaměstnání se nejčastěji objevovalo i v tomto výzkumu, z čehož vyplývá, že lidé jsou ochotni přijmout zaměstnání formou agenturního zaměstnávání jako rychlé a dočasné řešení jejich situace a jako přechodný most ke stálému zaměstnání. Tomu odpovídají také další výsledky Ciett, které ukazují, že v ČR 60% úvazků formou agenturního zaměstnávání trvá od 1 do 3 měsíců, 22% má trvání nad 3 měsíce a 18% pod 1 měsíc [Ciett 2015

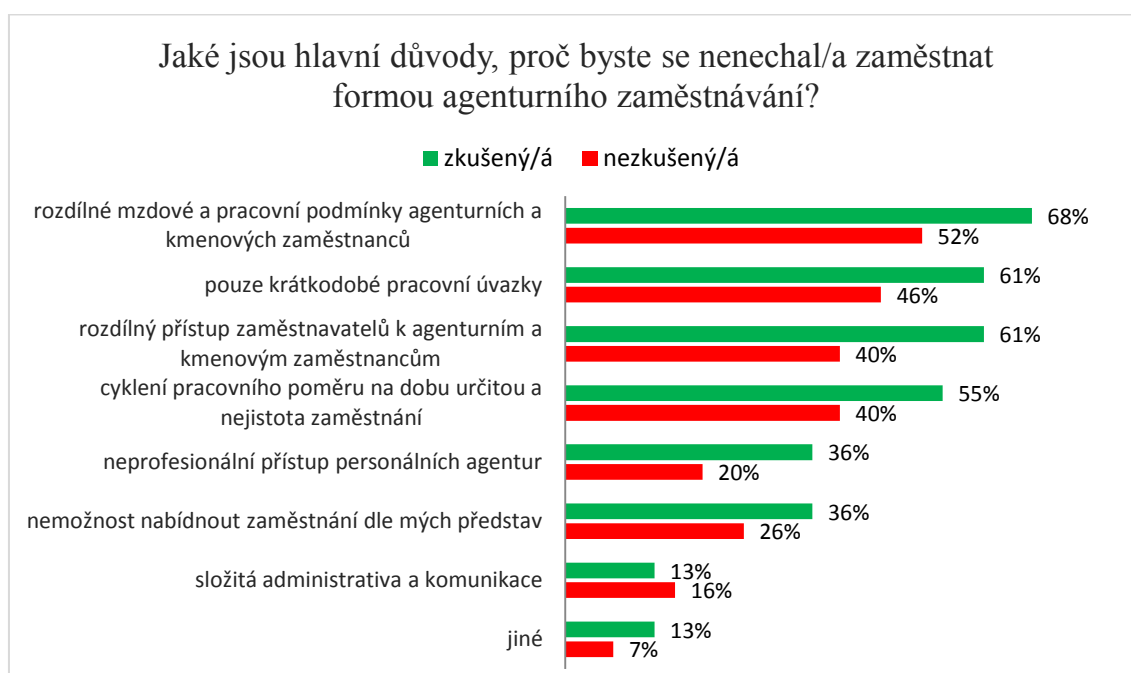
(online)]. Přesto, že agenturní zaměstnávání může trvat i několik let, jedná se ve většině případů o spíše krátkodobé zkušenosti. Jak také uvádí agentura Grafton Recruitment: kandidáti chápou agenturní zaměstnávání jako další možnost, jak získat zaměstnání, důležitá je však pro ně možnost přechodu do kmenového stavu firmy po uplynutí určité doby, což ukázaly také výsledky našeho šetření [Grafton (online)]. S přechodem do kmenového stavu počítá také samotná Směrnice, zastřešující agenturní zaměstnávání na mezinárodní úrovni, jak uvádí pan Mgr. Petr Seidl z MPSV, kde je ukotvena povinnost, že zaměstnavatel by měl zveřejňovat veškeré informace o tom, že nabírá nové zaměstnance do kmenového stavu právě i agenturním zaměstnancům. Samotné zaměstnankyně agentury práce vidí výhody spolupráce uchazeče s agenturou především právě v možnosti nabídnout více pozic, které by pro ně mohly být vhodné. „*Snažíme se také o aktivní oslovování lidí s nabídkami, které odpovídají jejich specifickým a i po několika letech jsme schopni s uchazečem dále spolupracovat, což klasické personální oddělení nedělá*“, uvádí Martina H. Podle Michaeli D., která působí v oddělení administrativních pozic, je pak motivací přijmout zaměstnání formou agenturního zaměstnávání především samotný charakter a náplň práce, kdy agentury práce dnes nenabízí jen dělnické pozice, ale zhruba 30% pozic dané agentury je administrativního charakteru. Ze zkušenosti Michaela D. ví, že: „*Agenturní zaměstnanci mohou být i na vysokých, manažerských, pozicích, často z důvodu, že se jedná o mezinárodní firmy, které si nechtějí zakládat entitu v ČR, protože tu mají jen pár zaměstnanců a jinak sídlí v zahraničí, a tak to řeší formou agenturního zaměstnávání*“. Mimo to, že agenturní zaměstnávání nabízí flexibilní úvazky pro studenty, může být i dobrou startovací pozicí, která otvírá další možnosti jako možnost seznámit se s danou firmou a následná, již zmiňovaná, možnost přechodu do kmenového stavu. Dle pana Ing. Radovana Burkoviče pak reálně zhruba 1/3 dočasně přidělených agenturních zaměstnanců najde trvalé místo u firmy, kde byla původně přidělena agenturou.

6.5.2 Motivy proti

Z následujícího grafu můžeme vidět, že lidé bez a se zkušeností s agenturním zaměstnáváním se v pořadí důvodů neochoty přijmout zaměstnání formou agenturního zaměstnávání víceméně shodli. Nejčastějším důvodem byly pro respondenty rozdílné mzdové a pracovní podmínky agenturních a kmenových zaměstnanců. Dle toho výsledku vidí většina lidí, kteří by se nenechali formou agenturního zaměstnávání zaměstnat, pracovní agentury jako nepoctivé zaměstnavatele, kteří porušují jeden

z klíčových prvků právní úpravy agenturního zaměstnávání. Velmi častá byla také odpověď „rozdílný přístup zaměstnavatelů k agenturním a kmenovým zaměstnancům“, které je stejně tak protiprávním počínáním. Tyto možnosti však volili také respondenti, kteří mají přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním. Zde bohužel nebylo zjišťováno, zda jde o současné zaměstnání či starší zkušenost. I dnes bohužel existují šedé agentury, které se snaží obcházet zákon a parazitovat na svých zaměstnancích. V tomto směru však dochází k neustálému zpříšňování jak legislativy, tak jejich kontrol a protiprávního počínání by tedy oproti minulosti mělo ubývat. Na druhém místě respondentům vadí pouze krátkodobé pracovní úvazky, což je jednou z charakteristik agenturního zaměstnávání, na kterou navazuje další častý důvod, proč lidé nechtějí přijmout zaměstnání formou agenturního zaměstnávání, a to cyklení pracovního poměru na dobu určitou a z toho plynoucí nejistota zaměstnání. Méně často pak volili respondenti nemožnost agentur práce nabídnout zaměstnání dle jejich představ a neprofesionální přístup agentur práce. Naopak respondenti z větší míry nepovažují složitou administrativu a komunikaci za důvod k nepřijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání. Odpovědi, které se vyskytovaly v možnosti „jiné“, byly nejčastěji obměnou negativního postoje k agenturám práce a názoru, že agentury práce vykořisťují a okrádají své zaměstnance.

Graf 17: Důvody nepřijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání

N=316

Dle výsledků vidíme, že v české společnosti stále panují negativní představy o agenturním zaměstnávání, kdy lidé by se nenechali zaměstnat formou agenturního, neboť se často domnívají, že agentury práce nedodržují srovnatelné podmínky agenturních a kmenových zaměstnanců. Podle prezidentky Asociace poskytovatelů personálních služeb (APPS) Jaroslavy Rezlerové je to důsledek mediálního obrazu, kdy novináři píší především o nekalých praktikách některých šedých agentur či agenturní činnost spojují s nelegálním zaměstnáváním [Kariéra (online)]. Šedé agentury pak hází špatné světlo na všechny agentury práce. Zaměstnankyně agentury práce se shodnou na tom, že šedé agentury, které srovnatelné podmínky nedodržují, i dnes existují, nelze však jejich počínání generovat na všechny agentury. Michaela D. dodává, že problém je také v definici toho, co všechno jsou srovnatelné podmínky: *„Zjednodušeně řečeno, srovnatelné podmínky nejsou dle inspektorátu práce podmínky, které nejsou daňově uznatelné. Jsou to například flexipassy, které si nemůže dát firma do nákladů a podle inspektorátu práce tedy nejsou podmínkou, na kterou by měli mít nárok i agenturní zaměstnanci, kteří to mohou vnímat jako nerovné zacházení. Těchto podmínek je však, zvláště po novém metodickém pokynu, stále méně a méně a situace se vyrovnává“*. Sama personalistka Jana P. se při svém působení v mezinárodní firmě nesešla s rozdílným přístupem k agenturním zaměstnancům: *„Zaměstnanci nenahlíželi jinak na agenturní zaměstnance, protože tak ani nebyli prezentováni. Lidé byli představováni jako noví členové týmu a rozdíl se vůbec nedělaly“*. Stejnou zkušenost má i Edita V., která sama byla tři měsíce agenturním zaměstnancem: *„S rozdílnými podmínkami jsem se nesešla, ostatní členové týmu vlastně ani nevěděli, že jsem agenturní zaměstnanec. Věděla to jediné moje nadřízená, která vyplňovala docházku a posílala ji do agentury“*. Z doslechu však Edita ví, že existují firmy, které srovnatelné podmínky ne vždy dodržují. Dokonce slyšela o firmě, která agenturní zaměstnance a kmenové zaměstnance odlišuje jinou barvou pracovních triček a snaží se je takto „motivovat“. Slibuje jim, že pokud budou dobře pracovat, převedou je do kmenového stavu na dobu neurčitou a dostanou ta „lepší“ trika. Takové počínání je však jasně protiprávní. *„Častokrát pak své sliby ani nedodrží, a protože je snadné ukončit s agenturním zaměstnancem poměr, tak jej ukončí. Lidé jsou pak naštvaní na agenturu a už přes ni nechtějí pracovat“*, dodává Edita V.

Agenturní zaměstnávání také nutně nemusí znamenat pouze krátkodobé pracovní úvazky, které byly druhým nejčastěji zvoleným důvodem. Jak uvádí agentura Grafton

Recruitment: „seriózní agentury zaměstnávají své zaměstnance pouze v souladu se zákonem, a to na dohodu o pracovní činnosti nebo hlavní pracovní poměr. Délka trvání smlouvy může být rozdílná, ovšem pracovat přes agenturu mohou zaměstnanci i několik let“ [Grafton (online)]. Personalistka Jana P. také nevidí agenturní zaměstnávání jako pouze krátkodobé: *„Velkou roli zde hraje neinformovanost, když se řekne agenturní zaměstnávání, tak každého napadne krátkodobý úvazek nebo přechodné zaměstnání, ale lidé si neuvědomují, že je to často také jen papírové předání role zaměstnavatele na agenturu. Vím o spoustě lidí, kteří fungují pod agenturou třeba 4 roky a mají ve firmě celkem vysokou pozici., která tak byla trvale nastavena nikoli jako něco a priori přechodného. Často se však agenturní zaměstnávání vnímá jako záplata, především pak u dělnických pozic. To ale také nemusí být pravda. V naší firmě jsme celý sklad převáděli na agenturu, ale pracovali tam regulérní, dlouhodobí zaměstnanci. Zde byl důvodem headcount“*. Naopak prezident Asociace Pracovních Agentur pan Ing. Radovan Burkovič právě v tomto přístupu vidí určitý problém: *„Krátké úvazky a cyklení doby určité jsou podstatou agenturního zaměstnávání. Je to individuální a mnoha lidem to naopak vyhovuje. Co se nelíbí ani nám je systém, kdy podniky záměrně mají desítky procent stejných agenturních zaměstnanců několik let po sobě. Jen jim dají vždy v prosinci podepsat papír, že žádají o prodloužení dočasného přidělování. Víme o extrémech, kdy takto lidé na jednom místě v jedné fabrice pracují 7 a více let. To je skutečně hrubé zneužívání institutu dočasného přidělování“*.

Dle zaměstnankyně agentury práce Martiny H. je to pak především nejistota, co je nevýhodou pro agenturní zaměstnance. Těm může být přislíbeno prodloužení po skončení doby určité, není to však doloženo smlouvou. *„Zaměstnanci se k době určité většinou nestaví nijak pozitivně, avšak pokud je s nimi zacházeno adekvátně, jsou ochotni tuto podmínku přijmout. Velkou roli zde hraje také finanční ohodnocení“*, dokládá ze své zkušenosti Martina H, která působí v rámci dělnických pozic. Nejistota práce je zásadní také podle pana Mgr. Petra Seidla z MPSV, kdy většina má své závazky a potřebu jistoty v sobě zakódovanou.

6.6 Vytvoření typologie

V poslední části analýzy byla vytvořena typologie postojů k agenturnímu zaměstnávání a agenturám práce obecně. Typologie rozděluje respondenty na základě dvou proměnných, a to důvěry lidí v agentury práce a ochoty nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Typologie tedy reprezentuje nejen důvěru v rámci teoretického postoje k agenturám práce, ale i praktickou ochotu se jimi nechat či nenechat zaměstnat. Odpovědi na tyto otázky rozřadily respondenty mezi tři typy, a to: „profil pozitivního postoje“, „profil neutrálního postoje“ a „profil negativního postoje“. Typ „profil pozitivního postoje“ se skládá z respondentů, kteří na otázku, zda důvěřují agenturám práce, odpověděli zcela nebo spíše důvěřují a zároveň na otázku, zda by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, odpověděli „ano, bez výhrad“ nebo „ano, za určitých podmínek“. Do profilu pozitivního postoje bylo zahrnuto 96 respondentů a je profilem s nejnižším počtem respondentů. Typ „profil negativního postoje“ reprezentuje respondenty, kteří na otázku, zda důvěřují agenturám práce, odpověděli „spíše nedůvěřuji“ nebo „vůbec nedůvěřuji“ a zároveň na otázku, zda by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, odpověděli „ne, nenechala“. Do profilu negativní postoj spadá 191 respondentů. Zbylí respondenti spadají do profilu neutrálního postoje, ve smyslu postoje nevyhraněného, a je jich 213. Je třeba dodat, že tato typologie je samozřejmě spíše orientační, neboť počet respondentů v jednotlivých typech je pro silnější typologii příliš malý.

U jednotlivých profilů poté byla pomocí korelační či kontingenční analýzy sledována jejich souvislost se sociodemografickými proměnnými: pohlaví, věk, vzdělání, velikost místa bydliště, ekonomická situace, osobní čistý měsíční příjem a obor zaměstnání a s proměnnými povědomí a zkušenost. Pro zjištění souvislosti u ordinálních proměnných byl opět použit Spearmanův korelační koeficient, u nominálních dat chí-kvadrát test nezávislosti znaků. Tato část ukázala, zda testované proměnné měly vliv (a jaký) na rozřazení respondentů do jednotlivých profilů.

Cílem a vyústěním této části analýzy bylo vytvořit profil člověka, který má vyhraněný postoj, tedy pozitivní nebo negativní, k agenturnímu zaměstnávání a agenturám práce a následně pak pomocí deskriptivní analýzy zjistit co je pro daný profil charakteristické v rámci sociodemografických a dalších proměnných, a to i ve srovnání s ostatními profily. Toto srovnání přineslo lepší vhled do charakteristik, které jsou typické pro jednotlivé profily a tedy pro lidi s pozitivním či negativním postojem. V

následujících tabulkách jsou vyznačeny statisticky významné hodnoty nebo hodnoty, se kterými v analýzách dále pracujeme.

6.6.1 Souvislost se sociodemografickými proměnnými

V následující části byl testován vliv sociodemografických proměnných, které byly používány již v předešlých analýzách, na rozdělení respondentů do profilu pozitivního, neutrálního a negativního postoje. Statisticky významná souvislost byla odhalena v případě proměnné pohlaví, vzdělání a velikost místa bydliště, určitá souvislost pak také v případě věkových kategorií. V případě ekonomické situace, osobního čistého příjmu a oboru zaměstnání nebyla odhalena žádná souvislost s rozdělením respondentů do jednotlivých profilů. Tyto proměnné tedy pravděpodobně na rozdělení nemají vliv nebo zde do hry vstupují další proměnné. V následujících kapitolách postupujeme dle testovaných proměnných, kde byla odhalena určitá souvislost a vyústěním těchto částí je graf, zobrazující strukturu profilů z pohledu dané sociodemografické proměnné.

6.6.1.1 Pohlaví

Proměnná pohlaví je dichotomická, proto byl pro zjištění souvislosti profilů naší typologie s pohlavím použit chí-kvadrát test nezávislosti znaků. Vypočtená pravděpodobnost chyby prvního druhu je menší než 0,05 a naše typologie tedy souvisí s pohlavím. Míra asociace Cramerovo V říká, že vztah mezi proměnnými je slabší, nicméně je statisticky signifikantní. Pohlaví má tedy jistý slabší vliv na to, zda lidé spadají do profilu pozitivního postoje, neutrálního či negativního.

Tabulka 7: Míra souvislosti profilů s pohlavím

Míra asociace		Hodnota	Statistická významnost
Nominal by Nominal	Cramerovo V	,112	,043

N=500

Abychom zjistili strukturu vztahu mezi pohlavím a jeho rozdělením do jednotlivých profilů, nechali jsme si v rámci následující kontingenční tabulce, mimo řádková procenta, vypočítat také adjustovaná residua. Statisticky významná residua vyšla u mužů i žen v rámci negativního postoje. Muži tedy statisticky více často spadají do negativního postoje a ženy naopak méně často. V ostatních polích tabulky nejsou

statisticky významné rozdíly. V rámci zobrazení řádkových procent však vidíme, že i v ostatních kategoriích existují mírné rozdíly v rozložení mužů a žen do profilů. Ženy nejvíce zastávají neutrální postoj, kam jich bylo rozřazeno také procentuálně o něco více než mužů, více jich bylo zařazeno také do pozitivního postoje.

Jak již bylo zmiňováno, ženy pravděpodobně na agenturním zaměstnávání více oceňují možnost flexibility. Dle šetření Proměny české společnosti naprostá většina žen považuje možnost skloubení práce s rodinným životem za podstatné hledisko při hodnocení zaměstnání, pro téměř tři čtvrtiny z nich je tato možnost velmi důležitá na rozdíl od mužů. Mužům se naopak nemusí zamlouvat nižší platy, se kterými je agenturní zaměstnávání spojováno, neboť finanční ohodnocení je pro ně v žebříčku hodnot důležitější než pro ženy [Proměny české společnosti (online)].

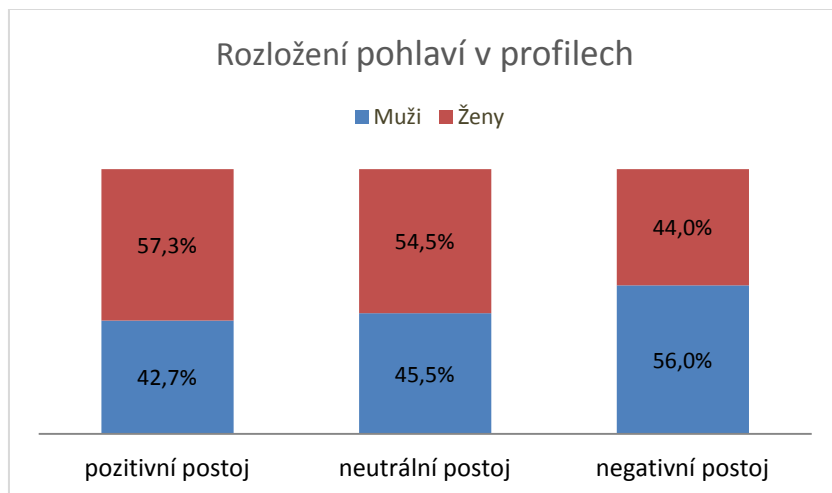
Tabulka 8: Souvislost pohlaví s postoji

		Pozitivní postoj	Neutrální postoj	Negativní postoj	Celkem
Muži	Počet	41	97	107	245
	% řádková	16,7%	39,6%	43,7%	100%
	Adjustovaná residua	-1,4	-1,3	2,5	
Ženy	Počet	55	116	84	255
	% řádková	21,6%	45,5%	32,9%	100%
	Adjustovaná residua	1,4	1,3	-2,5	
Celkem	Počet	96	213	191	500
	% řádková	19,2%	42,6%	38,2%	100%

Výsledný graf dále ukazuje rozložení pohlaví v jednotlivých profilech, čímž definuje, co je pro daný profil typické. Výrazné rozdíly můžeme nalézt především ve srovnání profilu pozitivního a negativního postoje navzájem, ale i ve srovnání procentuálního zastoupení mužů a žen v jednotlivých profilech. V rámci profilu pozitivního postoje vidíme, že jsou výrazně více zastoupeny ženy oproti mužům. Ženy jsou v profilu pozitivního postoje zastoupeny více i oproti ženám v ostatních profilech. U profilu negativního postoje je to právě naopak, je zde procentuálně více mužů oproti ženám, ale i výrazně více oproti mužům v ostatních profilech. Neutrální postoj se v procentuálním zastoupení nejvíce blíží zastoupení pohlaví ve vzorku obecně, je zde o něco více žen a něco méně mužů. Z výsledků lze tedy odvodit, že pozitivní postoj je reprezentován více ženami, které spíše důvěřují agenturám práce a zároveň by se

nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, negativní postoj je pak více reprezentován muži.

Graf 18: Muži a ženy v profilech

N=500

6.6.1.2 Vzdělání

Korelační analýza naší typologie a vzdělání ukázala, že tyto proměnné spolu souvisí. Vypočítaná hodnota statistické významnosti je menší než námi předem stanovená chyba I. druhu (0,05) a očekáváme tedy, že vzdělání má vliv na rozložení respondentů v jednotlivých profilech typologie. Spearmanův korelační koeficient ukazuje významnou negativní souvislost, což znamená, že čím vyšší vzdělání, tím spíše bude mít respondent pozitivní postoj, což souhlasí i s výsledky předchozích analýz.

Tabulka 9: Míra souvislosti vzdělání a profilů

	Vzdělání
Korelační koeficient	-,192**
Statistická významnost	,000

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

N=500

Tabulka s řádkovými četnostmi ukazuje, jaké je tedy rozdělení respondentů do jednotlivých profilů naší typologie na základě jejich dosaženého vzdělání. Nejvýraznější rozdíl můžeme vidět u lidí se ZŠ vzděláním a vyučen, kteří byli častěji zařazeni do profilu negativního postoje a naopak méně často mají pozitivní postoj.

Naopak vysokoškolsky vzdělaní lidé výrazně méně často spadají do profilu negativního postoje. Středoškolsky vzdělaní jsou nejméně vyhraněnou skupinou, ve všech profilech je hodnota jejich procentuálního zastoupení uprostřed. Lze tedy tvrdit, že vzdělání má vliv na rozdělení respondentů do jednotlivých profilů, a to takový, že lidé s nižším vzděláním zastávají více negativní postoj a lidé středoškolsky či vysokoškolsky vzdělaní neutrální či pozitivní postoj.

Šetření Proměny české společnosti také ukázalo, že osoby s vyšším ukončeným vzděláním při hledání práce kladou důraz na náplň práce a více vyhledávají práci, která by jim přinesla pocit úspěchu a v níž by mohli rozvíjet své schopnosti. Jistota zaměstnání pro ně není směrodatná do takové míry, jako je tomu u skupin s nižším vzděláním. „Pro téměř 80 % těch, kteří zakončili nejvýše základní školu, je jistota práce velmi důležitá, přičemž totéž si myslí jen něco málo přes polovinu lidí s vysokoškolským titulem. Tyto závěry napovídají, že s rostoucím vzděláním se zvyšuje orientace na náplň práce a uspokojení, které její výkon přináší, a naopak klesá důraz na zabezpečení a stabilitu plynoucí ze zaměstnání“ [Proměny české společnosti (online)]. Z povahy agenturního zaměstnávání víme, že přináší sice různorodé nabídky, avšak spíše krátkodobé pracovní úvazky. Tyto pracovní úvazky mohou být neustále prodlužovány i po několik let, ale v zásadě cyklení pracovních úvazků na dobu určitou s sebou nutně přináší nejistotu zaměstnání. Nejistotu přináší také fakt, že dočasné přidělení zaměstnance lze v postatě kdykoli ukončit. Pro většinu lidí s nižším vzděláním je jistota práce velmi důležitým aspektem, což může způsobovat jejich negativní vztah k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání. Svou roli může hrát také to, že s nelegálními agenturami se více setkáváme ve výrobních společnostech, kde pracují právě lidé s nižším vzděláním. Negativní zkušenost, ať už přímá či zprostředkovaná, může pak ovlivnit postoj lidí ke všem agenturám práce.

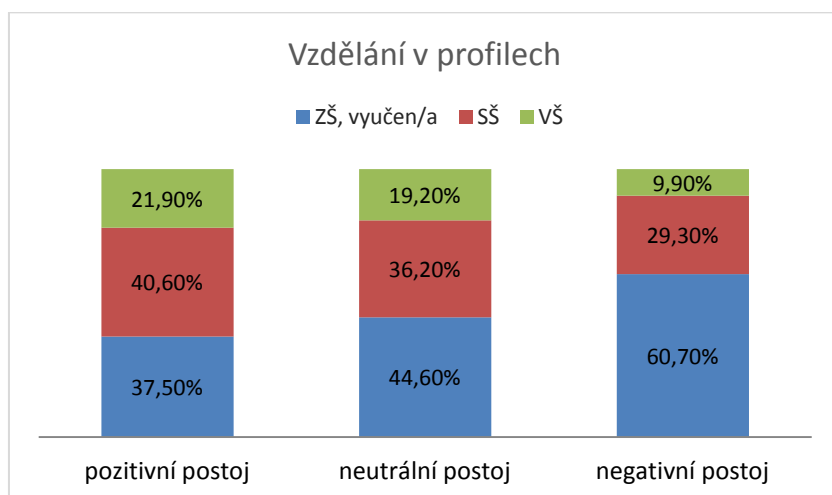
Tabulka 10: Souvislost vzdělání s postoji

		Pozitivní postoj	Neutrální postoj	Negativní postoj	Celkem
ZŠ, vyučen/a	Počet	36	95	116	247
	% řádková	14,6%	38,5%	47,0%	100%
SŠ	Počet	39	77	56	172
	% řádková	22,7%	44,8%	32,6%	100%
VŠ	Počet	21	41	19	81
	% řádková	25,9%	50,6%	23,5%	100%
Celkem	Počet	96	213	191	500
	% řádková	19,2%	42,6%	38,2%	100%

N=500

Následující graf na základě sloupcových procent ukazuje, jaké je tedy vzdělanostní rozložení v jednotlivých profilech naší typologie. Výrazné rozdíly jsou viditelné jak mezi profily, tak i v rámci zastoupení vzdělanostních skupin ZŠ nebo vyučen/a, SŠ a VŠ v jednotlivých profilech. Analýza ukázala, že v rámci profilu pozitivního postoje je mnohem méně zastoupena kategorie ZŠ, vyučen/a a naopak procentuálně více jsou zastoupeny kategorie SŠ a VŠ, to vše oproti lidem s neutrálním postojem, ale především oproti lidem z profilu negativního postoje. V profilu pozitivního postoje nalezneme nejvíce lidí se středoškolským vzděláním, o něco méně se základním vzděláním a na posledním místě lidí s vysokoškolským vzděláním. Je však třeba připomenout, že lidé se vzděláním ZŠ a vyučen/a tvořili v celkovém rozložení vzorku 50%. Ve srovnání s lidmi s negativním postojem, lze tedy tvrdit, že do profilu pozitivního postoje spadají spíše vzdělanější lidé. Naopak negativní postoj je charakteristický právě vzdělanostní skupinou ZŠ a vyučen/a, která reprezentuje zhruba 61% tohoto profilu. Nejméně lidí s negativním postojem má vysokoškolské vzdělání, a je jich procentuálně výrazně méně i oproti lidem se stejným vzděláním ve zbylých profilech. Lze tedy tvrdit, že pro profil negativního postoje je charakteristickým respondentem respondent se základním vzděláním nebo vyučen/a a lidé s pozitivním postojem jsou spíše středoškolsky či vysokoškolsky vzdělaní.

Graf 19: Vzdělanostní struktura profilů

N=500

6.6.1.3 Velikost místa bydliště

Korelační analýza a Spearmanův korelační koeficient ukázaly ve vztahu profilů v rámci typologie a kategorií velikosti místa bydliště sice slabší negativní souvislost, ale stále statisticky významnou, neboť statistická významnost je nižší než 0,05, námi předem stanovená chyba I. druhu. Negativní souvislost ukazuje na to, že lidé s pozitivním postojem mají spíše trvalé bydliště ve velkých městech nad 100 000 obyvatel a lidé z negativního spíše z menších měst.

Tabulka 11: Míra souvislosti velikosti místa bydliště s postojem

	Velikost místa bydliště
Korelační koeficient	-,089*
Statistická významnost	,046

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

N=500

Následující tabulka umožňuje vzhled do této souvislosti a menší rozdíly v zastoupení lidí v kategoriích velikosti bydliště v rámci jednotlivých profilů opravdu můžeme nalézt. Nejvýraznější je rozdíl u lidí z velkých měst nad 100 000 obyvatel. Tito lidé častěji spadají do profilu pozitivního postoje a naopak méně často mají negativní postoj. Lidé ze středních měst s 20 000 až 99 999 obyvateli a menších měst s 5 000 až 19 999 obyvateli mají nejčastěji negativní postoj, lidé z malých měst a vesnic mají ve srovnání nejvíce neutrální postoj.

Jelikož agentury práce působí spíše ve větších městech, kde také sídlí velké firmy, které nejčastěji využívají agenturního zaměstnávání, bylo předpokládáno, že lidé z větších měst budou mít spíše pozitivní postoj. Také proto, že v předchozí části analýzy bylo zjištěno, že povědomí o fungování agenturního zaměstnávání a zkušenosti s ním zvyšují důvěru v agentury práce. Lidé z větších měst tedy častěji přijdou do styku s agenturami práce a agenturním zaměstnáváním, což může zvyšovat jejich důvěru v agentury práce a ochotu nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání.

Tabulka 12: Souvislost velikosti místa bydliště s postoji

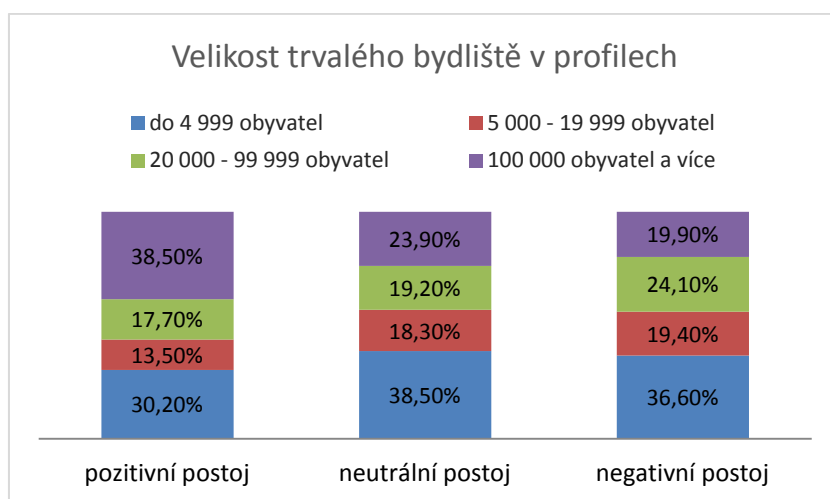
		Pozitivní postoj	Neutrální postoj	Negativní postoj	Celkem
Do 4 999 obyvatel	Počet	29	82	70	181
	% řádková	16,0%	45,3%	38,7%	100%
5 000 - 19 999 obyvatel	Počet	13	39	37	89
	% řádková	14,6%	43,8%	41,6%	100%
20 000 - 99 999 obyvatel	Počet	17	41	46	104
	% řádková	16,3%	39,4%	44,2%	100%
100 000 obyvatel a více	Počet	37	51	38	126
	% řádková	29,4%	40,5%	30,2%	100%
Celkem	Počet	96	213	191	500
	% řádková	19,2%	42,6%	38,2%	100%

N=500

Grafické zobrazení rozložení proměnné velikosti trvalého bydliště v jednotlivých profilech ukazuje, že nejvýraznější rozdíly jsou viditelné mezi profilem pozitivního a negativního postoje, neutrální postoj je opět nejbližší rozložení ve vzorku celkově. V profilu pozitivního postoje je největší zastoupení lidí z velkých měst, a to jak ve srovnání s ostatními kategoriemi v profilu, tak především ve srovnání s lidmi v této kategorii s negativním postojem. Podobně velké procento zastoupení v profilu mají také lidé z malých měst a vesnic do 4 999 obyvatel, avšak jejich zastoupení ve vzorku celkově bylo 36%. V pozitivním profilu je jich tedy procentuálně méně a to i ve srovnání s ostatními profily. Ostatní kategorie v profilu jsou výrazně méně zastoupeny. V rámci profilu negativního postoje nejvíce lidí pochází z vesnic a malých měst do 4 999 obyvatel, avšak toto zastoupení je téměř totožné s celkovým rozložením vzorku. Nelze tedy říci, že lidé z menších měst a vesnic spíše charakterizuje negativní postoj. Ve srovnání lidí z profilu negativního postoje s ostatními profily analýza odhalila největší rozdíl v kategorii lidí z velikostí místa bydliště nad 100 000 obyvatel, která má

procentuálně výrazně nižší zastoupení než tato kategorie lidí v ostatních profilech. Naopak více lidí s negativním postojem je v kategorii středních měst s 20 000 až 99 999 obyvateli a menších měst s 5 000 až 19 999 obyvateli než lidí v těchto kategoriích ve zbylých profilech. Pro respondenty s pozitivním postojem je tedy spíše typické bydliště se 100 000 a více obyvateli, pro respondenty s negativním postojem menší a střední města.

Graf 20: Struktura velikostí trvalých bydlišť v profilech

N=500

6.6.1.4 Věk

Korelační analýza proměnné „věk“ s profily typologie neprokázala statisticky významnou souvislost mezi těmito proměnnými. V následující tabulce však můžeme vidět určité rozdíly v rámci rozdělení respondentů do profilů na základě věkových kategorií. Nejvýznamnější rozdíl vykazuje věková kategorie 55-64 let, kde respondenti výrazně procentuálně více zastávají negativní postoj a naopak méně pozitivní. V ostatních polích tabulky nejsou rozdíly tolik výrazné, avšak můžeme vidět, že nejmladší věková kohorta společně s nejstarší nejčastěji zastává negativní postoj, ostatní věkové kategorie jsou pak nejvíce procentuálně zastoupeny v profilu neutrálního postoje. Věková kategorie 35-44 má ve srovnání s ostatními kategoriemi nejvyšší procentuální zastoupení v rámci pozitivního postoje.

Bylo předpokládáno, že mladší lidé budou mít větší důvěru v agentury práce, častěji by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání a budou tedy spadat spíše do profilu pozitivního postoje z důvodů uvedených na začátku analytické části. Za prvé mladší ročníky nekladou takový důraz na jistotu práce jako starší lidé, jak ukázalo

šetření Proměny české společnosti a za druhé agenturní zaměstnávání je častěji obsazováno mladšími lidmi, jak vyšlo ze statistik Ciett, pro které je agenturní zaměstnávání přechodovým můstkem na trh práce. Přesto, že se věk neukázal jako determinující pro postoje lidí, bylo ukázáno, že mladší lidé a lidé středního věku zastávají spíše pozitivní postoj a naopak starší lidé mají postoj negativní. Starší lidé mohou mít negativní postoj nejen z důvodu nejistoty práce, ale také proto, že agenturní zaměstnávání je poměrně mladým institutem, který pro ně není tolik známý, a z toho důvodu mu nedůvěřují.

Tabulka 13: Souvislost věkových kategorií s postoji

		Pozitivní postoj	Neutrální postoj	Negativní postoj	Celkem
18-24	Počet	12	21	24	57
	% řádková	21,1%	36,8%	42,1%	100%
25-34	Počet	22	48	40	110
	% řádková	20,0%	43,6%	36,4%	100%
35-44	Počet	31	51	43	125
	% řádková	24,8%	40,8%	34,4%	100%
45-54	Počet	23	51	36	110
	% řádková	20,9%	46,4%	32,7%	100%
55-64	Počet	8	42	48	98
	% řádková	8,2%	42,9%	49,0%	100%
Celkem	Počet	96	213	191	500
	% řádková	19,2%	42,6%	38,2%	100%

N=500

6.6.2 Souvislost s dalšími proměnnými

V této části byla provedena korelační analýza souvislosti profilů z naší typologie také s dalšími proměnnými. Mimo sociodemografické proměnné byla tedy zjišťována souvislost s proměnnou povědomí, zkušenost a hodnocení zkušenosti, které nebyly klíčem k rozdělení respondentů do jednotlivých profilů.

Statisticky významná souvislost byla odhalena v případě zkušenosti a hodnocení zkušenosti. V případě povědomí je statistická významnost vyšší než 0,05, přičemž Spearmanův korelační koeficient ukazuje na pozitivní souvislost zkušenosti a hodnocení zkušenosti s profily naší typologie. V případě zkušenosti je souvislost spíše slabá, stále však statisticky významná a říká, že lidé s pozitivním postojem mají spíše zkušenost s agenturním zaměstnáváním a lidé s negativním postojem tuto zkušenost spíše nemají, což potvrzuje předchozí předpoklady. Silný korelační koeficient s proměnnou

hodnocení zkušenosti v podstatě ukazuje, že lidé s pozitivním postojem, kteří mají zkušenost s agenturním zaměstnáváním, tuto zkušenost hodnotí dobře. Lidé s negativním postojem ji pak hodnotí špatně, což je logicky odvoditelné.

Tabulka 14: Souvislost povědomí a zkušenosti s postoji

		Profily
Povědomí o AZ	Korelační koeficient	-,056
	Statistická významnost	,214
	N	500
Zkušenost s AZ	Korelační koeficient	,093*
	Statistická významnost	,037
	N	500
Hodnocení zkušenosti s AZ	Korelační koeficient	,639**
	Statistická významnost	,000
	N	65

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

AZ=agenturní zaměstnávání

6.6.2.1 Povědomí o agenturním zaměstnávání

Přesto, že v předchozí korelační analýze nebyla odhalena statisticky významná souvislost s proměnnou povědomí, která tedy nemá vliv na rozřazení respondentů do profilů, můžeme v rámci zobrazení řádkových četností vidět určité rozdíly. Lidé, kteří mají povědomí o fungování agenturního zaměstnávání, častěji spadají jak do profilu pozitivního, tak negativního postoje. Z předchozí analýzy víme, že lidé s povědomím o agenturním zaměstnávání mají větší důvěru k agenturám práce obecně, ale neplatí, že by se s povědomím zvyšovala také ochota nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Zde lze tedy tvrdit, že lidé, kteří mají povědomí o fungování agenturního zaměstnávání, mají vyhraněný postoj ať už pozitivní nebo negativní. Do neutrálního postoje spadají ve srovnání nejméně často. Naopak lidé, kteří nemají žádné povědomí o existenci či fungování agenturního zaměstnávání, spadají spíše do profilu neutrálního postoje, nemají tedy vyhraněný názor, což by se dalo logicky předpokládat. Méně často však spadají také do profilu negativního postoje.

Tabulka 15: Souvislost povědomí s postoji

		Pozitivní postoj	Neutrální postoj	Negativní postoj	Celkem
Ano, vím, jak funguje	Počet	56	85	112	253
	% řádková	22,1%	33,6%	44,3%	100%
Ano, nevím, jak funguje	Počet	27	68	49	144
	% řádková	18,8%	47,2%	34,0%	100%
Ne, neslyšel/a	Počet	13	60	30	103
	% řádková	12,6%	58,3%	29,1%	100%
Celkem	Počet	96	213	191	500
	% řádková	19,2%	42,6%	38,2%	100%

N=500

6.6.2.2 Zkušenost s agenturním zaměstnáváním

V rámci profilů byla testována také souvislost s proměnnými reprezentující zkušenost. Předchozí korelační analýza odhalila slabší, stále však statisticky významnou souvislost s proměnnou přímé zkušenosti s agenturním zaměstnáváním a silnou souvislost s proměnnou hodnocení zkušenosti, na kterou však odpovídali pouze respondenti, kteří přímou zkušenost mají.

V zobrazených řádkových procentech, můžeme vidět výraznější rozdíl v několika případech. Lidé, kteří mají přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním, mají spíše pozitivní postoj. Lidé, kteří přímou zkušenost nemají, ale určitou zkušenost ano, jelikož se o zaměstnání formou agenturního zaměstnávání ucházeli, také častěji spadají do profilu pozitivního postoje, naopak méně často do profilu neutrálního postoje. Respondenty, kteří nemají žádnou zkušenost s agenturním zaměstnáváním, méně často spadají do profilu pozitivního postoje, naopak více často mají neutrální postoj, což je logicky předpokladatelné.

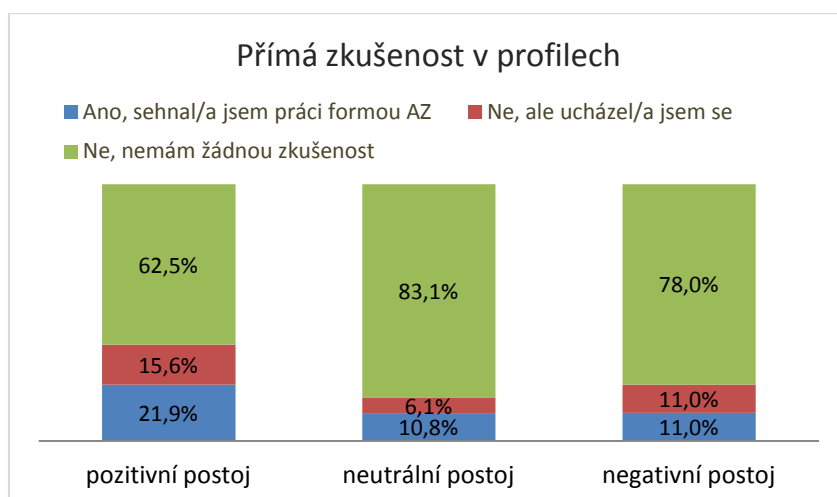
Tabulka 16: Souvislost zkušenosti s postoji

		Pozitivní postoj	Neutrální postoj	Negativní postoj	Celkem
Ano, sehnal/a jsem práci formou AZ	Počet	21	23	21	65
	% řádková	32,3%	35,4%	32,3%	100%
Ne, ale ucházel/a jsem se	Počet	15	13	21	49
	% řádková	30,6%	26,5%	42,9%	100%
Ne, nemám žádnou zkušenost	Počet	60	177	149	386
	% řádková	15,5%	45,9%	38,6%	100%
Celkem	Počet	96	213	191	500
	% řádková	19,2%	42,6%	38,2%	100%

Díky následujícímu grafu si můžeme lépe představit, jaké je rozložení těch, kteří mají nebo nemají zkušenost s agenturním zaměstnáváním v jednotlivých profilech. Ve vzorku celkově převažovali lidé, kteří nemají žádnou zkušenost s agenturním zaměstnáváním (77%), což tedy platí i pro jednotlivé profily. V profilu pozitivního postoje je však jejich procentuální zastoupení nižší než ve vzorku celkově, ale i oproti ostatním profilům. Pozitivní postoj je naopak výrazně více reprezentován lidmi, kteří mají přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním nebo se o něj alespoň v minulosti ucházeli. Pro neutrální postoj je charakteristický respondent, který nemá žádnou zkušenost a oproti ostatním profilům je zde méně těch, kteří nějakou zkušenost mají. Rozložení profilu negativního postoje se blíží rozložení ve vzorku celkově, je zde o něco méně lidí, kteří mají přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním.

Graf 21: Struktura zkušenosti v profilech

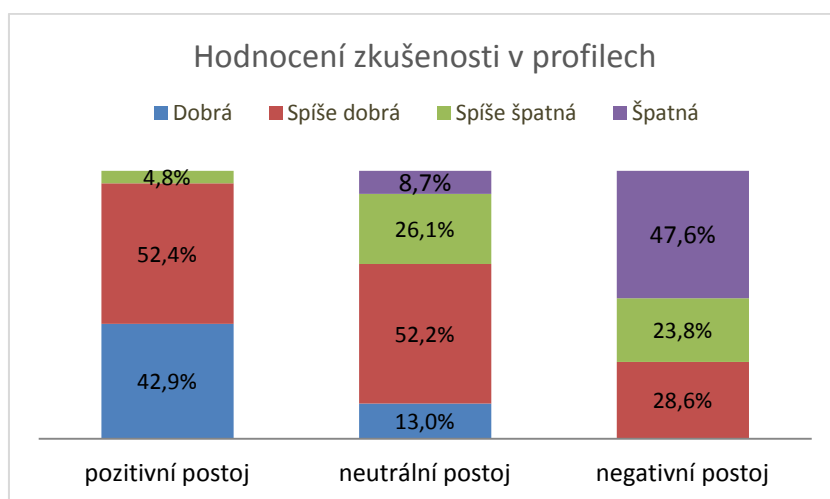

N=500

Spearmanův korelační koeficient, který byl vypočítán předešlou korelační analýzou, odhalil silný pozitivní vliv proměnné hodnocení zkušenosti na rozdělení respondentů do profilů. Můžeme říci, že lidé s dobrou zkušeností výrazně častěji spadají do profilu pozitivního postoje a naopak méně často do profilu negativního postoje. Na druhé straně lidé se špatnou zkušeností mají výrazně více negativní postoj a méně postoj pozitivní. Tyto výsledky lze logicky předpokládat, avšak četnosti ukázaly, že dokonce nikdo, kdo má dobrou zkušenost nemá zároveň negativní postoj, a naopak nikdo, kdo má špatnou zkušenost nemá pozitivní postoj. Respondenti se spíše špatnou nebo spíše dobrou zkušeností pak nejčastěji zastávají neutrální postoj.

V následujícím grafickém znázornění vidíme rozložení hodnocení zkušenosti v jednotlivých profilech. V profilu pozitivního postoje výrazně ve srovnání s ostatními profily převyšuje zastoupení lidí s dobrou zkušeností. Největší zastoupení je v pozitivním profilu lidí se spíše dobrou zkušeností, malé procento pak se spíše špatnou zkušeností. Pro negativní postoje je typická špatná a spíše špatná zkušenost, které společně převažují nad spíše dobrou.

Graf 22: Struktura hodnocení zkušenosti v profilech

N=65

6.7 Shrnutí analýzy a diskuze výsledků

Z předešlých výsledků vyplývá, že lidé ve větší míře nedůvěřují agenturám práce, v praxi by se na ně nejméně často obrátili při hledání zaměstnání a většina by nebyla ochotna nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Při hledání zaměstnání se spoléhají především na inzerci na internetu, zde nutno dodat, že tu hojně využívají také agentury práce a dále doporučení známých a rodiny. Jedním z hlavních důvodů nedůvěry a neochoty lidí je pravděpodobně nejistota zaměstnání plynoucí z cyklení doby určité agenturního zaměstnávání, kdy firmy mohou slibovat prodloužení smlouvy, ke kterému nakonec nemusí dojít. Velkou roli v důvěře a ochotě lidí však hrají také nelegálně fungující agentury práce, které vytváří negativní postoj lidí ke všem agenturám práce. Ve veřejném mínění panují předsudky a stereotypy o agenturách práce, které mohou být dány špatnými zkušenostmi se šedými agenturami práce, jejichž počínání má negativní vliv na životy jejich zaměstnanců. Tyto zkušenosti se mohou šířit zprostředkovaně nebo v rámci médií, které se o kauzách nelegálního počínání často zmiňují. Nelegální agentury tak poškozují pověst všem agenturám práce. To, že se jedná

o předsudky a stereotypy, které nelze generovat na všechny agentury práce dokazují lidé s přímou zkušeností. Lidé, kteří jsou v současnosti nebo byli v minulosti zaměstnáni formou agenturního zaměstnávání přes agenturu práce, jim důvěřují více a spíše by se jimi nechali zaměstnat než lidé bez takové zkušenosti. Lidé se zkušeností jsou si pravděpodobně více vědomi toho, jak má agenturní zaměstnávání fungovat a a priori tyto předsudky negeneralizují na všechny agentury práce. V tomto směru jsou lidé s přímou zkušeností jistě kompetentnější se vyjadřovat k tématu fungování agentur práce a agenturního zaměstnávání, v této práci nás však zajímal i postoj většinové populace, proto byli v šetření zařazeni, jak lidé se zkušeností, tak i bez.

Předsudky z neznalosti správného fungování agenturního zaměstnávání jsou s postoji lidí také zásadní. Přesto, že většina lidí odpověděla, že o agenturním zaměstnávání slyšela a ví zhruba, jak funguje, nebyla bohužel použita žádná kontrolní otázka, zda toto povědomí opravdu mají a zda je založeno na tom, jak by dle zákonů mělo agenturní zaměstnávání fungovat nebo na nelegální praxi některých agentur práce. Avšak jak bylo předpokládáno, analýza ukázala, že lidé, kteří mají povědomí o fungování agenturního zaměstnávání, by spíše využili agentury práce při hledání zaměstnání a také jim více důvěřují. Z rozhovorů naopak spíše vyplynulo, že agenturní zaměstnávání je ve své podstatě složité a že lidé spíše nemají jasnou představu o tom, jaká jsou jejich práva a jaké jsou zákonné povinnosti agentury práce. Pokud se jim však tyto informace poskytnou, nemají ve většině případů problém takové zaměstnání přijmout.

Vedle sdílných předsudků, byl předpokládán vliv sociodemografických proměnných na postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání. Z testovaných proměnných byla statisticky významná souvislost prokázána u proměnné: pohlaví, vzdělání a osobní čistý měsíční příjem. Jako určující se ukázalo, především vzdělání, se kterým významově souvisí i výše osobních příjmů. Lidé s vyšším vzděláním mají totiž významně vyšší platy než lidé s nižším vzděláním. Analýza ukázala, že lidé s vyšším vzděláním, a tudíž s vyššími příjmy, mají vyšší důvěru v agentury práce, více by se na ně obrátili při hledání zaměstnání a jsou spíše ochotni nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání než lidé s nižším vzděláním. Lze předpokládat, že lidé vzdělanější mají více informací o legálním fungování agentur práce a obecně méně podléhají předsudkům a stereotypům, ať už zprostředkovaných, či předkládaných médii. Důvodem však může být také samotná praxe, kdy nelegální agentury práce působí především v rámci výrobních pozic, kde jsou spíše lidé s nižším

vzděláním, u kterých je tedy pravděpodobnější negativní zkušenost. V neposlední řadě lidé s různým vzděláním mají také různá očekávání od budoucího zaměstnání. Lidé s vyšším vzděláním nepovažují aspekt jistoty zaměstnání za tolik důležitý, jako jej považují lidé méně vzdělaní a zaměstnání formou nejistého agenturního zaměstnávání pro ně tedy může být přijatelnější.

Dále výsledky analýzy ukázaly, že agenturám práce spíše důvěřují ženy, což může být vysvětleno jejich vyšším zájmem o flexibilní zaměstnání, které by jim pomohlo skloubit pracovní život s životem rodinným. Jejich možnosti na trhu práce jsou omezeny v důsledku mateřství a rodičovství, neboť český trh využívá flexibilní pracovní úvazky v menší míře, avšak souvislost s proměnnou využití agentur práce při hledání zaměstnání nebo ochotou nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání nebyla prokázána. Tyto výsledky je také možné vysvětlit tím, že ženy jsou obecně důvěřivější. Naopak muži mohou agenturám práce ve větší míře nedůvěřovat z důvodu nelegálních agentur práce, které působí hlavně v oblasti výroby, kde pracuje také větší procento mužů.

Lidé, kteří by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, spatřují jeho pozitiva především v rychlejší nalezení zaměstnání a možnosti po čase získat stálé zaměstnání. Agenturní zaměstnávání dnes může také nabídnout různorodější nabídku pracovních pozic a to jak z hlediska náplně práce, tak z hlediska finančního ohodnocení. Nejedná se tedy jen o výrobní pozice, jak tomu bylo v minulosti, ale i o zhruba 30% administrativních pozic, které jsou v současnosti obsazovány agenturními zaměstnanci. Nejčastěji volená možnost po čase přejít do kmenového stavu společnosti ukazuje na to, že lidé agenturní zaměstnání chápou především jako přechodný stav k získání stálého zaměstnání. Tomu odpovídá i praxe, kdy z rozhovorů vyplynulo, že zhruba 1/3 agenturních zaměstnanců přechází do kmene firmy, u které byla původně přidělena.

Nadpoloviční většina lidí (63%) by se však formou agenturního zaměstnávání zaměstnat nenechala a jako nejčastější důvod uvádí rozdílné mzdové a pracovní podmínky kmenových a agenturních zaměstnanců, které jsou nejdiskutovanějším problémem v diskursu agenturního zaměstnávání a jejich nedodržování je protiprávním jednáním. Na agenturním zaměstnávání lidem často vadí také pouze krátkodobé úvazky a případné cyklení doby určité. Jelikož je pro českou populaci nejdůležitějším aspektem zaměstnání stále jeho jistota, je neochota lidí nechat se zaměstnat formou agenturního

zaměstnávání, které je více než jiné zaměstnání charakteristické nejistotou, logickým důsledkem.

V rámci vytvořené typologie, která rozdělila respondenty do pozitivního, neutrálního a negativního postoje, byla analýzou odhalena statisticky významná souvislost u sociodemografických proměnných: pohlaví, vzdělání, velikost trvalého bydliště a proměnné přímá zkušenost s agenturním zaměstnáváním a hodnocení této zkušenosti. Určitá souvislost byla také ukázána v případě věkových kategorií respondentů. Tyto proměnné tedy ovlivnily rozdělení respondentů do jednotlivých profilů. Muži výrazně častěji spadají do negativního postoje, ženy pak spíše do neutrálního či pozitivního. Čím více vzdělání lidé, tím spíše pak mají pozitivní postoj, to znamená, že lidé se základním vzděláním či vyučením mají častěji negativní postoj a méně často pozitivní, vysokoškolsky vzdělaní naopak negativní postoj spíše nezastávají. Společně se středoškolsky vzdělanými, mají vysokoškolsky vzdělaní nejčastěji neutrální a pozitivní postoj. Respondenti z velkých měst nad 100 000 obyvatel mají spíše pozitivní postoj a spíše nemají negativní postoj. Lidé z malých měst a vesnic nejčastěji zastávají neutrální postoj, lidé z malých a středních měst pak negativní. Jak již bylo popsáno, lidé přijdou do styku s agenturami práce spíše ve větších městech, kde většina působí. A zde lze tvrdit, že čím více s nimi přichází do styku, tím spíše k nim mají pozitivní postoj. Zde můžeme vidět také paralelu s další významnou souvislostí a to, že lidé s přímou zkušeností s agenturním zaměstnáváním nebo lidé, kteří o práci touto formou ucházeli, zastávají více pozitivní postoj a ti, co žádnou zkušenost nemají, postoj neutrální, neboť lidé z větších měst, mají také větší pravděpodobnost jimi být zaměstnáni. Pokud pak lidé mají přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním a hodnotí ji dobře, zastávají častěji pozitivní postoj, pokud ji hodnotí špatně, zastávají postoj negativní. Lidé se spíše špatnou zkušeností mají nejčastěji postoj neutrální.

Pokud výsledky struktury jednotlivých profilů hodně zrelativizujeme, reprezentuje profil pozitivního postoje tedy spíše žena ve věku 35-44 se středoškolským vzděláním, z velkého města nad 100 000 obyvatel. Pokud má přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním, hodnotí ji dobře nebo spíše dobře. Typickým reprezentantem profilu negativního postoje je pak muž ve věku 55-64 se základním vzděláním nebo vyučen a je z menšího či středního města. Pokud má přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním, hodnotí ji špatně.

Je zjevné, že analýza výsledků dotazníkového šetření přinesla spíše základní vhled do problematiky vnímání agentur práce většinovou společností. Jelikož na toto

téma nebyly provedeny žádné aktuální výzkumy na území ČR, bylo potřeba vycházet zcela od začátku. Počet otázek byl omezen v rámci připojení dotazníku k omnibusovému šetření, což se odrazilo na výsledné podobě dat a možnosti jejich analýzy. Přínosné by bylo například propojení otázek o agenturách práce a agenturním zaměstnávání přímo s obecnými představami lidí o jejich zaměstnání a případných hodnot při jeho hledání. Na to však nebyl v šetření dostatečný prostor a ke srovnání byl tedy použit výzkum Proměny české společnosti. Bohužel z důvodu určité omezenosti dat nebylo také možné provést některé složitější analýzy, které by přinesly detailnější vhled do problematiky. Při zpětném pohledu však mohla být podoba otázek rozmanitější a promyšlenější, aby alespoň naplnila předpoklady některých složitějších analýz.

Jelikož tedy dotazníkové šetření samotné nepřineslo žádný hlubší vhled do problematiky fungování agentur práce agenturního zaměstnávání na území ČR, také z důvodu, že ve vzorku bylo pouze 65 lidí s přímou zkušeností s tímto druhem zaměstnávání, kteří jsou zcela kompetentní se k tématu vyjadřovat, bylo dotazníkové šetření doplněno o expertní vyjádření některých zainteresovaných stran. Rozhovory tak přinesly postoj zainteresovaných stran a jejich odbornou interpretaci ať už samotné problematiky fungování agentur práce a agenturního zaměstnávání, tak výsledků dotazníkového šetření a následné analýzy.

Odlišné výsledky by také jistě přinesl jiný základní soubor, v ideálním případě lidí, kteří již mají zkušenost s agenturním zaměstnáváním. V tomto směru však nelze naplnit reprezentativitu vzorku, neboť neexistují žádné volně přístupné databáze lidí zaměstnaných přes agentury a shánění takových respondentů by bylo obtížné. Cílem práce bylo také sledovat postoj většinové populace, kam právě, a to ve větší míře, patří lidé, kteří přímou zkušenost s agenturním zaměstnáváním nemají.

Nutno také dodat, že primárním cílem práce nebylo odhalovat nekalé praktiky některých agentur práce a jejich možné dopady na zaměstnance, nýbrž ukázat fungování legálních agentur práce v kontrastu s postojem lidí k agenturnímu zaměstnávání a povědomím lidí o jeho fungování, a to jak u lidí se zkušeností, kteří jsou kompetentní se k tématu vyjadřovat, tak lidí bez zkušenosti, kteří reprezentují postoj většinové populace.

7 Závěr

Cílem diplomové práce bylo analyzovat postoj české populace k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání. Dílčím cílem pak odhalit závislost sociodemografických charakteristik lidí, jejich povědomí o fungování agenturního zaměstnávání a zkušenosti s tímto institutem na tomto jejich postoji. K naplnění cílů posloužily jak poznatky, získané studiem literatury a dostupných zdrojů, praktické zkušenosti z osobního působení v oblasti agenturního zaměstnávání, tak především vlastní dotazníkové šetření na reprezentativním vzorku lidí, které mi umožnilo vyslovit závěry pro českou populaci a expertní vyjádření některých zainteresovaných stran k problematice agenturního zaměstnávání, které přineslo hlubší vhled do fungování agentur práce a agenturního zaměstnávání na území ČR.

První část práce ukázala, že pro současný stav trhu práce a s tím i tedy trhu agentur práce a agenturního zaměstnávání, byla důležitá především socioekonomická transformace po roce 1989, která změnila centrální fungování ekonomiky na tržní a otevřela český trh zahraničí. Dalším zlomovým okamžikem byl pro Českou republiku vstup do EU, který přinesl ještě větší propojení se zahraničními trhy na straně jedné, avšak zvýšení nezaměstnanosti na straně druhé. Jedním z požadavků současného trhu práce je požadavek flexibility. Ta může být z pohledu firem pojímána jako přizpůsobivost rychle se měnícímu prostředí a požadavkům trhu práce, z pohledu zaměstnanců pak přináší možnost skloubení soukromého a pracovního života. Důsledkem flexibilizace trhu práce jsou nové formy zaměstnávání jako například zkrácené úvazky, úvazky na dobu určitou či agenturní zaměstnávání a průvodním jevem těchto nestandardních forem zaměstnávání je zvýšená nejistota jedinců na trhu práce. V důsledku dualizace trhu práce je i nejistota diverzifikována nepoměrně více mezi rizikové skupiny na trhu práce, kterými jsou například absolventi škol, starší lidé, ženy na mateřské dovolené či nekvalifikovaná pracovní síla.

Druhá část poznatků především ukazuje, že agenturní zaměstnávání jako reálně fungující flexibilní nástroj trhu práce dokáže řešit nejen zvýšenou poptávku firem po dočasné pracovní síle, ale i pozitivně působit v oblasti nezaměstnanosti. Především pak více než jiné formy zaměstnávání působí na nezaměstnanost právě rizikových skupin. Pomáhá při prvním vstupu absolventů na trh práce a získávání pracovních zkušeností nebo při opakovaném vstupu nezaměstnaných či žen po mateřské na trh práce a jejich

opětovnému začlenění. Nabízí flexibilní pracovní úvazky pro studenty, handicapované, ženy na mateřské dovolené či lidi v předdůchodovém věku.

V České republice má však využívání agenturního zaměstnávání své mezery. Přesto, že na trhu práce funguje větší množství agentur práce, agenturní zaměstnávání tvoří pouze 0.9% pracovních úvazků přepočteno na plné úvazky [Ciett 2015 (online)]. Nedosahuje tak úrovně Evropských zemí a nemá zde zatím vybudované příliš silné postavení, což také dokázalo provedené dotazníkové šetření. Agenturní zaměstnávání je v České republice poměrně mladým institutem. K jeho vzniku došlo až v souvislosti s rozvojem tržně ekonomický vztahů po roce 1989, první větší rozmach však nastal až po roce 2000 a první legislativa upravující jeho fungování byla přijata až v souvislosti se vstupem do Evropské unie roce 2004. Postupem času docházelo ke zpřísnování a omezování agenturního zaměstnávání, ale především jeho začátky umožnily některým nepoctivým agenturám práce využívat legislativní mezery ke svému zisku na úkor práv a svobod agenturních zaměstnanců. Přesto, že v dnešní době jsou agentury práce nekontrolovanějšími firmami v ČR a protiprávních případů výrazně ubylo, můžeme se s nelegálním počínáním setkat i dnes. Tyto nepoctivé agentury pak hází špatné světlo na všechny agentury práce, a jak ukázaly výsledky šetření, přetrvává negativní postoj a nedůvěra lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání.

Bylo prokázáno, že lidé spíše nedůvěřují agenturám práce, v praxi by se na ně nejméně často obrátili při hledání zaměstnání a spíše by se nenechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Jako důvody uváděli nejčastěji rozdílné mzdové a pracovní podmínky a cyklení poměru na dobu určitou. Jistota je pro českou populaci stále stěžejním aspektem zaměstnání, o nejisté agenturní zaměstnávání tedy ve větší míře lidé nemají zájem. Agenturní zaměstnávání je charakteristické smlouvami na dobu určitou, které mohou být sice neomezeně cykleny a lidé tak mohou být agenturními zaměstnanci i několik let, avšak záruku prodloužení poměru nikdy nemají. Většina lidí má povědomí o agenturním zaměstnávání a ví, jak funguje. Jelikož je nejčastějšími důvody neochoty nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání, byly protiprávní úkony, lze předpokládat, že v české společnosti panují spíše stereotypy a předsudky o agenturním zaměstnávání, vzniklé na základě případů protiprávního počínání. Agenturní zaměstnání je ze své podstaty komplikované a lidé si často nejsou vědomy svých práv a povinností agentur práce. Kauzy nelegálních agentur jsou pak často také probírané médii, která se negativně podílí na utváření postoje české populace k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání. Tyto stereotypy však neodpovídají realitě přímé zkušenosti s agenturním

zaměstnáváním, která je ve většině případů spíše dobrá. Navíc lidé se zkušeností agenturám více důvěřují a spíše by se nechali zaměstnat formou agenturního zaměstnávání než lidé bez zkušenosti. Na agentury práce by se při hledání práce obrátili a také jim více důvěřují lidé, kteří mají povědomí po tom, jak funguje agenturní zaměstnávání. Zde je však otázkou, zda je toto povědomí o legálních či nelegálních agenturách. Pozitiva, která lidé spatřují v agenturním zaměstnávání, jsou rychlejší nalezení zaměstnání a možnost po čase získat stálé zaměstnání. To ukazuje na fakt, že agenturní zaměstnávání je v ČR především pojímáno jako přechodný most z aktuální situace (nezaměstnanost, mateřství, studium...) ke stálému zaměstnání. S tím koresponduje i realita, kdy zhruba 1/3 původně dočasně přidělených zaměstnanců, přechází do kmenového stavu společnosti.

Byl sledován také vliv sociodemografických proměnných na postoj lidí k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání z důvodu různé míry ohroženosti sociálních skupin na trhu práce a obecně odlišných očekávání a hodnot při hledání zaměstnání. V rámci sociodemografických proměnných byl tedy odhalen vliv pohlaví, vzdělání a osobního čistého příjmu na postoj lidí k agenturám práce. Analýza ukázala, že lidé s vyšším vzděláním, a tudíž s vyššími příjmy, mají vyšší důvěru v agentury práce, spíše by se na ně obrátili při hledání zaměstnání a jsou ochotnější nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání. Důvodů může být několik. Jistota zaměstnání není pro více vzdělané lidi tolik důležitý aspekt zaměstnání jak pro méně vzdělané a zaměstnání formou agenturního zaměstnávání pro ně může být přijatelnější. Svůj vliv má také to, že lidé vzdělanější jsou více informovaní a méně podléhají předsudkům a stereotypům obecně, a tedy i o agenturním zaměstnávání. V neposlední řadě s působením nelegálních agentur práce se setkáváme více ve výrobních společnostech a nižších pozic a méně vzdělaní lidé s nimi mohou mít tedy více negativních zkušeností, ať už vlastních nebo zprostředkovaných. Agenturám práce také spíše důvěřují ženy, pravděpodobně proto, že jim ve větší míře než jiné zaměstnávání umožňují flexibilní zaměstnání v rámci harmonizace pracovního a rodinného života. Naopak muži kladou větší důraz na jistotu zaměstnání a agenturám práce důvěřují méně, což může být opět spojeno se špatnými zkušenostmi ve výrobních firmách, kde pracují více muži.

Vytvořená typologie také ukázala, že pozitivní či negativní postoj k agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání je ovlivněn pohlavím, vzděláním, velikostí trvalého bydliště a přímou zkušeností s agenturním zaměstnáváním. Ženy, lidé s vyšším

vzděláním, lidé z velkého města a přímou zkušeností s agenturním zaměstnáváním mají častěji pozitivní postoj k agenturnímu zaměstnávání. Lidé přijdou do styku s agenturami práce spíše ve větších městech, kde většina z nich působí a čím více s nimi přichází do styku, tím spíše k nim mají pozitivní postoj. Naopak muži, lidé méně vzdělaní, lidé z menších a středních měst a bez přímé zkušenosti s agenturním zaměstnáváním mají spíše negativní postoj.

Jak vyplývá s předchozích zjištění fungování agenturního zaměstnávání v České republice má tedy své mezery a to nejen legislativní, ale i v dalších směrech. Za problém agenturního zaměstnávání lze považovat větší počet agentur práce, z nichž ne všechny se chovají korektně. Důležité je tedy regulacemi a právními úpravami působit tak, aby se snižoval počet těchto negativních případů, nikoli omezovat činnost agentur práce, které ji vykonávají poctivě. Dále je potřeba změnit zažití stereotypy a předsudky lidí vůči všem agenturám práce a agenturnímu zaměstnávání, a to tedy zvyšováním počtu dobrých zkušeností a šířením informací o zákonném fungování agentur práce, neboť, jako bylo dokázáno, tyto aspekty mají zásadní vliv na postoj a důvěru lidí. Cílem je, aby činnost všech agentur práce byla korektní a transparentní a lidé si byli vědomi svých práv a povinností agentur práce.

Předložená zjištění mohou posloužit nejen agenturám práce a ukázat jim, že zde je prostor pro zlepšení, ale i státním institucím, jakým směrem ubírat regulace agenturního zaměstnávání, aby docházelo ke snižování počtu nelegálně působících agentur či pseudoagentur práce. Dále pak mohou sloužit firmám, u kterých je důležité, aby spolupracovaly se solidní agenturou práce a neobraceli se na ty, které na trhu vystupují levněji, avšak nedodrží práva svých zaměstnanců. V neposlední řadě práce může posloužit ekonomicky aktivním lidem v poskytnutí informací o agenturním zaměstnávání a tak ovlivnit jejich postoj, aby byl založen na objektivních údajích nikoli na medializovaných negativních případech. Bez ohledu na negativa nebo pozitiva agenturního zaměstnávání, lze tvrdit, že agenturní zaměstnávání je významný celosvětový fenomén současného trhu práce, který působí nejen v oblastech právních a ekonomických, ale i sociálních.

8 Summary

The aim of the thesis was to analyze the attitude of Czech population to employment agencies and agency employment. A partial goal was then detect the dependence of socio-demographic characteristics of people, their awareness of the functioning of agency work and experience with this institute in their attitude. To meet the goals were used the knowledge gained by studying literature and available resources, practical experiences from a personal experience in the field of agency employment, and especially my own survey of a representative sample of people that allowed me to express conclusions for the Czech population and then the expert opinions of some stakeholders on the issue of agency employment, which brought a deeper insight into the functioning of employment agencies and agency employment in the Czech Republic.

The first part of the work showed that for the current state of the labour market and thus a market of employment agencies and agency employment was especially important socio-economic transformation after 1989, which changed the central functioning of economy to the market economy and opened the Czech market to other countries. Another important point was the Czech Republic's accession to the EU, which brought even greater links with foreign markets on one hand, but an increase in unemployment rate on the other. One of the requirements of the current labour market is a requirement of flexibility. This can be viewed from the perspective of companies as adaptability to a rapidly changing environment and requirements of the labour market; from the perspective of employees it brings the possibility of reconciling work and private life. The consequence of flexibilization of the labour market are new forms of employment such as part-time jobs, temporary work or agency employment and by-product of these non-standard forms of employment is the increased insecurity of individuals in the labour market. As a result of dualization of the labour market is uncertainty also disproportionately more diversified among risk groups in the labour market, which are for example graduates, older people, women on maternity leave or unskilled labourers.

The second part of findings shows in particular that agency employment as a real and functioning flexible tool of the labour market can not only deal with the increased demand for temporary workers, but also positively impact on unemployment. Above all, more than other forms of employment act on unemployment high-risk groups. It helps by the first entry of graduates into the labour market and gaining work experience or by

re-entry of unemployed or women after maternity on the labour market and their reintegration. It offers flexible work contracts for students, the disabled, women on maternity leave or people close to retirement.

In the Czech Republic, however, the use of agency employment has some imperfections. Despite the fact that in the market works larger number of employment agencies, agency work accounts for only 0.9% of jobs converted to full-time jobs [CIETT 2015 (online)]. Thus it does not reach the level of European countries and does not have very strong position yet, which also proved the survey. Agency employment in the Czech Republic is relatively young institute. Its formation was connected to the development of market economic relations after 1989, the first major expansion, however, occurred after 2000, and the first legislation of its functioning was adopted in connection with accession to the European Union in 2004. Over time, there were tightening and limiting of agency employment, but its beginnings allowed some dishonest job agencies to use legal loopholes to their profits at the expense of the rights and freedoms of agency employees. These dishonest agencies then throw a bad light on all employment agencies. Despite the fact that nowadays are employment agencies the most controlled companies in the Czech Republic and unlawful cases have diminished significantly, but we can experience illegal acts even today. These dishonest agencies then throws a bad light on all the agencies, and as shown by the results of the investigation remains the negative attitude and distrust of people to employment agencies and agency employment.

It has been shown that people have more a negative attitude towards employment agencies, do not trust them in most cases and in practice, they would rather not use them while searching for the job and would rather not accept the job in the form of agency employment. Mainly due to the different wage and working conditions and the repeated fixed period. Job security remains for the Czech population an important aspect of the job, so more people are not interested in unsecure agency employment. Agency employment is characterized by temporary contracts, which may be unlimited, so people may be agency workers for several years, but they never have the warranty of extension. Most people are aware of agency work and know how it works. Since the most common reason for not to accept agency work was illegal acts, we can assume that in Czech society there are stereotypes about agency work, arising out of cases of illegal activities. Agency employment is inherently complicated, and people are often not aware of their rights and obligations of employment agencies. Such cases are then

discussed mainly in the media that negatively contributes to the shaping of attitudes of Czech population to employment agencies and agency employment. These stereotypes do not correspond to the reality of direct experience with an agency job, which is in most cases rather good. Moreover, people with experience with agencies more trust them and would rather accept a job in the form of agency employment than people without experience. People who are aware how works agency employment, would rather contact them while searching a job and they trust them more. There is, however, question whether this awareness is based on functioning of legal or illegal agencies. The positives that people see in agency work are the faster finding a job and the opportunity to obtain permanent employment after some time. This points to the fact that agency employment in the Czech Republic is primarily conceived as a temporary bridge from the current situation (unemployment, maternity, study ...) to permanent employment. With that corresponds the reality, where roughly 1/3 of the originally temporary workers, goes into the permanent staff of the company.

The influence of sociodemographic characteristic on general attitude of people to employment agencies and agency employment was investigated because of different degrees of vulnerability of social groups in the labour market and because of their different expectations from the job. The influence of sociodemographic variables to the people's attitude to the employment agency was revealed in the case of gender, education and a personal net income. The analysis showed that people with higher education, and therefore with higher incomes have higher confidence in the employment agency, they would rather use them while searching job and accept a job in the form of agency employment. There can be several reasons. Mainly because the job security is not so much important aspect of the job for them as for less educated and job in the form of agency employment, which is often associated with lower salaries and uncertainty, can be therefore for them more acceptable. More educated people are also more informed and less prone to prejudice and stereotypes in general, and therefore also about agency work. Finally, the illegal employment agencies are more in manufacturing companies, where are lower positions and less educated people, so they tend to have more negative experiences, either by themselves or mediated. Women tend to trust employment agencies more than men, probably because it allows them a greater degree of, than other form of employment, flexible employment for the harmonization of work and family life. Conversely, men place greater emphasis on job security and less trust to

employment agencies, which may again be associated with a bad experience in manufacturing companies, where work more men.

The created typology showed that positive or negative attitude to employment agencies and agency employment is influenced by gender, education, size of residence and direct experience with an agency work. These variables have an influence on whether people take a positive or negative attitude. Women, people with higher education, people from the big city and people with direct experience with an agency work have more positive attitude to agency employment. People come into contact with employment agencies rather in the larger cities, where most of them act, and the more people come into contact with them, the more they have a positive attitude. Conversely, men, less educated people, people from small and medium-sized towns and without direct experience with an agency work tend to have a negative attitude.

From the previous findings follows that functioning of agency employment in the Czech Republic has its imperfections, not only legislative, but also in other directions. The problem of agency employment can be regarded as a greater number of employment agencies, from which not all behave correctly. There should be regulations and laws to reduce the number of negative cases and not restrict the activities of honest employment agencies. It is also necessary to change the stereotypes and prejudices of people against all employment agencies and agency employment by increased in the number of good cases and spreading the information about the legal functioning of employment agencies and agency work, because, as it has been proven, these aspects have a major impact on the attitude and confidence of the people. The aim is that the activities of all employment agencies should be fair and transparent and people should know their rights and responsibilities of the employment agency.

The presented findings may be used not only by employment agencies and show them that there is a space for improvement, but also by the state institutions in which direction take the control of agency employment to decrease the number of agencies operating illegally. Furthermore they can be beneficial to companies that it is important to work with solid employment agency, not cooperate with those that can stand out on the market cheaper, but do not respect the rights of their employees. Finally, the thesis can be a guide for economically active people and provide them information on agency work and thus influence their attitude, based on objective data rather than the publicized negative cases. Regardless of the negatives or positives of agency work, it can be argued

that agency employment is a major global phenomenon of contemporary labour market that operates in the areas of law and economic, but also social.

9 Použitá literatura

- **Knihy:**

DISMAN, M., 2000. *Jak se vyrábí sociologická znalost: příručka pro uživatele* 3. vyd., Praha: Karolinum.

DUDOVÁ, R., 2007. *Souvislosti proměn pracovního trhu a soukromého, rodinného a partnerského života*, Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky.

EVANGELU, J.E. & JUŘIČKA, O., 2013. *Personální agentury: jejich úloha na trhu práce*, Ostrava: Key Publishing.

HENDL, J., 2004. *Přehled statistických metod zpracování dat: analýza a metaanalýza dat* Vyd. 1., Praha: Portál.

KOTÝNKOVÁ, M., 2006. *Trh práce na přelomu tisíciletí*, V Praze: Oeconomica.

KUCHAR, P., 2007. *Trh práce: sociologická analýza*, V Praze: Karolinum.

MAREŠ, P., SIROVÁTKA, T. eds., 2003. *Trh práce, nezaměstnanost, sociální politika*, Brno: Masarykova univerzita.

MAREŠ, P., Rabušic, L. & Soukup, P., 2015. *Analýza sociálněvědních dat (nejen) v SPSS* 1. vydání., Brno: Masarykova univerzita.

OLŠOVSKÁ, A. et al., 2015. *Agentúrne zamestnávanie* Prvé vydanie., Bratislava: Wolters Kluwer.

PICHT, J., 2013. *Agenturní zaměstnávání v komplexních souvislostech*, V Praze: C.H. Beck.

PICHT, J. & MORÁVEK, J. eds., 2015. *Atypická zaměstnání - cesta k vyšší zaměstnanosti?* Vydání první., Praha: Wolters Kluwer.

SIROVÁTKA, T., Winkler, J. & Žižlavský, M. eds., 2009. *Nejistoty na trhu práce*, Brno: Fakulta sociálních studií (Institut pro výzkum reprodukce a integrace společnosti) Masarykovy univerzity v Brně v nakl. Albert, Boskovice.

SOUKUP, J., 2015. *Zdroje a perspektivy evropských ekonomik na počátku 21. století v kontextu soudobé globalizace*, Praha: Management Press.

TOŠOVSKÝ, A., 2011. *Agenturní zaměstnávání v praxi*, Praha: Wolters Kluwer Česká republika.

VEČERNÍK, J., 2007. *The Czech labour market: changing structures and work orientations*, Prague: Institut of Sociology, AS CR.

- **Články:**

KOTÍKOVÁ, J., ŠUBRT, B., 2007. *Rozbor problematiky agenturního zaměstnávání v ČR*. Praha: VÚPSV. [online], [cit. 2016-04-27]. Dostupné z: <<http://archiv.oskovo.cz/Kovo/2008/Rizik/d09.pdf>>

KUCHÁR, R., BURKOVIČ, R. 2015. *Desatero agenturního zaměstnávání*. Asociace pracovních agentur. [online], [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: <http://www.apa.cz/dokument/TZ_2015_06_03_agenturni_zamestnavani_PRILOHA_D_ESATERO_agenturniho_zamestnavani_web.pdf>

PRESOVÁ, Eva. Flexibilní formy zaměstnávání mají v ČR potenciál. *BusinessInfo.cz* [online]. 2013 [cit. 2016-04-21]. Dostupné z: <http://www.spcr.cz/files/cz/media/spektrum/sp_2013_2.pdf>

SVEDAITE, Erika a Teodoras TAMOSIUNAS, 2013. Investigation of the Advantages and Disadvantages of Temporary Employment. *Socialiniai Tyrimai* [online]. 2013(1), 64-70 [cit. 2016-05-07]. ISSN 13923110. Dostupné z: <<http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=sih&an=87764326&scope=site>>

SVEDAITE, Erika a Teodoras TAMOSIUNAS, 2012. Temporary Employment as an Alternative Unemployment Rate Reducing New Employment Form Analysis In Lithuania and Czech Republic. *Scientific Papers of the University of Pardubice. Series D, Faculty of Economics* [online]. 18(24), 174-187 [cit. 2016-05-07]. ISSN 1211555X. Dostupné z: <<http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=a9h&an=84318029&scope=site>>

ŠUBRT, B. 2008. *Právní analýza institutu agenturního zaměstnávání v ČR*. [online], [cit. 2016-03-28]. Dostupný z: <https://portal.mpsv.cz/sz/zamest/zpr_prace/pravni_analyza_ap_v_cr.doc>

- **Internetové zdroje:**

APA, *Asociace pracovních agentur* [online]. Ostrava: Asociace Pracovních Agentur, ©2001 - 2016 [cit. 2016-05-06]. Dostupné z: <<http://www.apa.cz/aktuality.htm>>

APPS. *Asociace poskytovatelů personálních služeb* [online]. Praha: Asociace poskytovatelů personálních služeb, [cit. 2016-05-06]. Dostupné z: <<http://www.apps.cz/>>

CIETT. *International Confederation of Private Employment Services* [online]. [cit. 2016-01-14], Dostupné z: <<http://www.ciett.org/>>

ČSÚ. *Český statistický úřad* [online]. Praha: Český statistický úřad, [cit. 2016-01-28], Dostupný z: <<https://www.czso.cz/>>

EUROCIETT. *European Confederation of Private Employment Services* [online]. [cit. 2016-01-14], Dostupné z: <<http://www.eurociett.eu/>>

EUROSTAT. European Statistics [online]. [cit. 2016-05-01], Dostupné z: <<http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>>

GRAFTON. *Zájem o zaměstnávání přes agentury v Česku roste* [online]. Praha: Grafton Recruitment, s.r.o., © 2014 [cit. 2016-10-04], Dostupné z: <<http://www.grafton.cz/medialni-zona/tiskove-zpravy/ag-zamestnavani-2015/>>

iDNES.cz. *Pracovní agentury: co znamená práce přes ně?* [online]. Praha: MAFRA, a. s., © 1999–2016 [cit. 2016-05-02], Dostupné z: <http://sdeleni.idnes.cz/pracovni-agentury-co-znamená-prace-pres-ne-fja-eko-sdeleni.aspx?c=A150206_130730_eko-sdeleni_ahr>

ITBIZ, Headcount [online]. [cit. 2016-07-20], Dostupné z: <<http://www.itbiz.cz/slovník/human-resources-hr/headcount>>

KARIERA. *Využití agenturních pracovníků má silný potenciál i v Česku* [online]. Praha: Economia, a.s., Hospodářské noviny IHNE D.cz, © 1996-2016 [cit. 2016-03-10], Dostupné z: <<http://kariera.ihned.cz/c1-53514770-vyuziti-agenturnich-pracovniku-ma-silny-potencial-i-v-cesku>>

MPSV. *Integrovaný portál MPSV* [online]. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, © 2002 - 2015 [cit. 2016-02-15], Dostupný z: <<http://portal.mpsv.cz>>

MPSV. *Ministerstvo práce a sociálních věcí* [online]. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, © 2002 - 2015 [cit. 2016-02-15], Dostupný z: <<http://www.mpsv.cz/cs/>>

PORADNA. *Poradna-prace.cz* [online]. Praha: Aditus consult s.r.o., [cit. 2016-02-27], Dostupný z: <<http://www.poradna-prace.cz/>>

REZLEROVÁ, J. *Agenturní zaměstnávání u nás a v Evropě*. Human Resource Management [online], © 1996-2016 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <<http://hrm.ihned.cz/c1-59586390-agenturni-zamestnavani-u-nas-a-v-evrope>>

SPECIALIST.CZ, *Trh práce 1993-2013* [online]. Ostrava: Specialist Service s.r.o. © 2010 [cit. 2016-05-08]. Dostupné z: <<http://www.specialist.cz/aktuality/trh-prace-1993-2013/>>

STATISTIKA. *2015: Mnoho pozitiv a sociální jistoty* [online]. Praha: Český statistický úřad, Statistika&My, © 2016 [cit. 2016-05-08], Dostupný z: <<http://www.statistikaamy.cz/2016/04/2015-mnoho-pozitiv-a-socialni-jistoty/>>

10 Seznam tabulek, grafů a obrázků

Seznam tabulek:

- Tabulka 1: Souvislost důvěry se zkušeností
- Tabulka 2: Souvislost ochoty se zkušeností
- Tabulka 3: Souvislost povědomí s postojem
- Tabulka 4: Souvislost sociodemografických proměnných s postojem
- Tabulka 5: Míra souvislosti pohlaví a důvěry
- Tabulka 6: Souvislost pohlaví s kategoriemi důvěry
- Tabulka 7: Míra souvislosti profilů s pohlavím
- Tabulka 8: Souvislost pohlaví s postoji
- Tabulka 9: Míra souvislosti vzdělání a profilů
- Tabulka 10: Souvislost vzdělání s postoji
- Tabulka 11: Míra souvislosti velikosti místa bydliště s postoji
- Tabulka 12: Souvislost velikosti místa bydliště s postoji
- Tabulka 13: Souvislost věkových kategorií s postoji
- Tabulka 14: Souvislost povědomí a zkušenosti s postoji
- Tabulka 15: Souvislost povědomí s postoji
- Tabulka 16: Souvislost zkušenosti s postoji

Seznam grafů:

- Graf 1: Míra nezaměstnanosti v Evropských zemích
- Graf 2: Zobrazení vývoje míry nezaměstnanosti a míry výskytu dlouhodobé nezaměstnanosti
- Graf 3: Evropa: procento lidí pracujících na zkrácený úvazek ze všech pracujících
- Graf 4: Míra nezaměstnanosti mužů a žen dle věkových skupin
- Graf 5: Věková struktura respondentů ve výběrovém vzorku
- Graf 6: Osobní čistý měsíční příjem respondentů z výběrového vzorku
- Graf 7: Rozložení respondentů z výběrového vzorku v oborech zaměstnání
- Graf 8: Přímá zkušenost lidí s agenturním zaměstnáváním
- Graf 9: Četnost využití agentur práce v případě hledání zaměstnání
- Graf 10: Důvěra lidí v agentury práce
- Graf 11: Ochota lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání
- Graf 12: Ochota lidí nechat se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání

Graf 13: Povědomí lidí o agenturním zaměstnávání
Graf 14: Povědomí lidí o agenturním zaměstnávání na základě zkušenosti
Graf 15: Hodnocení zkušenosti s agenturním zaměstnáváním
Graf 16: Motivace k přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání
Graf 17: Důvody nepřijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnávání
Graf 18: Muži a ženy v profilech
Graf 19: Vzdělanostní struktura profilů
Graf 20: Struktura velikostí trvalých bydlišť v profilech
Graf 21: Struktura zkušenosti v profilech
Graf 22: Struktura hodnocení zkušenosti v profilech

Seznam obrázků:

Obrázek 1: Evropa: počet jedinců zaměstnaných agenturami práce v roce 2013 v jednotlivých zemích
Obrázek 2: Trojúhelník smluvních vztahů agenturního zaměstnávání
Obrázek 3: Podíl agenturního zaměstnávání v jednotlivých zemích Evropy
Obrázek 4: Vývoj hodin odpracovaných agenturními zaměstnanci vs. průměrná míra nezaměstnanosti 28 zemí EU

11 Seznam příloh

Příloha 1: Otázky dotazníku (dotazník)

12 Přílohy

Příloha 1: Otázky dotazníku (dotazník)

1. V případě, že byste hledal/a zaměstnání, využil/a byste tyto zdroje:

*inzerce na internetu	ano/ne
*inzerce v tisku	ano/ne
*doporučení známých a rodiny	ano/ne
*agentury práce	ano/ne
*úřad práce	ano/ne
*sociální sítě	ano/ne
*pokud jiné, uveďte:	

2. Důvěřujete agenturám práce?

- *zcela důvěřuji
- *spíše důvěřuji
- *spíše nedůvěřuji
- *vůbec nedůvěřuji
- *nevím

3. Slyšel/a jste někdy o agenturním zaměstnávání, které poskytují agentury práce?

- *ano, vím (zhruba), jak funguje
- *ano, ale vůbec nevím, jak funguje
- *ne, nikdy jsem o něm neslyšel/a

4. **Agenturní zaměstnávání** je dočasné umístění zaměstnance agentury práce k výkonu práce u jiného zaměstnavatele (uživatele) na základě pracovní smlouvy nebo také formou dohody o pracovní činnosti, které se uzavírají mezi zaměstnancem a agenturou práce. Dočasně přidělený zaměstnanec je tedy zaměstnancem agentury práce, která mu vyplácí mzdu. Výkon práce a její organizace však probíhá ve firmě, kam byl dočasně přidělen. Jedná se většinou o krátkodobé (maximálně jednorocní) pracovní úvazky na dobu určitou, které však mohou být i vícekrát prodlužovány (opět na dobu určitou).

Máte přímou zkušenost s tímto druhem (agenturním) zaměstnáváním?

- *ano, v minulosti/současnosti jsem sehnal/a práci, která byla formou agenturního zaměstnávání
- *ne, ale v minulosti/současnosti jsem se o práci, která by byla formou agenturního zaměstnávání ucházel/a
- *ne, nemám žádnou zkušenost s agenturním zaměstnáváním

V případě, že odpověď na ot.č.4 je: „ano, v minulosti/současnosti jsem sehnal/a práci,

kteřá byla formou agenturního zaměstnávání“, pak odpovězte na následující otázku:

5. Jak byste ohodnotil/a Vaši zkušenost s agenturním zaměstnáváním?

- *dobrá
- *spíše dobrá
- *spíše špatná
- *špatná

6. Nechal/a byste se zaměstnat formou agenturního zaměstnávání?

- *ano, bez výhrad
- *ano, za určitých podmínek, uveďte:

- *ne, nenechal/a

V případě, že odpověď na ot.č.6 je: „ano, bez výhrad“ nebo „ano, za určitých podmínek“, pak odpovězte na následující otázku:

7. Co si od možnosti přijetí zaměstnání formou agenturního zaměstnání slibujete především (možnost zaškrtnout více možností)?

- *rychlejší nalezení zaměstnání
- *větší a různorodější nabídku pracovních pozic
- *větší pravděpodobnost úspěšného nalezení zaměstnání dle mých představ
- *krátkodobé pracovní úvazky
- *časově flexibilní pracovní úvazky
- *kariérní poradenství od zaměstnanců agentury práce
- *možnost po čase získat stálý pracovní poměr
- *nárok na stejnou mzdu, dovolenou a benefity, jaké mají kmenoví zaměstnanci (zaměstnanci dané firmy) na stejné nebo srovnatelné pozici
- *jiné, uveďte:

V případě, že odpověď na ot.č.6 je: „ne, nenechal/a“, pak odpovězte na následující otázku:

8. Jaké jsou hlavní důvody, proč byste se nenechal/a zaměstnat formou agenturního zaměstnávání (možnost zaškrtnout více možností)?

- *cyklení (prodlužování) pracovního poměru na dobu určitou a z toho plynoucí nejistota zaměstnání
- *rozdílný přístup zaměstnavatelů k agenturním a kmenovým zaměstnancům (zaměstnancům dané firmy)
- *rozdílné mzdové a pracovní podmínky agenturních a kmenových zaměstnanců (zaměstnanců dané firmy)
- *pouze krátkodobé pracovní úvazky
- *nemožnost nabídnout zaměstnání dle mých představ
- *neprofesionální přístup agentur práce
- *složitá administrativa a komunikace mezi personální agenturou, zaměstnavatelem a dočasně přiděleným zaměstnancem
- *jiné, uveďte: